

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

PIK CXI

П'ЯТНИЦЯ, 2 ЛИПНЯ 2004 РОКУ

ЧИСЛО 27

VOL. CXI

FRIDAY, JULY 2, 2004

No. 27

Л. Кучма: Україна не готова до НАТО

СТАМБУЛ, Туреччина. – 28 червня під час зустрічі керівників 26 країн членів НАТО відбулося засідання комісії „Україна-НАТО“ на найвищому рівні. В засіданні взяли участь президенти Леонід Кучма, Джордж Буш, Жак Шірак і канцлер Німеччини Гергард Шродер. Британський прем'єр Тоні Блейр запізнівся і вибачився за запізнення перед президентом України.

Відкриваючи засідання, генеральний секретар НАТО Яап Де Гооп Схефер сказав, що члени альянсу вітають прагнення України півною мірою інтегруватися в структури НАТО. НАТО започаткувало свої взаємини з Україною в 1997 році, як частину своєї стратегії охоплення колишніх супротивників і підтримання їхньої інтеграції до НАТО та інших євроатлантичних структур. Впродовж

восьми років свого існування комісія „Україна-НАТО“ заохочувала реформи української політики, економіки і оборони та поліпшила можливість України включитися в акції НАТО.

Після засідання комісії „Україна-НАТО“ генеральний секретар альянсу сказав, що члени НАТО закликали Україну зміцнювати демократію, верховенство права, свободу слова та засобів масової інформації, а також – провести вільні і справедливі президентські вибори. Президент Л.Кучма висловив згоду з генеральним секретарем НАТО Яапом де Хооп Схефером, що вибори президента України повинні бути чесними та демократичними та що він особисто відповідає за чесні вибори.

(Закінчення на стор. 4)

Суверенітет Іраку повернуто його народів – на два дні раніше

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Несподівано, на два дні раніше, ніж було оголошено, тобто 30 червня, 28 червня через п'ятнадцять місяців після того, як повалено режим Садама Гусейна, американська влада в Іраку повернула цій країні суверенітет. Суверенітет було офіційно передано 28 червня тимчасовому уряду країни. Церемонія передавання влади відбулася в так званій „зеленій зоні“ у Багдаді. Присягу склали президент, голова перехідного уряду і члени кабінету.

Американський адміністратор Пол Бремер передав необхідні правові документи іракському судді і вилетів з Багдаду до США. Він сказав, що коаліція на чолі зі США прийшла до Іраку з метою визволення, як підтвердить будь-хто, хто бачив масові могили, залишені Садамом Гусейном.

Одночасно США оголосили про відновлення дипломатичних взаємин з Іраком, розірваних у 1990 році. Того ж дня, невдовзі по тому, як американський адміністратор Пол Бремер передав владу іракцям і залишив країну, до Багдаду прибув новий посол США до Іраку Джон Негропonte, який раніше був послом США до ООН. Він очолить американське посольство в Іраку – найбільше в світі, де працюватиме 3,000 осіб. 29 червня Джон Негропonte передав свої вірчі грамоти президентові Іраку Газі аль-Яварові.

Американські дорадники та іракські офіційні чинники заявили, що передавання влади відбулося раніше, щоб зірвати плани іракських терористів, які могли

(Закінчення на стор. 5)

Пам'ятник Кобзареві став символом незламності духу народу

Святкування 40-річчя відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні

Петро Войцеховський

ВАШІНГТОН, Д. К. – Урочиста церемонія перед пам'ятником Т. Шевченкові, що відбулася в суботу, 26 червня, стала кульмінацією святкових подій з нагоди 40-річчя знаменитого Шевченківського монументу. В цей день на площі перед пам'ятником звучали вітання від керівників держав і урочисті промови, слова молитов і гімнів, а також чарівні й хвилюючі рядки Тарасових віршів, з якими всі ми зросли і які носимо у серці.

Навіть перехожі, які того дня опинилися в цьому зазвичай людному місці, переймалися відчуттям урочистості та високого душевного піднесення. Воно об'єднувало всіх присутніх – від найстарших до молодих. В найбільш проникливі моменти здавалось, немов невидимі струни в душах сотень учасників свята зливались у потужний урочистий акорд.

Святкову церемонію, на яку прийшли близько 500 осіб, відкрила голова підготовчого комітету з святкування 40-ої річниці Шевченківського меморіалу Богдана Урбанович. Після виконання українського національного гімну до пам'ятника рушила процесія для покладення квітів, яку очолили Генеральний секретар Світового Конгресу Українців Віктор Педенко, президент УККА Михайло Савків та президент УНСОЮЗУ Стефан Качарай. Квіти поклали також представники Посольства України у США на чолі з послом Михайлом Резніком.

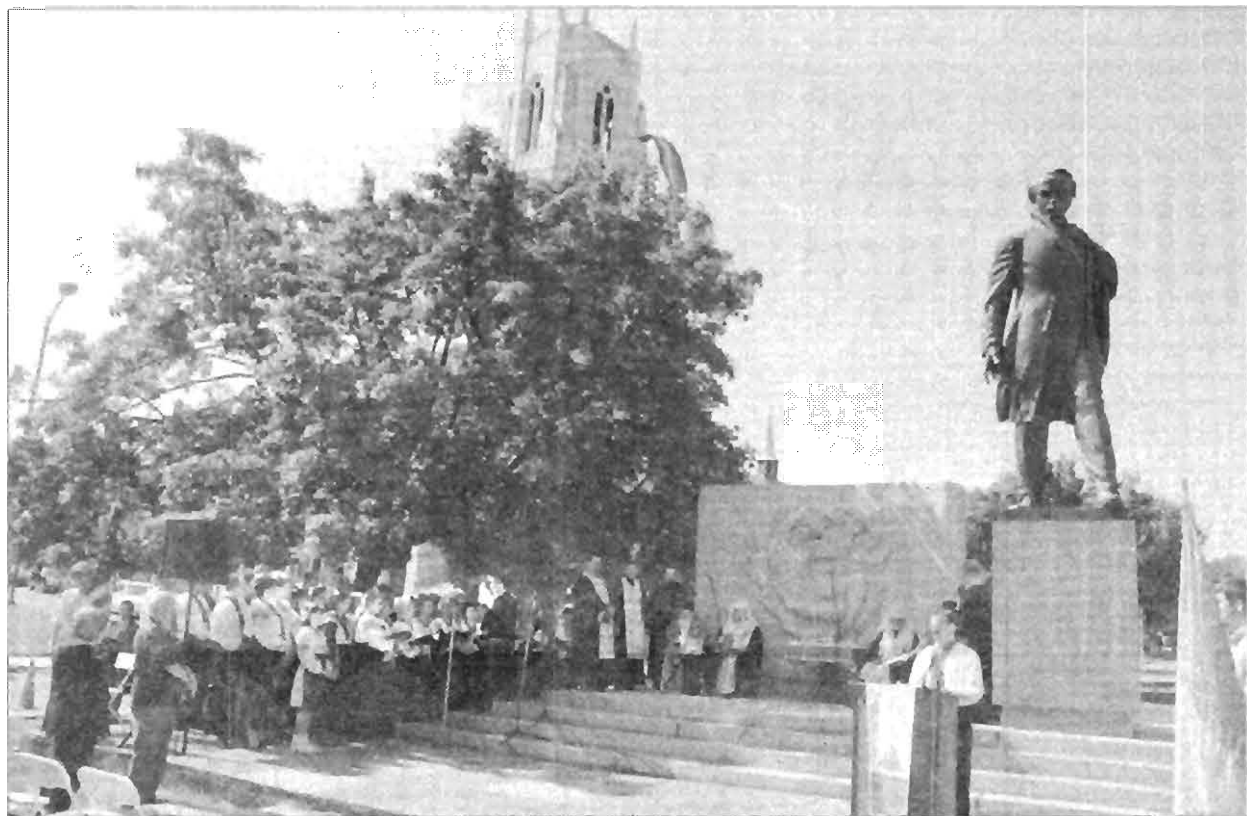
Після покладення квітів до пам'ятника вишли ієрархи Української Православної та Української Католицької церков Америки. Стоячи пліч-о-пліч перед статуєю Тараса, вони відслужили Панахиду під спів хору „Думка“, що прибув з Нью-Йорку.

Потім настала черга урочистих привітань і промов. Їх пролунало чимало, і в кожному вітальному слові, разом із шаною великому Кобзареві звучали особливі думки про значення цієї події.

Першим з урочистих привітань пролунали слова Президента США Джорджа Буша – його лист зачитав Михайло Савків. „Ми шануємо життя і спадщину українського національного

героя Тараса Шевченка. Як художник і поет, він присвятив себе благородній меті боротьби за свободу. Америка прислухнується до вас в шануванні мужності, видіння та сили Тараса Шевченка“, – цими словами відгукнувся на свято президент Дж. Буш. Він також відзначив у своєму листі важливість для Сполучених Штатів

(Продовження на стор. 16)

Свято біля пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко йтиме на вибори самостійним кандидатом

КИЇВ. – За тиждень до початку української передвиборчої кампанії потенційний кандидат на президентську посаду від блоку „Наша Україна“ Віктор Ющенко сказав 29 червня, що кандидуватиме як самостійний кандидат, а не висуванець окремих партій. На зустрічі з виборцями він пояснив своє рішення тим, що його підтримуватимуть не лише члени його блоку, але й багато інших громадських організацій. В. Ющенко також сказав, що на наступних президентських виборах боротьба відбуватиметься не між представниками різних політичних сил, а між представником влади і, як він висловився, представником народу.

Українська опозиція в керівництві ПАРЕ

СТРАСБУРГ, Франція. – Депутат фракції БЮТ Сергій Головатий став членом Бюра Парламентської асамблеї Ради Європи. С. Головатий очолює комітет з питань регламенту та імунітетів ПАРЕ. До компетенції Бюра ПАРЕ відноситься формування порядку денного сесій асамблеї. До цього часу Україну в Бюрі ПАРЕ представляв віце-президент асамблеї, член Комуністичної партії України Борис Олійник.

Єдність, для якої назрів час

Маючи намір підтримати „Нашу Україну“ і активно посприяти її провідникові Вікторові Ющенкові в перемозі під час президентських виборів, 25 травня Організація Українських Націоналістів, ОУН (революційна), Конгрес Українських Націоналістів та Всеукраїнське об'єднання „Свобода“ офіційно заявили про свою єдність дій, які в результаті повинні допомогти українському суспільству вийти з зачарованого кола політичних і духовних проблем, запевнити майбутнє суверенної Української держави. В заяві повідомляється про створення робочої групи, яка невдовзі опрацює ідеологічні та політичні

засади об'єднання українського націоналістичного руху. Документ підписали голова ОУН (р) Андрій Гайдамаха, голова ОУН Микола Плав'юк, голова Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ Олег Тягнибок і голова КУН Олексій Івченко.

Звинувачують Генпрокуратуру у фальсифікації

КИЇВ. – Комітет Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією 26 червня звинувачив Генеральну прокуратуру у фальсифікації звинувачень проти Юлії Тимошенко. Провідника блоку звинувачують в хабарництві. Голова комітету Володимир Стретович з фракції „Наша Україна“ вважає, що Ю. Тимошенко переслідують з політичних причин. В. Стретович сказав, що „у слідства немає доказів, що цей факт мав місце і його кваліфікація як замах, оскільки немає самого предмету хабаря, отих пресловутих 125 тисяч, їх не прокумеровано, їх не проафішовано, яка кількість, яким номіналом, і де вони взагалі знаходяться. Взагалі дивує ситуація, що 8 червня була порушена кримінальна справа, а вже 10 червня Генеральний прокурор підтримав подання, яке було підготовлене слідчим. За два дні провести таку кількість слідчих дій, не здійснивши дослідчої перевірки? І оцей темп шалений якраз і насторожує“. Раніше Генпрокуратура України закликала Верховну Раду дати згоду на притягнення Ю.Тимошенко до кримінальної відповідальності.

Пролунав заклик до щільнішої інтеграції

СЕНЬКІВКА. – Президенти України, Білорусі та Росії на молодіжному фестивалі „Дружба - 2004“, що розпочався 27 червня у селищі Сеньківка на кордоні трьох країн у Чернігівській області, заявили про необхідність глибокої економічної і духовної інтеграції. Ці заклики президентів Леоніда Кучми, Олександра Лукашенки та Володимира Путіна пролунали у переддень зустрічі НАТО та засідання комісії Україна-НАТО в Стамбулі, на які Київ покладає великі надії. Як зазначив Л. Кучма, ни-

ншня зустріч є ще одним підтвердженням єдності стремлень трьох держав, а О. Лукашенка закликав народи України, Білорусі та Росії до „мужности та волі, щоб протистояти конкуренції світових провідників“. В. Путін, як і його колеги, не згадував про СЕП. Водночас він висловив упевненість у тому, що саме молодь краще розуміє вигідність щільнішої інтеграції трьох держав.

Реформа армії наблизить Україну до НАТО

КИЇВ. – Міністер оборони Євген Марчук сказав, що схвалене 22 червня парламентом зменшення чисельності армії відкриває шлях до подальшої глибокої реформи Збройних сил та зближення з НАТО. Він назвав анахронізмом уявлення, що більша армія може краще гарантувати безпеку держави, і засудив опозиційні партії, які виступали проти закону про зменшення війська. Міністер сказав, що військова реформа пришвидшить просування України до членства в НАТО, наголосивши на необхідності участі країни у системі колективної безпеки. Схвалений закон передбачає зменшення війська цього року на 70 тисяч осіб. Тепер Україна має найбільшу армію у Європі (355 тисяч), але її боєздатність зазнає щораз гострішої критики. Нове дослідження громадської думки в Україні виявило, що більшість громадян прихильно ставляться до вступу їхньої держави як до Евросоюзу, так і до пострадянської організації СЕП. Автори дослідження з фонду „Демократичні ініціативи“ та центру „Соціальний моніторинг“ кажуть, що багато опитаних вважають інтеграцію способом вирішення внутрішніх українських проблем.

В Україні менше 10 відсотків сімей мають комп'ютери

КИЇВ. – В Україні на сьогоднішній день менше 10 відсотків сімей мають комп'ютери, повідомив 24 червня керівник торгівлі представництва корпорації „Intel“ в Україні Дмитро Кісель. Для порівняння, наприклад, в Західній Європі 50-60 відсотків сімей мають комп'ютери, у ряді країн Східної Європи – 20-30 відсотків. Водночас, відзначив Д.Кісель, згідно з дослідженням „Intel“ в Україні, не менше 40 відсотків українських сімей хотіли б придбати комп'ютер. Стримуючим чинником в поширенні комп'ютерів є низька платоспроможність населення. Водночас в Україні стає все більше крамниць, що торгують комп'ютерною технікою. Минулого року в Україні було продано від 650 до 800 тис. комп'ютерів.

Представники країн СЕП засідали в Москві

КИЇВ. – Перший віце-прем'єр-міністр України Микола Азаров 24 червня вирушив до Москви для участі у засіданні Групи високого рівня країн Єдиного економічного простору, України, Росії, Білорусі та Казахстану. На засіданні планують визначити перелік двосторонніх угод, які потребують першочергового підписання. До кінця року мають намір підписати понад 100 чотиристоронніх угод щодо співробітництва у різних сферах.

Убогість – найважливіша проблема України

КИЇВ. – Близько 90 відсотків українських громадян найважливішою вважають в Україні проблему бідності, повідомляє 24 червня Центр економічних і політичних досліджень імені Разумкова. За даними всеукраїнського соціологічного опитування, не менш важливими проблемами громадяни називають безробіття, корупцію, зростання цін на товари першої необхідності та рівень злочинності. На думку провідного експерта Центру Юрія Якименка, такі результати свідчать про глибоку соціальну кризу в державі. Україна в очах суспільства постає корумпованою країною з бідним населенням, розгулом злочинності та неефективною владою.

Ведуться чергові переговори між Україною та Росією

КЕРЧ. – 23 червня розпочалося чергове коло українсько-російських переговорів з розмежування Азовського і Чорного морів та Керченської протоки, а також підготування міждержавних угод про захист морського середовища та екологічної безпеки, про судноплавство і рибальство в цій акваторії. Українську делегацію на переговорах очолював заступник міністра закордонних справ України Олександр Моцик, російську – заступник міністра закордонних справ Росії Віктор Калюжний. Під час засідання обговорювалися варіанти проходження лінії державного кордону в Азовському морі і Керченській протоці, продовжується також праця з узгодження географічних координат цих ліній. Переговори проходять за закритими дверима на території Керченського морського торгового порту.

Найстарша жителька України

ЧЕРКАСИ. – Нещодавно найстарший жительці Черкащини Євдокії Вишмирській виповнилося 114 років. Є. Вишмирська може претендувати на визнання її найстарішою жителькою планети. Наразі на таке визнання претендує 113-річна голяндка Генріке ван Андель-Шипер. Незважаючи на поважний вік, черкаська довгожителька при здоровому розумі і виглядає бадьорою.

В Україні заборонили голосно співати до 8 ранку

КИЇВ. – В Україні посилюється адміністративна відповідальність за порушення тиші у громадських місцях між десятою вечора і восьмою ранку. Тепер у цей період заборонено голосно кричати і співати, а також грати музику та запускати фajerверки. На те, щоб грати музику на відкритих танцювальних майданчиках, тепер потрібен спеціальний дозвіл. Президент України підписав закон, що передбачає кари громадян на суму у понад дві з половиною тисяч гривень, конфіскацію аудіоапаратури чи піротехнічних засобів за порушення громадського спокою. Якщо спокій порушуватимуть підприємства, організації чи заклади, то кара може сягати семи з половиною тисяч гривень.

За повідомленнями інформаційних агентств

Іван Павло II зустрівся з делегацією з України

ВАТИКАН. – У Римі з нагоди 40-річчя започаткування діалогу між Католицькою і Православною Церквами, після 900-річного розколу, перебував від 28 червня до 2 липня Константинопольський Патріарх Вартоломей I. Вселенський Патріарх мав ряд зустрічей – з Папою Іваном Павлом II з головою Ватиканської комісії сприяння християнській єдності кардиналом Вальтером Каспером і з секретарем закордонних справ Ватикану Алберто Содано. У своїй заяві з приводу зустрічі Папа Іван Павло II підкреслює, що Католицька і Православна Церкви мусять „рішуче проस्कочити вперед“ стосовно взаємного діалогу.

Під час перебування Вселенського Патріарха в Римі туди приїхала українська офіційна делегація на чолі з віце-прем'єр-міністром України Дмитром Табачником, яка 29

червня мала зустріч з Папою Іваном Павлом II у Ватикані. В складі урядової делегації був міністер культури і мистецтв Юрій Богуцький, голова Державного комітету у справах релігій Віктор Бондаренко, голова Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики Леонід Школьник. Як передав УНІАН, присутні на зустрічі члени української делегації сказали, що під час бесіди сторони тепло згадували візити Святого Отця до України, три роки тому, як і те, що Глава Католицької Церкви високо оцінив розвиток міжцерковних взаємин і міжконфесійну злагоду в Україні. Також відбулася розмова Д.Табачника зі заступником Державного секретаря Ватикану Архiepіскопом Леонардом Сандрі.

За повідомленнями ЗМІ

Візита міністра Костянтина Грищенка до США

Зліва: член Конгресу Дон Шервуд (Респ.-Пенсильванія), Лариса Кий, член Конгресу Курт Велдон, член Конгресу Роско Бартлет (Респ.-Меріленд), Костянтин Грищенко, член Конгресу Волтер Джовнс (Респ.-Північна Кароліна), Посол Михайло Резнік, Михайло Савків, мол. Попереду – член Конгресу Джеймс Ленджевін (Дем. – Ровд Айленд).

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Завершуючи свою офіційну візиту до США 22 червня, міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко відвідав головну квартиру Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку, де провів зустріч з Генеральним секретарем ООН Кофі Ананом. Співрозмовники обговорили широке коло актуальних питань діяльності Всесвітньої організації та співробітництва з нею України.

Генеральний секретар подякував за активну участь України в діяльності ООН та її установ, високо оцінивши значний внесок в миротворчі зусилля Організації.

Важливе місце під час бесіди посіли теми Чорнобиля та подолання епідемії ВІЛ/СНІДу. К. Грищенко підкреслив особливе значення, що його Україна приділяє ролі ООН у зміцненні міжнародного співробітництва у справі подолання наслідків Чорнобильської катастрофи та наголосив на необхідності активнішого здійснення міжнародних проєктів у цій сфері. Серед іншого, порушувалася тема стабілізації ситуації в Іраку. Міністер України наголосив на необхідності зміцнення ролі ООН у політичному перехідному процесі в цій країні та запевнив у готовності України сприяти виконанню Організацією свого мандату. Того ж дня в Нью-Йорку відбулася зустріч К. Грищенка з постійними представниками країн-членів багатонаціональних сил в Іраку.

Голова зовнішньополітичного відомства України виклав бачення Україною основних завдань, що мають бути вирішені в процесі політичного врегулювання в Іраку. Наголосив на необхідності подальших кроків, спрямованих на поліпшення координації діяльності стабілізаційних сил, створення надійної системи обміну інформацією на політичному та військовому рівнях, регулярних консультацій щодо виконуваних завдань, а також прогнозування розвитку політичних та економічних процесів в Іраку.

До того, 21 червня, під час офіційної візиту до США міністер закордонних справ України К. Грищенко провів у Вашингтоні переговори з Державним секретарем США Коліном Павлом, радником Президента США з питань національної безпеки Кондолізою Райс та першим заступником міністра оборони США Полом Вулфовіцем, де було обговорено широкий спектр питань посилення взаємодії на двосторонніх та багатосторонніх засадах, зокрема ситуація на Близькому Сході та в Косово, а також питання сучасного стану, перспектив та напрямів подальшого розвитку двосторонніх взаємин України та США.

З американської сторони на всіх зустрічах відзначалася критично важлива роль участі України в стабілізаційних силах в Іраку та підкреслювалося, що прийняття резолюції ООН створило правові засади для розбудови Іраку як де-

мократичної держави, і це відіграватиме позитивну роль для стабільності в регіоні.

Міністер порушив ряд актуальних для американсько-українських взаємин питань, зокрема надання Україні статусу країни з ринковою економікою, а також розвитку двостороннього торговельного та інвестиційного співробітництва. Серед першочергових напрямів взаємодії зі США було обговорено проблематику поглиблення євроатлантичної інтеграції та участі України в заходах, що відбуватимуться в рамках Стамбульської зустрічі НАТО, включаючи проведення зустрічі Україна-США, та низку питань регіональної взаємодії.

На зустрічі у Конгресі США, участь у якій взяла велика група конгресменів від низки провідних регіонів США, відбувся активний діалог з широкого обсягу актуальних питань двостороннього співробітництва в політичній та економічній сферах. Також відбувся обмін думками з провідними американськими політологами у Центрі стратегічних та міжнародних досліджень.

Увечері 21 червня Конгресовий Український Кокус (КУК) та Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) співспонзорували вечерю з міністром К. Грищенком та членами Конгресу США. На вечері, крім членів Конгресу США, також були присутні посол України до США Михайло Резнік та представники УККА.

Як організатори вечери, конгресмен Курт Велдон (республіканець з Пенсильванії), який є співголовою КУК, Михайло Савків, мол. – президент УККА та Лариса Кий – ексекутивний віце-президент УККА, привітали присутніх.

У своєму вступному слові конгресмен К. Велдон подякував К. Грищенкові за його прогресивну прозахідну закордонну політику, спрямовану на інтеграцію України до євроатлантичних структур. Він також наголосив важливість участі України у міжнародній коаліції в Іраку та подякував Україні за участь у війні проти глобального тероризму. „Не можна недооцінювати і важливість президентських виборів в Україні, які наближаються у жовтні”, – сказав конгресмен К. Велдон, – та необхідність їхнього проведення у вільний та демократичний спосіб. Ми радо співпрацюватимемо з нашими українськими партнерами, щоб забезпечити прозорість жовтневих президентських перегонів”.

Також співголова КУК-у пригадав близькі взаємини з українською громадою, зокрема з УККА. Михайло Савків, мол., також привітав міністра К. Грищенка у Вашингтоні та наголосив велике значення закордонної політики, в той час, як Україна намагається інтегруватися до таких структур, як Європейський союз, Світова торговельна організація (СТО) та НАТО. Ми з (українсько-американської) громади, – сказав М. Савків, – маємо особливий зв'язок із батьківщиною наших предків, і ваша присутність у Вашингтоні допомагає посилити взаємини між Україною та США, особливо в контексті близьких президентських виборів.

Х. В.-Ф.

„Індепендент“ продовжує уточнювати обставини смерті Георгія Гонгадзе

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – У попередньому числі (з 25 червня, ч. 26) „Свобода“ вмістила сенсаційний матеріал „Зроблено істотний крок до правди про смерть Георгія Гонгадзе“, в якому подала переклад статті працівника Радіо „Вільна Європа“/Радіо „Свобода“ Аскольда Крушельницького „На українського президента посилюється тиск після витікання інформації“, надрукованої 19 червня британською газетою „Індепендент“. В ній мова йшла про те, що українські правоохоронці, не довіряючи Генеральній прокуратурі, влаштували просочування надзвичайно важливої інформації щодо обставин зникнення і смерті Г. Гонгадзе. 26 червня газета „Індепендент“ вмістила нову статтю А. Крушельницького на цю ж тему – „Як обезголовлений труп та мертвий свідок повертаються з того світу, щоб полювати за провідником України“. Подаємо (за „Українською правдою“) важливі уривки з неї:

„...Газета „Індепендент“ отримала понад 200 сторінок конфіденційної інформації від співробітників правоохоронних органів України, які були розчаровані, що результати їхнього розслідування вбивства й обезголовлення Георгія Гонгадзе у вересні 2000 року придушуються. Документи свідчать: Генеральна прокуратура має докази, що таємний підрозділ Міністерства внутрішніх справ проводив стеження за Г. Гонгадзе з липня 2000 року до дня його зникнення.

...Більшість документів – це протоколи допитів співробітників МВС. У розпорядженні газети „Індепендент“ також є копія протоколу проведення розтину тіла важливого свідка у цій справі Ігоря Гончарова, який загинув, перебуваючи під арештом, у серпні минулого року. На допиті І. Гончаров сказав, що знає, хто вбив Г. Гонгадзе і де схована його голова. Він заявив, що керівник

(Закінчення на стор. 4)

Костянтин Грищенко (зліва) і Кофі Анан

АМЕРИКА І СВІТ

НАТО допоможе Іракові та Афганістанові

СТАМБУЛ, Туреччина. – На зустрічі НАТО 28 червня ухвалено рішення допомогти тимчасовому уряду Іраку створити іракські сили безпеки. Учасники зустрічі на вищому рівні також позитивно вирішили друге питання порядку денного – розширити миротворчу місію НАТО в Афганістані напередодні загальних виборів в країні, запланованих на вересень. Виступаючи перед учасниками зустрічі, Генеральний секретар НАТО Яаап де Хооп Схеффер наголосив, що тепер 26 союзників мають спільне зобов'язання підтримувати безпеку і захищати територіальну цілісність один одного. Я. Схеффер також зазначив: „Союз, який 55 років тому об'єднав 12 націй, тепер зріс вдвічі, демонструючи непохитність цінності трансатлантичного зв'язку. Наразі 26 націй сповнені рішучості захищати наші цінності”.

Вибори в Канаді

ОТАВА. – Прем'єр міністер Пол Мартин і його Ліберальна партія 28 червня на виборах до канадського парламенту, хоч і отримала найбільшу кількість місць – 136 з 308 в Палаті представників, все ж, не набрала необхідних 155, щоб тримати парламент під контролем. Консервативна партія під провідом Стефана Гарпера, незважаючи на свої обіцянки зменшення податків і збільшення видатків на канадські збройні сили, здобула тільки 94 місця. Сепаратистський блок „Квебеква“ здобув 55 місць, а Нова Демократична партія – 22 місця. У зв'язку з цим Ліберальна партія спробує керувати першим, від 1979 року, урядом меншості. Як показує практика, уряди меншості є нестабільними і недовготривалими. Ліберали, проте, можуть спробувати керувати в неформальній коаліції з Новою Демократичною партією лівого спрямування, яку підтримують профспілки і яка виступає за підвищення податків.

Б. Тадич став президентом Сербії

БЕОГРАД, Сербія. – Європейський союз 28 червня привітав перемогу реформіста Бориса Тадича на президентських виборах 27 червня у Сербії. Член керівництва ЕС Гав'єр Солана підкреслив, що влада Сербії тепер має поновити процес політичних та економічних реформ та виконувати свої міжнародні зобов'язання. Б. Тадич вже заявив, що сприятиме співпраці Сербії з НАТО, ЕС, а також з Міжнародним трибуналом з воєнних злочинів. „Я абсолютно впевнений, що ці вибори мають надзвичайно важливе значення для зміни політичних цінностей у Сербії. Я політик проєвропейської орієнтації, і це значить, що я готовий до цієї зміни, до нових політичних рішень”. Б. Тадич переміг у другому турі президентських виборів, у яких брали участь близько 48 відсотків виборців. Він є провідником Демократичної партії Сербії.

Побачила світ нова книга про боротьбу з тероризмом

ВАШІНГТОН. – В США видано нову книгу про боротьбу з тероризмом – „Імперська пиха“ (Imperial Hubris). Її

автором є чинний старший співробітник ЦРУ. Видання пропонує погляд з середини та вирізняється критичним ставленням до політики адміністрації Джорджа Буша щодо війни з тероризмом. Книга написана під псевдонімом „Невідомий”. „Я написав, бо відчуваю, що Америка знаходиться в біді, – сказав він, – Ми все ще не оцінили виміри проблеми і її розмір”. Ветеран ЦРУ з 22-річним стажем був відповідальний за спроби ЦРУ повалити Бен Ладена. Автор зазначає, що війна зіграла на руку Бен Ладенові, оскільки тільки спровокувала більшу ненависть до США. Він також зазначає, що війна була передчасною, оскільки ворог не був справді небезпечним на той момент. Співробітник ЦРУ в своїй книзі малює апокаліптичну картину майбутнього, передбачаючи, що війна з тероризмом буде вестися і на території США.

Вшанували Леха Валенсу

ВАРШАВА, Польща. – 25 червня вшанували колишнього президента Польщі, лавреата Нобелівської премії Леха Валенсу. Його нагородили почесним дипломом польського міністерства закордонних справ за популяризацію Польщі. З різних соціологічних досліджень випливає, що Лех Валенса є другим – після Папи Римського – найвідомішим поляком у світі. „Про це знають і прості поляки, і представники польських еліт”, – говорив на урочистості міністер закордонних справ Польщі Влодзімеж Цімошевич.

Рада Європи критикує Росію

СТРАСБУРГ, Франція. – Рада Європи 26 червня різко розкритикувала Росію та чеченських сепаратистів за грубі порушення прав людини на Північному Кавказі. В оприлюдненій заяві мовиться, що члени Ради вражені масштабами цих правопорушень. Автори заяви засуджують нещодавній напад моджахедів в Інгушетії, в результаті якого загинуло понад 88 осіб. Водночас Рада Європи занепокоєна повідомленнями про те, що після цього нападу російські війська почали спецакції в Інгушетії та Чечні. Такі звинувачення відкидає керівник ФСБ Росії Сергій Коряков. Він заявив, що у таборах чеченських біженців його підлеглі заарештували двох підозрюваних. Правозахисники кажуть, що лише в одному таборі спецслужби затримали 36 осіб.

В Ірландії відбулася зустріч США і Європейського союзу

ДАБЛІН, Ірландія. – Прем'єр-міністер Берті Агерн, закриваючи зустріч Європейського союзу і США, заявив, що зібрання підтвердило силу, глибину і значення трансатлантичних взаємин. Він додав, що це партнерство було засадничим для стабільності і заможності Європи та Америки в останні 50 років. У свою чергу Президент Джордж Буш заявив, що Європа й США впоралися зі своїми обов'язками за останнє сторіччя і створили континент, на якому панує мир і свобода. Він додав, що в цьому сторіччі вони також виконують своє завдання і працюватимуть на справу більш вільного і безпечного світу.

За матеріалами ЗМІ

А. Кучма ...

(Закінчення зі стор. 1)

Під час неофіційного спілкування глав держав – учасниць зустрічі НАТО в Стамбулі Президент України Леонід Кучма зустрівся з президентом США Джорджем Бушем, президентом Польщі Александром Кваснєвським, прем'єр-міністром Турецької Республіки Реджепом Тайипом Ердоганом, президентом Словацької Республіки Іваном Гашпаровичем та іншими.

Після засідання комісії Україна-НАТО генсек сказав, що військових перетворень недосить для просування в альянс. Інтеграція України в НАТО вимагає підтримки відданості найвищим цінностям, які лежать в основі альянсу. Члени альянсу також висловили та підтвердили відданість підтримці України у здійсненні необхідних реформ у цій та іншій сферах, – без сумніву, ці цінності є основою дуже важливих стосунків між Україною і НАТО. „Отже, я вважаю, що була дуже корисна, відверта та чесна дискусія щодо цінностей, на яких стоїть НАТО і які НАТО завжди захищає”, – закінчив генсек альянсу.

У відповідь Л. Кучма сказав, що на засіданні комісії „Україна-НАТО” мова йшла не тільки про військово-технічне співробітництво, але і демократичні перетворення, майбутні

президентські вибори. „Я повністю поділяю сказане моїм шановним колегою, – сказав Л. Кучма. – Україна задоволена тим рівнем дискусії, який відбувся на зустрічі. Ми заклали добрі підвалини для співпраці між Україною і НАТО”.

Партнерство між НАТО і Україною є здоровим і таким, що розвивається, а також як передбачалося пляном дій „Україна-НАТО”, підписаним у Празі, – додав Я. Схеффер. На засіданні комісії відбулася корисна, чесна, відверта дискусія.

Л. Кучма, зі свого боку, сказав, що на зустрічі в Стамбулі закладемо добрі підвалини для подальшої співпраці України та НАТО. На запитання, коли Україна може стати членом НАТО і як на це може прореагувати Росія, Президент Л. Кучма на спільній прес-конференції зазначив: „Це питання не до мене, а до Генерального секретаря – коли в нього на порядку денному буде стояти питання про членство Росії в НАТО”.

Український президент додав: „Між Україною і НАТО є дуже добрі, конструктивні стосунки. Але реальний розвиток і країни, і економіки, і громадянського суспільства, і виконання критеріїв щодо вступу до НАТО не дозволяє ні Україні, ні НАТО говорити про дату вступу України до НАТО. У нас є над чим працювати, а час розсудить, де, що і коли”.

За повідомленнями ЗМІ

„Індепендент“...

(Закінчення зі стор. 3)

підрозділу МВС генерал Олексій Пукач організував захоплення Г. Гонгадзе членами кримінального угруповання, які його вбили. О. Пукач виконував наказ тодішнього міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка, а той, у свою чергу, отримав розпорядження від Л. Кучми.

...В одному з внутрішніх документів Генеральної прокуратури йдеться, що генерал О. Пукач відповідав за операцію стеження за Г. Гонгадзе і незаконно знищив документи щодо цього та перешкоджав слідству в цій справі. Документ також свідчить, що співробітники МВС незаконно стежили за політиками та журналістами і потім продавали цю інформацію, як і документи і особисті посвідчення співробітників МВС, членам кримінальних угруповань.

Попередній Генеральний прокурор С. Піскун дав наказ арештувати генерала О. Пукача. Через тиждень президент звільнив С. Піскуна з цієї посади і призначив на неї Г. Васильєва, який випустив О. Пукача з-під арешту...

...Думка про те, що адміністрація президента Л. Кучми перешкоджає слідству, привела його до ізоляції на міжнародній арені. Але Британія і Сполучені Штати пом'якшили своє ставлення після того, як Україна прислала великий військовий контингент до Іраку...

...Тим часом Рада Європи попросила копії документів, які є в розпорядженні газети „Індепен-

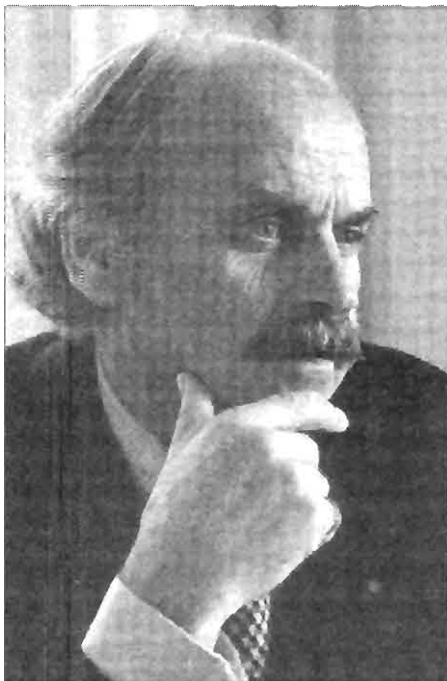
дент“. Базована в Брюсселі Міжнародна федерація журналістів та Комітет захисту журналістів із штаб-квартирою в Нью-Йорку вимагають почати нове розслідування вбивства. Американський сенатор Бен Кемпбел цитував статтю з „Індепендент“, коли закликав минулого четверга (24 червня) в Конгресі до проведення нового розслідування.

...Офіцери МВС стверджують, що їхні колеги Володимир Бернак і Олександр Музика разом з генералом О. Пукачем грали головну роль у викраденні. Інші документи свідчать, що слідство, яке проводив київський прокурор Володимир Бабенко, проводилося таким чином, щоб унеможливити арешт убивць. Він також намагався знищити тіло Г. Гонгадзе після його виявлення.

...Дехто вважає, що Г. Гонгадзе був викрадений за наказом тих осіб з оточення Л. Кучми, котрі хотіли догодити йому. Інші переконані, що викрадення було частиною складного пляну російських спецслужб, який мав на меті дискредитувати або шантажувати Л. Кучму і змусити його відмовитися від прозахідного курсу...

Коментуючи цю нову статтю в газеті „Індепендент“, Мирослава Гонгадзе, вдова убитого журналіста, в телефонічній розмові з редакцією „Свободи“ сказала, що „ці публікації підтверджують версії, що до вбивства її чоловіка була причетна влада. Її оскільки влада дала робити усе, щоб цю справу заплутати і затемнити, то публікації в закордонній пресі є важливим елементом тиску на українське правосуддя”.

Людина і установа – в одній особі

Д-р Богдан Гаврилишин

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Богдан Гаврилишин – це і особа, і установа. Нині особі – 77 років, а установі, точніше, українській установі – 16. Але у спілкуванні з Богданом Гаврилишином ці дві іпостасі важко розрізнити: в розмові або виступі він може згадати рідне тернопільське село Коропець, що на південний захід від Бучача, і розмову з Індірою Ганді, або голландською королевою Беатріс. Він не тільки не приховує своє походження, а навпаки – з гордістю сина хлібороба розповідає про те, як йому „вдалося пізнати світ“. Протягом останнього пів століття Богдан Гаврилишина запрошували читати лекції у понад 70 країнах світу. І всюди, де б цей вихідець з села Коропець не бував, він „встромлював український прапорець“.

В половині червня Богдан Гаврилишин передав свій архів в Україну, до Центрального державного архіву громадських об'єднань – так тепер називають комплекс на київській

вулиці Кутузова, неподалік Бульвару Лесі Українки. До самостійності України тут був архів ЦК Компартії України. Нині слова „громадські об'єднання“ означають усі політичні партії України. Там також зберігся великий партизанський архів – червоних партизанів, який нині поповнений матеріалами Української Повстанської Армії, а також архіви окремих українських діячів, – пояснює директор архіву Володимир Лозицький. Тепер там також знаходяться папери Богдана Гаврилишина, серед них – листи від Маргарет Течер, Романо Проді, Індіри Ганді, Генрі Кісінджера, Гельмута Шмідта і Гельмута Коля. Там є також рукописи наукових праць Б. Гаврилишина, тексти його лекцій в різних куточках світу, публікації про Україну. Нині в Архіві громадських об'єднань, – як зазначив на презентації паперів Богдана Гаврилишина письменник і дипломат Дмитро Павличко, – знаходиться „історія нашої країни“. Адже советська влада збирала в партійному архіві речі, які були недоступні іншим фондам.

Богдан Гаврилишин почав приїждати в Україну зі Швейцарії 1988 року. Саме тоді, як він сказав в одному інтерв'ю, він змінив свою професію. Нею стала Україна. І тому я рахую, що Б. Гаврилишинові як „українській установі“ – 16 років. До того часу він багато років жив у Швейцарії, навчався, викладав і керував Міжнародним Інститутом менеджменту, де його студентами і співробітниками були керівники з різних країн світу. Тільки не з України. Тоді Україна таких справ сама не вирішувала. І того ж 1988 року українець з канадським паспортом і міжнародними зв'язками на найвищому рівні, приїхав до тоді ще Української ССР і запропонував їй створити Міжнародний Інститут менеджменту. Багаторічний досвід спостереження й аналізу прерізнних економічних і політичних систем допомогли Б. Гаврилишинові вловити відповідний момент (бурхливої

перебудови й розгартіяшу в Союзі) для відкриття такого інституту. Він діє й сьогодні.

Крім того, Б. Гаврилишин зацікавив Україною американського фінансиста Джорджа Сороса, який 1990 року у Києві (все ще в УРСР) відкрив свій Міжнародний фонд „Відродження“. І Українська правнича фундація, і дорадчі ради високого рівня – все це наслідок старань „української установи“ під назвою Богдан Гаврилишин.

Але не все тут увінчувалось успіхом. На презентації Б. Гаврилишин згадав, що в Україні нічого не вийшло з Асоціацією Римського клубу. Він – член Римського клубу, якого гаслом є „Мислити глобально, діяти локально“. Тому що членами клубу є тільки 100 впливових осіб, в різних країнах вони творять асоціації клубу, до яких входять місцеві жителі, які поширюють його ідеї. В інтерв'ю київській газеті „День“ Б. Гаврилишин сказав: „В Україні ця асоціація якось не прижилася. Можливо, тому, що там було забагато академіків, а замало людей з енергією, які могли б надихати на цю справу. А можливо, члени нашої асоціації відчули, що дуже мало можуть впливати на процеси, що відбуваються в країні. В інших країнах члени асоціації можуть мати досить великий вплив на суспільство, не будучи президентом, чи прем'єр-міністром. У нас це важче“.

Молодій і недосвідченій Україні пощастило, що мала „свою людину“ з глобальним досвідом. Наприклад: самостійній Україні треба було стати членом Світового банку й Міжнародного валютного фонду. Советські керівники, починаючи від Сталіна, забороняли таке членство як своїм „суверенним“ республікам, так і сусіднім, „сателітним“. Як радник Президента Леоніда Кравчука, Б. Гаврилишин підготував від українського президента відповідні листи до керівників цих міжнародних фінансових установ і

особисто вручив їх, бо мав можливість зустрітись з адресатами. Він згадував це на презентації, а також і те, з яким жахом довідався, що хтось переконав гершого президента України виготовити державні облигації для міжнародного ринку. Вони б були гарантовані майном держави, і практично, як доводив д-р Б. Гаврилишин, декілька багатіїв світу могли б привласнити собі Україну. На її щастя, цю затію вдалось не втруляти, але це ще один приклад того, як брак досвіду у міжнародних стосунках може заподіяти країні шкоду. Нині Б.Гаврилишин згадує цей період утворення самостійної України як „ранній романтизм 80-их і 90-их років“.

А як людина, яка бачить Україну, так би мовити, із стратосфери, де вона не є островом, а частиною світової мозаїки, Б. Гаврилишин доводить, що якийсь один варіант політично-економічної системи не треба туди пересаджувати. Він згадував свою участь у докладному вивченні таких питань, як зробити Австралію конкурентноспроможнішою, як передати владу аргентинської хунти в цивільні руки, як поширити демократію в демократичній Індії, чому етатизм (державна власність на промисловість) спрацьовує в одній країні, а не в іншій. Проблеми України – не унікальні. Але в той же час він наполягає на тому, що Україні треба рухатись в напрямі Європейського союзу і покінути з первинним капіталізмом, який нині тут діє. А його аргумент проти загравання України з Росією викладений в інтерв'ю в газеті „День“: „Ментальність панування над іншими настільки вже закріпилася (в росіян), що нам не можна йти з ними в союз і сподіватися, що ми будемо рівноправними членами“.

З одного боку, життєвий шлях громадянина світу Богдана Гаврилишина дуже подібний до шляхів сотень тисяч українців, з іншого боку – цілком своєрідний. Його шлях почався у тернопільському селі Коропець 1926 року – за Польщі. Він закінчив середню освіту в таборі переселенців у Німеччині, після Другої світової війни. Закінчив вищу студію в Торонто, він працював лісорубом в Канаді. Після праці в лісах він став студентом політехніки і студентським активістом. Вже в 1950-их роках, коли він ще не мав канадського громадянства, його обрали представником Канади на міжнародний з'їзд у Сенегалі (скільки з нас, „політичних емігрантів“, в Канаді чи США заслужили тоді на поїздку до Африки?!). Згодом Богдан Гаврилишин зі своєю дружиною, україночку з третього канадського покоління, переїхав до Швейцарії, де занурився у вивчення економіки і спілкування з міжнародними знаменитостями. А 16 років тому він запропонував свої послуги Україні.

„Мені вдалося пізнати світ, був на всіх континентах і знайомився з досвідом економічних, політичних і соціальних систем різних країн, – сказав на презентації свого архіву Богдан Гаврилишин. – Цей досвід може бути корисним для України, він дозволяє зрозуміти, в яких обставинах та чи інша політика, той чи інший інструмент спрацьовує, а в яких – ні“.

А на підставі свого 16-річного українського досвіду Богдан Гаврилишин стверджує, що в Україні є „здібні молоді люди“, і їх чимало, і що „ми можемо позмагатись“ у світі й увійти у світову еліту.

Суверенітет...

(Закінчення зі стор. 1)

плянувати низку скоординованих нападів 30 червня.

Несподівану заяву про те, що передання суверенітету відбудеться 28 червня, зробив у Стамбулі перед початком зустрічі НАТО іракський міністер закордонних справ Гошіяр Зебарі. „Для нас це дуже важливо, ми насправді будемо відповідати за все, що робитимемо, – сказав Г. Зебарі. – Ми віримо в себе, у свою здатність будувати власне майбутнє, у наш успіх – знову ж таки, з допомогою коаліції. Самі ми з цим не впорасмося“. Президент Іраку Газі аль-Явар сказав, що передання суверенітету тимчасовому урядові країни є щасливим історичним днем, якого чекали всі іракці.

На зустрічі НАТО в Стамбулі Президент США Джордж Буш, котрий сидів поруч з прем'єр-міністром Великобританії Тоні Блейром, коли дістав записку від Кондолізи Райс про передання влади в Іраку, обмінявся поздоровленнями з Тоні Блейром. Дж. Буш сказав: „Цей день є днем великої надії для іракців і день, який ніколи не сподівалися побачити терористи.“

Терористи роблять все для того, щоб зупинити становлення вільного Іраку, однак їхні бомби і напади не змогли запобігти появі суверенного Іраку, не зможуть вони перешкодити і становленню іракської демократії, – заявив Президент Дж. Буш і пообіцяв, що війська коаліції і надалі залишаться в Іраку для підтримання безпеки стільки, скільки це буде потрібно.

У свою чергу Тоні Блейр сказав: „Всі знають, що ми завжди готові допомогти. Однак самі іракці розуміють, що питання безпеки країни – це їхнє головне завдання і відповідальність“.

Країни-сусіди Іраку також вітали передання влади в країні і висловили сподівання на те, що цей крок приведе до припинення насильства. Уряди Кувейту та Йорданії назвали передання влади початком нової доби свободи, у той час, як міністер закордонних справ Єгипту заявив, що це лише полегшить працю з відновлення стабільності. Арабська Ліга висловила сподівання на те, що передання влади в Іраку стане кроком до відновлення повного суверенітету іракського народу.

В той сам час Сирія закликала новий уряд Іраку покласти край присутності в країні коаліційних сил на чолі зі США. Такий погляд поділяє і Іран.

Тимчасовий уряд Іраку 29 червня повідомив, що переберас легальну опіку над ув'язненим Садамом Гусейном, однак фізична охорона його та 11 його найближчих співробітників залишається за американцями. Офіційно уряд оскаржить усіх 12 у четвер, 1 липня, у спеціально створеному для судівництва над членами колишнього уряду суді, звинувачуючи їх у злочинах проти людства. Після офіційного оскарження вони перестануть бути військовополоненими і стануть затриманими кримінальниками, під офіційною опікою іракської кримінальної процедури, включно з правом доступу до легальних дорадників-адвокатів, яких їм відмовлено як військовополоненим.

Після передання влади небезпека не зменшилася. Під час нападу 28 червня на американську військову автоколонну в Багдаді троє морських піхотинців загинули і двоє були поранені внаслідок вибуху при узбіччі шляху, десятки осіб загинули 24 червня в іракському місті Мосул. Хвиля нападів прокотилася у той час, як іракський тимчасовий уряд готувався перебрати владу від очолюваної американцями коаліції.

Х.В.–Ф.

Ідеї і чин Дня Незалежності

Коли запитати пересічного громадянина нашої країни, яке для нього свято найпопулярніше, переважна більшість американців назвуть День Незалежності. Тим часом мало хто знає, що народилося воно не з опору невольництву і безправ'ю, не з одвічного прагнення до волі, за яку сторіччями боролися інші народи, зокрема український, а з простіших, хоч і досить важливих, по-життєвськи актуальних причин: парламент Великої Британії провадив щодо своїх колоній несправедливу політику, обкладаючи їх надмірними податками і позбавлячи будь-яких привілеїв. Здаючи собі справу з того, що Англія добровільно не відступить, американці взялися за зброю.

Однак, тут вирішував не так самий спосіб досягнення мети, як те, що ідейні надхненники і провідники американської незалежності чітко знали, що робити далі, в якому напрямі вести незалежнену від Британії Америку. Як же в цьому розумінні відрізняються від Бенджаміна Франкліна, Джорджа Вашингтона чи Томаса Джеферсона провідники Української держави в перші роки її незалежності – в обставинах миру і спокою вони не здатні були зосередитися на визначенні тих першочергових практичних завдань, котрі повинні були невдовзі привести суспільство до незрівняно справедливішого життя, ніж в „імперії зла“. З їхніх нетвердих і немудрих рук незалежний український народ дістав такі високі податки, котрі й англійським колоніалістам в Америці не снилися.

„Народові нашої країни судилося своєю поведінкою і прикладом розв'язати надзвичайно важливе питання: чи спроможні співтовариства людей в результаті роздумів і за власним вибором справді заснувати добре управління, чи вони назавжди приречені волею випадку чи насильства діставати свої політичні конституції“, – писав після 1776 року Александер Гамільтон.

Що ж дозволило позитивно розв'язати це питання? Передусім, діячі, в котрих за кожним їхнім словом ішло відповідне діло. То були люди самовідданої праці і глибокого почуття обов'язку. Б. Франклін, один зі співавторів Деклярації незалежності США (1776 р.) і Конституції (1787 р.), демократ і противник рабства, в основі політичних переконань якого лежала концепція прав людини на життя, свободу і власність, виокремив у своїй „Автобіографії“ ті чесноти, до яких повинна прагнути кожна людина: стриманість, небагатослівність, любов до порядку, рішучість, ощадність, працелюбність, щирість, справедливість, помірність, охайність, спокій, цнотливість, доброта.

Прикладом служіння визначеному Конституцією ладові був перший Президент США Дж. Вашингтон, якому судилося закласти підвалини політичного устрою й узгоджувати функції трьох головних гілок влади – законодавчої, виконавчої і судової. У своєму „Прощальному посланні“ Дж. Вашингтон закликав громадян зміцнювати єдність штатів, основи конституції й уникати „згубного впливу партійного духу“. Він також заповідав „підтримувати мир і згоду з усіма країнами“, розвивати з ними торговельні стосунки, але мати „якомога менше політичних зв'язків“.

Добру пам'ять також залишив по собі третій президент США – Т. Джеферсон, незмінно популярний керівник так званих демократичних республіканців, які виступали проти ущемлення прав штатів і представляли інтереси аграріїв та дрібних виробників. Т. Джеферсон був засновником двопартійної системи, палким оборонцем національної єдності і міжпартійної згоди, вимовши на цю тему фразу, котра стала хрестоматійною: „Всі ми – республіканці, всі ми – федералісти“.

Самозрозуміло, великі провідники не народжуються щороку, і не всі президенти мали щастя ввійти в історію як „батьки народу“, але коли в саму основу держави закладено правні принципи свободи, справедливості і демократії, то наступним поколінням легше йти історично випробуваною і виправданою дорогою.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про відхід із забуття до небуття

Якось в останніх місяцях приходить щораз частіше прощатися з нашими відомими громадянами, а то і друзями, що одні за одними відходять у засвіти. І як воно не дивно, але одних проводжає у другий світ велика громада друзів та знайомих, а інших тільки жменька найближчих. Либонь тому, що одні із них мали щастя дожити віку у повному здоров'ї та з цим – у праці для нашої громади, інші ж, скошені хворобою впродовж довгого часу, „згасли“ для громади, і вона мала доволі багато часу, щоб їх призабути.

Таке є право життя і смерті, на яке важко мати який-небудь вплив. А все ж ці права дуже сумні та раз-у-раз даються пізнати саме з цієї сумної сторони. Про це особливо думалося минулого тижня, коли нечисленна наша громада мала прощатися з „колись“ широковідомою громадянкою і пластункою.

Подружжя Хамулів було справді впродовж довгих років добре відоме в цій нашій українській громаді у США. Бездітні, вони присвятили ціле своє життя вихованню пластової молоді: він – як станичний найбільшої в США пластової станиці у Нью-Йорку, вона – як його „права рука“, зв'язкова, виховниця, член Крайової Пластової Старшини.

Довгими роками ім'я Хамулів було добре відоме і в Пласті, і загалом у громаді Нью-Йорку, і не було події в її житті, яка б не заторкнула цього подружжя. Після відходу Володимира Галина залишилася і надалі зі своїми улюбленими юначками, віддаючи їм любов, час і завжди теплий добрий усміх. Скільки подій, імпрез, скільки спільних переживань

мала вона у своєму пластуванні, скільки добрих діл та успіхів з усе новими юначками, що росли під її проводом.

Але жорстокий час не стояв на місці, прийшла хвилина, коли треба було залишити улюблену виховну працю в Пласті та виїхати на „емеритуру“ на славній „Золотій Осені“ біля Союзівки. Вже тільки з віддалі Галина слідувала за пластовою працею та долею своїх юначок, і своїх молодших курінних подруг.

З часом прийшли нові події, нові люди, стали забуватися довгі роки кропіткої пластової праці Галини, те, скільки енергії, часу, а передусім любови вона віддала ідеї, яка була для неї найважливішою у житті.

А роки спливали, як швидка ріка. Настав час спільного життя з сестрою вже у Нью-Йорку, а відтак – самотнє життя під опікою доброї „пані з України“, і сестринки на далекій Алясці, далі – немолима недуга і довге вмирання у піклувальному домі, до якого ніхто, майже, не заходив. Вкінці прийшов довгожданий кінець, а з ним – жорстокий доказ забуття: чотирнадцять осіб на Панахиді і чотири на Богослужбі в церкві св. Юра підкреслювали до болю оце забуття, на яке ніяк не заслужила Галина. Де поділися сотні дівчат, що їм вона помагала пройти юнацькі роки, де були її подружки з куреня, де інші, що з нею працювали?

Забуття ближніх – це найсумніший та найжорстокіший прояв сьогоднішнього життя. І наша українська громада щораз сильніше стоїть під його впливом.

О-КА

Суд Швейцарії надасть Україні додаткові документи у справі „сумнівних грошей“ П. Лазаренка

ЦЮРІХ. – Федеральний суд Швейцарії прийняв рішення надати Генеральній прокуратурі України документи, які стосуються рахунків одного з банків Цюріху, якими міг скористатись колишній прем'єр-міністр України Павло Лазаренко для переказів сумнівних грошей. У 1996 році на цей рахунок з одного з банків Кіпру були переведені 1.6 млн. доларів. Швейцарія надає Україні правову допомогу в справі П. Лазаренка з 1997 року. Загалом правоохоронні органи України цікавлять 39 „сумнівних“ трансакцій на 13 банківських рахунках у Швейцарії.

У червні 2000 року суд кантону Женеви визнав П. Лазаренка винним у відмиванні грошей і засудив його до 18 місяців позбавлення волі умовно. Остаточний вирок у справі П. Лазаренка суд Сан-Франциско має винести у вересні-жовтні 2004 року. На Україні проти П. Лазаренка висунуто звинувачення у фінансових махінаціях і низці інших злочинів. У Генеральній прокуратурі України стверджують, що П. Лазаренко також причетний до організації убивств депутата Верхо-

вної Ради Євгена Щербаня і голови Української міжбанківської валютної біржі, народного депутата Вадима Гетьмана.

Міжнародна організація „Transparency International“, яка спеціалізується на боротьбі з корупцією, оприлюднила 30 червня список десяти керівників урядів, яким вдалося використати на власну користь найбільше бюджетних грошей в світі. Колишній прем'єр-міністр України П. Лазаренко посідає восьме місце в переліку, він привласнив 200 млн. дол. Його випередили Мохамед Сухарто (Індонезія, 35 млрд. дол.), Фердинанд Маркос (Філіппіни, 10 млрд. дол.), Мобуту Сесе Секо (Заїр, 5 млрд.), Сані Абаша (Нігерія, 5 млрд.), Слободан Мілошевіч (Сербія/Югославія, 1 млрд.), Жан-Клод Дювальє (Гаїті, 800 млн.), Альберто Фуджімори (Перу, 600 млн.). Після П. Лазаренка йдуть Арнольдо Алеман (Нікарагуа, 100 млн.), Жозеф Естрада (Філіппіни, від 78 до 80 млн.)

За повідомленням агентства „Франс-Прес“

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

SVO BODA

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Головний редактор – Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик
Керівник відділу оголошень
Марія Осціславська
Передплата – Марія Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)

(973) 292-9800 (доп. 3040)

(973) 292-9800 (доп. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Православне Братство пише до Івана Павла II

Голова Українського Православного Братства ім. Митрополита Василя Липківського Валентин Кохно з Норт-Порту, Флориди, надіслав до „Свободи” копію листа, з яким ця організація 11 травня звернулася до Папи Івана Павла II.

...Сьогодні нам, як ніколи, потрібна єдність, без єдності ми не маємо майбутності. Всі ми, християни, мусимо забути минуле і повернутися до тих часів, коли ми були – одна сім'я. В даний час ми ще є поділені на Західню і Східню Церкви. Ми українці, православні та греко-католики, – дуже схильовані останніми подіями, котрі відбулися в половині лютого 2004 року в Москві між головою Папської ради Християнської єдності, кардиналом Вальтером Каспером і Патріархом Російської Православної Церкви Алексієм II.

Головною темою розмов було визнання Ватиканом патріархату для Української Греко-Католицької Церкви. Постає питання, чому кардинал Вальтер Каспер вибрав місцем переговорів Москву в цій важливій та болочій справі?

Ці переговори і зустрічі мали б відбуватися в Києві, в Україні, з представниками Української Греко-Католицької Церкви, Української Православної Церкви Київського патріархату та Української Автокефальної Православної Церкви та уряду України.

Наша матірня Вселенська Православна Константинопільська Церква колись зрадила нас та підкупом продала нашу Церкву – Київську Митрополію за двісті соболевих шкір та за сотні золотих монет. Цей ганебний акт започаткував Царгородський Патріарх Досифей, а довершив Патріарх Діонісій в 1686 році. Перебуваючи в Московському поневоленні понад триста років, український народ та Православна Церква зазнали нечуваних в історії людства переслідувань, особливо за безбожної Комуністичної влади від 1918 до 1998 року.

Наша тисячолітня християнська історія і надбання майже знищені. Найбільші святині України – Київська Печерська Лавра та Почаївська Лавра – були пограбовані, але чудом вціліли, а тисячі святинь були знищені. Київська Печерська Лавра та Почаївська Лавра і сьогодні є власністю Російської Православної Церкви – Московського патріархату і, в цих святинях українського народу забороняє РПЦ МП молитися нашою рідною мовою.

В 1936 році була цілковито знищена Українська Автокефальна Православна Церква на чолі з Ми-

трополитом-мучеником Василем Липківським, яка відродилась і порвала з Московським патріархатом в 1921 році в Києві. У жорстокі часи 1937 року всі митрополити, єпископи, майже все духовенство та мільйони мирян були фізично знищені. У 1946 році на Львівському соборі Російська Православна Церква разом з урядом ССРСР, органами НКВД ліквідували Українську Греко-Католицьку Церкву. Тому ні Вселенський Патріарх Вартоломей I, ні Російський Патріарх Алексій II не мають права претендувати, що Україна є їхня „канонічна територія”.

Московський Патріарх Алексій II своїм становищем у минулому вплинув на деяких православних патріархів, як колишніх сателітів Советського Союзу, щоб вони виступили проти, та використав захитаний стан Вселенського Патріарха Вартоломея I.

Найбільш численною кількістю мирян-вірних (майже 11 мільйонів) є Українська Православна Церква Київського патріархату, якої представниками є Патріарх Філарет. Патріарх Філарет заявив: „Якщо Українська Греко-Католицька Церква бажає мати свій Патріархат, ми абсолютно не є проти”. („Свобода”, ч. 14, 2 квітня 2004).

Відносини між Українською Православною Церквою Київського Патріархату і УГКЦ є якнайкращі, і коли Патріархом був обраний Митрополит Філарет, він заявив: „Ставши Патріархом України, я проголосив братерський діялог любові між православними і греко-католиками в Україні”. Рівно ж УАПЦ в Україні є в найкращих стосунках з Українською Греко-Католицькою Церквою. За останні сто років УГКЦ була вірна Римові, своїй Церкві та Матері Україні. І за це вона була розп'ята, а перед тим така сама доля спіткала і УАПЦ, – відроджену в 1921 році в Софії Київській.

Ми звертаємося до Вашої Святості з проханням, щоб в майбутньому такі зустрічі та переговори відбувалися в Києві, а не в Москві чи Стамбулі, та рівно ж просимо Вас призначити іншу особу на місце Кардинала Вальтера Каспера, бо він глибоко вразив нас – православних та рівно ж братів і сестер греко-католицьких”.

Надійшли листи з пропозиціями допомоги в поповненні бібліотеки

Щиро вдячний за турботу і надану нам можливість отримувати український тижневик „Свобода”. До нас, завдяки вашим клопотам, надходять листи з пропозиціями укомплектувати бібліотеку різними виданнями. Зокрема Святослав Боженко із Сан-Франциско запропонував журнал „Сучасність”, починаючи з 1990 р.

Я, голова Луганського обласного об'єднання „Просвіта” і заступник голови Всеукраїнського товариства „Просвіта” ім. Тараса Шевченка, водночас очолюю в Луганську центр „Відродження”. Центр

і його бібліотека проводять велику працю з метою національно-патріотичного виховання молоді. Тут регулярно проводяться різноманітні заходи. Шевченківські та Грінченківські вечори і читання, історичні та літературні конференції, працюють лекторії, відбуваються зустрічі з відомими діячами культури, письменниками, відомими державними та громадськими діячами. Безумовно, що ваше сприяння допомагає нам!

Володимир Семистяга,
м. Луганськ

Далі про УІА

Автор статті „Ми – спадкоємці обидвох культур” („Свобода”, ч. 25) подав радісну вістку, що на відновлення будинку Українського Інституту Америки Федеральний уряд США і уряд штату Нью-Йорку признав 340 тис. дол. При цій нагоді подано прізвище архітекта, дату спорудження будинку та прізвища його власників. Напрошується додати за Енциклопедією Українознавства (В. Кубійовича), що Український Інститут Америки, культурна установа українців, заснована 1948 р. українським винахідником і філантропом В. Джусом і міститься від 1955 р. у куплений ним у Нью-Йорку палаті А. ван Горна Стайвезанта. Також в Малій Енциклопедії Є. Онацького написано: „В. Джус закупив в 1955 році для Українського Інституту Америки розкішну палату Стайвезантів. 28 жовтня 1956 р. відновлений будинок віддано в розпорядження Інституту”.

Головним редакторам українських енциклопедій – признання і подяка, що згадали Володимира Джуса, одного з найвизначніших українських філантропів ХХ століття в Америці.

Роман Ричок,
Мейплвуд, Н. Дж.

Покликання – добродійність

Наш земляк Михайло Шульга очолює добродійний Комітет допомоги Україні в Нью-Джерсі. Народився він у 1929 році на Сумщині у селянській родині. Під час Другої світової війни його сім'ю вивезли на примусові роботи до Австрії. На початку вересня 1949 року сім'я Шульгів приїхала на американський континент і осіла у Пітсбургу, Пенсильванія. Михайло Шульга уже з перших днів життя у США залучився до громадської праці.

Протягом останніх років він був референтом відділення Комітету допомоги Україні у штаті Нью-Джерсі, а згодом очолив цю благодійну організацію. Багато гуманітарних проєктів вдалося виконати комітетові для добра України. Серед них – опіка над сиротами-каліками Дніпропетровського сиротинця, допомога Українській школі-гімназії у Симферополі, мистецтві-графікові з Сумщини Миколі Бондаренкові у виданні альбому-дослідження про Голодомор „Україна-1933: кулінарна книга”, низці громадських організацій та окремих осіб в інших регіонах України. Дякуємо землякові за чуйне серце!

Олександр Капітоненко,
Симферополь

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name: _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

OLEH R. TUSTANIWSKY
ATTORNEY AT LAW

Безплатна Консультація

- Кримінальні справи.
- Ізда в нетверезому стані.
- Наркотики.
- Насильство в родині.
- Фальшиві документи.
- Іміграційні справи.
- Затримання на границі.
- Депортація.
- В'їзд з фальшивими документами.
- Візи студентські, нареченські.
- Спонсорство працедавцем або родиною.
- Державна допомога.
- Випадки й інші цивільні справи.
- Аліменти та інше.

292 Fifth Avenue, 4th Floor, #607, New York, NY 10001, Tel.: (212) 714-3558

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ДО 110-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Коротка історія 17-го Відділу УНСоюзу, Чикаго

Імені Івана Онищенка

17-ий Відділ був організований 20 грудня 1967 року. Організаторами були Степан Гавриш, пастор Олекса Гарбузюк і Ярослав Билень. Тоді ж до Відділу було придбано 37 членів і з них обрано Управу в такому складі: Михайло Якубович – голова, Валентин Гринюк – заступник голови, Ярослав Билень – секретар, Марія Нечет – скарбник, Іван Кала-

пузюк – заступник скарбника. Контрольна комісія: пастор Олекса Гарбузюк – голова, пастор Іван Поліщук – заступник голови.

Секретар Ярослав Билень зразу розпочав роботу, щоб придбати більше членів. У 1968 році придбав 30 членів, у 1969 році – 25 членів.

У 1970 році переобрано нову Управу: головою став Антін Ко-

цепула, заступником – Василь Волот, секретарем залишився Ярослав Билень, заступником голови обрано Томаса Гапонюка, скарбником Марію Нечет та до комітету обрано члена Івана Калапузюка, до Контрольної комісії переобрано пастора Олексу Гарбузюка, Гавриїла Блонського та Василя Березу.

Деякі зміни в Управі сталися у 1974 році: Антін Коцепула – голова, заступник – Василь Волот, секретар – Ярослав Билень, заступник секретаря – Алекс Гарбузюк, скарбник – Петро Гапонюк, член – Іван Калапузюк. Контрольна комісія: голова – пастор Олекса Гарбузюк, члени – Василь Береза, Гавриїл Блонський. У 1980 році в Управі відбулися тільки такі зміни: Гавриїл Блонський став заступником голови, Василь Галич – заступником секретаря, Василь Волот – скарбником. У Контрольній комісії став новий член – Михайло Возьний.

Новий комітет було обрано в 1983 році: Антін Коцепула – голова, Михайло Возьний – заступник голови, секретар – Ярослав Билень, заступник – Сергій Міщанчук, скарбник – Василь Волот, член – Ігор Домашовець. Контрольна комісія: пастор Олекса Гарбузюк – голова Іван Калапузюк та Гавриїл Блонський – члени.

Протягом 25 років Відділ проводив велику роботу при церкві, тому що члени 17-го Відділу майже всі з баптистської конфесії, і при церкві активні – у комітеті, а також є багато молодих, які співають у хорі. Існував гурток молоді, де майже всі були членами 17-го Відділу, жіночий гурток.

При церкві також існувала Українська школа: по суботах було чотири класи, директором Школи Українознавства був секретар, а також організатор школи. Навчалось 28 дітей, нині вони говорять по-українськи та читають.

Секретар 17-го Відділу організував велику бібліотеку, де нараховується тепер понад 20 тисяч книжок. Друкувалися Біблії, Новий Заповіт, котрі висилали до України.

17-ий Відділ, від його існування, бере 5 центів від дорослих на витрати Відділу, з тих грошей Відділ пожертвував на місцеве радіо 200 дол., 200 доларів – на „Українську оселю” в Канаді.

Є надії більше розбудувати Відділ, бо є багато родин, які приїхали з України.

Подав у 1993 році
Ярослав Билень

Управа відділу в 2004 році:
Антін Коцепула – голова
Петро Билень – секретар

Многолюдний День Батька на Союзівці

КЕРГОНСОН, Н. Й. – Біля 300 осіб зібралося в суботу, 20 червня, на Союзівці, щоб разом відзначити День Батька. Батьки, дідуся, тесті зі своїми родинними друзями відзначали День Батька згідно із звичаєм в нашій спільноті.

Після Богослужби в наміренні батьків відбувся спільний полуденок та виступ ансамблю „Черес”. Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Північного Нью-Джерсі організував на цей день автобус, що дало можливість певній кількості членів приїхати разом. „Це дуже будуюче, – зауважив новий голова ОКВ УНСоюзу Північного Нью-Джерсі Степан Вельгаш. – В останніх роках все більше і більше осіб приїздить на Союзівку, щоб відзначити батьків свого роду. До того ж погода була на Союзівці чудова і ми надіємося, що присутні там батьки та їхні родини і друзі провели дуже гарно цей особливий день”.

І.Я.

**Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?
Зверніться до УНСоюзу. У нас**

найкращі пенсійні грамоти “ANNUITIES”!

Короткотермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

Довготермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чому звільнили Ігоря Ліхового? Хто виграє вибори в Україні?

Звертаюсь до вас в справі Ігоря Ліхового, директора музею Шевченка в Каневі. Він „муляв” давно і обласним, і столичним „провідникам”, був патріотом і умів захищати інтереси музею і його території, і те, що він відкрито підтримує В. Юшенка, теж не дуже допомогло йому. І хоч він 15 років зумів відвоювати своє місце, але останній удар прийшов з самої гори, і його викинули з посади директора, прислали на його місце іншу людину.

Мені здається, що ситуація в Канівському музеї є виявом тенденції занедбання, навіть, я б сказала, умисного, як не фізичного знищення, то створення умов, щоб музеї або віддавали приміщення, або не мали чим латати дірок в даху, і знищення експонатів.

В кінці 2003 року викинули з приміщення Музей історії Києва, а дали йому нещасний поверх в Українсько-

му Домі, що є краплею в морі. Від Сумського художнього музею – забрали приміщення, де була найбільша в Україні колекція старовинної порцеляни (тепер стоїть складена в скриньках по коридорах), Лебединський музей теж зазнав біди і т. д.

Культура – це обличчя країни, а декому з уряду це не лише байдуже, але навіть потрібно, щоб українські патріоти (тобто люди, які уболюють за українську культуру) не були на місцях, де вони можуть діяти.

Вибачте, що пишу емоційно, але я в контакті з багатьма музеями і людьми, які працюють з любов'ю до мистецтва, фактично за копійки! Я їх поважаю і хотіла б якось допомогти. „Свобода” читається, і все таки, як не як, але те, що пише „Свобода”, там має значення!

Катерина Росандич-Кричевська,
Монтен Вю, Каліфорнія

Від редакції. Звільнення Ігоря Ліхового з посади Генерального директора Шевченківського національного заповідника у Каневі перед 190-річчям від дня народження поета сталося раптово як для самого директора, так і для його оточення.

Вже 5 лютого ц. р. до міністра культури і мистецтв України Ю. Богуцького було вислано лист великої групи народних депутатів, наукових і громадських діячів з протестом проти звільнення Ігоря Ліхового. Лист підписали І. Юхновський, Т. Чорновіл, М. Томенко, П. Мовчан, О. Гудима, ряд інших відомих осіб. У листі зазначається, що до останнього міністерство визнавало І. Ліхового професіоналом у своїй справі і представляло до високих урядових нагород. Замість нього призначено людину, далеку від музейної справи, а від спадщини Т. Шевченка й поготив.

У листі говориться, що формальною підставою для звільнення послужило „невикористання бюджетних асигнувань на капітальні роботи”. Варто нагадати, що досі господарників карали за перевитрати виділених коштів, а невикористані кошти з бюджету у тому ж бюджеті й залишилися, не пропали. Автори листа пишуть, що таке „невикористання” було поширеною практикою, оскільки насправді кошти виділялися вже в кінці бюджетного року й ніхто не намілювався ризикувати їх витратанням, щоб не потрапити у халепу.

Голова Комітету з питань культури і духовності Верховної Ради Лесь Танюк теж написав листа до прем'єр-міністра України В. Януковича з вимогою поновити І. Ліхового на посаді. Численні листи до офіційного Києва написали письменники, музейні працівники, діячі культури.

З великою прикрістю ми дізналися про неприємності Ігоря Ліхового. Про нього були позитивні згадки у „Свободі” та інших діяльних виданнях, відколи він був призначений директором музею і відразу ж став відомий своїми українськими поглядами й діяльністю, спрямованою на очищення імені Т. Шевченка і його спадщини від неприйнятних для пам'яті поета ідеологічних нашарувань. Музеї мають ту особливість, що живуть і розвива-

ються лише за закоханого у даний музей господаря. Можна навести чимало прикладів, коли люди тягнулися до музею саме тому, що його очолювала непересічна людина. Таким був для Тарасової гори Ігор Ліховий. Він видавав газету „Чернеча гора”, був ініціатором видання ряду монографій.

Треба сказати, що Канів – досить особливе місто України. Впродовж багатьох років завдяки охороні його як заповідної зони, а також через чарівні природні умови, тут селилися численні ветерани радянського війська та інших органів влади, котрим надавалися пільгові умови щодо обрання місць поселення на пенсії. Тому в Каневі створилася атмосфера, далека від українського патріотизму. Прокомуністичне середовище донедавна мало підтримку й в особі колишнього посади міста О. Пантелішина. Ветеранам війська і партії не був потрібний Шевченківський музей. Тривалий час вони намагалися перенести увагу громадськості до заснованих тут музею Аркадія Гайдара, котрий був не тільки дитячим письменником, а й активним карателем в роки селянських повстань, а також експозиції Олега Кошового – дещо непевної слави комісара комсомольського підпілля на Донбасі.

Звісно, Ігор Ліховий належав до кола осіб, небажаних для колишньої еліти. Але його ще терпіли, доки Україна не ввійшла на шлях передвиборних змагань. Тут вже й у Києві пригадали, що в Каневі часто буває В. Юшенко, якого не цурається і навіть підтримує директор Шевченкового музею. Усунення І. Ліхового з посади сприймається як розчищення провладними силами поля бою за президентське крісло. Привід для звільнення завжди можна знайти: невикористання чи перевитрата бюджетних коштів – значення не має.

Становище Ігоря Ліхового у даний час гідне співчуття. У ситуації безпідставного звільнення він може подати позов до суду. Але суди усе ще зазнають впливу телефонних вказівок влади. Грошей на досвідченого адвоката музейний директор теж не має. Ігор Ліховий вимушений крутитися у безнадійному колі судової тяганини. Шкода Ігоря Ліхового, шкода й Шевченкового музею в Каневі.

На громадських зборах довелося почути, що наступні вибори в Україні будуть жорсткими, не так, як у демократичному суспільстві, бо тепер в Україні демократичний – тільки Президент Л. Кучма. Очевидно, його дружина Людмила теж. І ще декілька радників, котрі слухають поради Президента, а тому називаються „президентськими радниками”. І можливо, його „діючий” зять, котрий тепер запрошує особисто до Києва визначних колишніх західних політиків і славних мистців... Що це значить? Згода в сімействі?

Незвичайні історії можна почути на доповідях про вибори в неньці-Україні. А ще після виборів посади Мукачєва на Закарпатті. Там міліція і „беркути” з особливих загонів били усіх, хто був проти „урядового кандидата”. Втрутилася в цю справу Європейська рада й навіть (хто б то сподівався?) Верховна Рада України, яка „порадила” Президентові „притягнути до відповідальності” винуватих. Без жодного зобов'язання для Президента. А якби депутати були його зобов'язали, то що?

За кордоном вважають, що треба вислати в Україну якнайбільше спостерігачів на вибори. Очевидно, як завжди, нема на це коштів, як кажуть в неньці-Україні, чи на зрозумілій мові – долярів. А кожний спостерігач потребуватиме три й пів тисячі долярів на два тижні побуту.

Один підприємець моментально розв'язав проблему української діаспори: він обрахував, що якби знайшлося 10 тисяч українців у Канаді, котрі зобов'язалися б від сьогодні до виборів, себто за 180 днів, вкладати щодня по 10 долярів у кредитівці на „виборчий рахунок”, то КУК мав би 18 мільйонів і міг би послати 5 тисяч спостерігачів і ще залишилося б півмільйона резерви. Треба

тільки відкрити в кредитівці рахунок і знайти добровольців. Його пропозицію на зборах громади зустріли оплесками.

– Добрий підприємець, – сказав мені на вухо сусід, – вмій добре лічити чужі гроші.

Голова зборів з великим зворушенням і не меншим сумом на лиці сказав, що було б добре послати 30 спостерігачів. Не було йому оплесків...

Цікаво, що законодавство України щодо виборів часто собі суперечить. Наприклад, громадяни України за кордоном можуть віддавати свій голос тільки в приміщеннях посольств або консулатів України. В Канаді є таких місць два! Списки виборців мали бути складені у дипломатичних представництвах до 1 липня 2004 року. Чи це можна було виконати?

Одна спостерігачка з минулих виборів розповіла, що вибори призначили на неділю, коли виборці з міст їхали на свої заміські городи. Тому багато спізнилося, а ще більше не прибуло, щоб віддати свій демократичний голос. Наступні вибори теж відбудуться в неділю, 31 жовтня. Садити картоплю вже запізно, але копати ще можна. Приміщення було таке мале, що ніде обернутися. Громадяни приходили з кількома пашпортами. На її зауваження, що кожний мусить особисто голосувати, їй відповіли: „В нас все можна”. Урни були закриті від початку, й не знати, чи в них уже не було наперед вкинено бюлетенів. (На наступних виборах урни мають бути пластикові – прозорі). Обчислення голосів відкладалося аж до 5-ої години ранку.

Хто ж виграє вибори? Очевидно той, кого „виберуть” провідники України.

Роман Колісник,
Торонто

Шукаю спонзора для видання книги

Щойно викінчив своє нове дослідження „Українське православне книгописання і книгодрукування історичної Волині XI–XX ст.”. Праця має від 250 до 305 сторінок. Щоб видати її в нас в Україні накладом в 2 тис. примірників, необхідно заплатити 4.5 тис. дол., накладом в 1 тис. – 2.5 тис. дол. З моєю пенсією в 153 грн оплатити таку суму неможливо. Звертаюсь з проханням до всіх українців в Америці допомогти видати мені історичний нарис „Українське православне книгописання і книгодрукування історичної Волині XI–XX ст.”. Подібної книги немає в нашій бібліографії, і хотілось, щоб вона збагатила нашу духовну культуру.

Якби знайшовся конкретний жертводавець чи жертводавці, їх фото і відповідний текст з подякою буде поміщено в книзі. Подаю адресу: Володимир Рожко, вул. Щусєва, 4, кв. 33, Луцьк, 43020 Ukraine. Тел.: (380) (3322) 5-57-79.

Володимир Рожко,
Луцьк

На обкладинці – Хрест енколпійон XVI ст., знайдений на монастирищі на річці Чорній

УНСОЮЗ ОГОЛОШУЄ

НОВУ ПОСЛУГУ ДЛЯ ЧЛЕНІВ

ДО 21%*
ЗНИЖКИ

Аптеки, які беруть участь в цій програмі:

Alberstons	Rite Aid
Brooks Pharmacy	Schnucks
Duane Reade	Snyders
Eckerd	Super D Drugs
Kerr Drugs	Target
Kmart	Winn Dixie
Kroger	
Oscor Drug	
Publix	

та інші...
031104.UNA

Додаткові послуги!

- до 60%-знижки на окуляри і лінзи
- 15%-знижки на понад 70 моделей слухових апаратів
- Знижки на допоміжну дихальну апаратуру та на перевірку рівня цукру в крові діабетиків
- 15-60%-знижки на певні фізико-медичні препарати і прилад

**Виповніть нижче
подану анкету і
відішліть нам !**

Дзвоніть до УНСоюзу 1-800-253-9862 за дальшими інформаціями

**ЗНИЖКОВА КАРТКА
НА ЛІКИ ЗА РЕЦЕПТАМИ**

SCRIPTSAVE

**SCRIPTSAVE-картка безкоштовно
доступна для всіх членів УНСоюзу!**

- в середньому, знижка—понад 21% , можлива знижка до 50%*
*на підставі середньостатистичного рівня заощадження в 2003 році
- в програмі бере участь понад 33,000 аптек Америки
- додаткові знижки на певні ліки
- безплатний доступ до інформації на різні теми загального здоров'я
- для учасників програми SCRIPTSAVE інформативне бюро готове відповісти на всі ваші запитання: 1-800-700-3957. Перекладачі на українську та інші мови

—Ця програма не замінює полісу медичного страхування. Знижки можна одержати тільки в аптеках, які беруть участь в цій програмі.

Виповняйте ТІЛЬКИ англійською мовою і друкованими буквами. Вишліть на адресу — UNA ScriptSave, 2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ, 07054

Last Name.....First Name.....MI.....Birthdate.../.../...

Mailing Address.....Apt #.....

City, State, Zip.....

Email.....UNA Policy #.....

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Ветерани віддали пошану побратимам

ГЕМПТОНБУРГ, Н. Й. – 13 червня на цвинтарі св. Духа відбулися вже традиційні святкові Молебні на могилах рідних та могилах ветеранів українських військових формацій – 1-ої і 2-ої дивізій УНА, Української Повстанської Армії та ветеранів українського походження з американських Збройних Сил. О другій годині дня, після відправ в церквах, ветерани розпочали програму посвячення пам'ятника полеглим ветеранам українського походження, що служили в американській армії та віддали своє життя за краще майбутнє вільного народу.

Посвячення пам'ятника довершив в супроводі 15 священників Української Католицької Церкви Владика Василь Лостен, а ветеран УПА друг-поручник Лев Футала з другом-головою Головної управи Спілки Української Молоді Богданом Гаргаєм, в супроводі друзів-ветеранів американської армії, поклали вінки до пам'ятника. Відтак ветерани зі своїми прапорами походом пішли до Хреста-пам'ятника, що стоїть посередині цвинтаря, де Владика Василь Лостен в супроводі священників та монахів відправив Парастас за всіх тих, що відійшли у вічність.

Після відправи ветерани підійшли до пам'ятника полеглим воїнам УПА, де Владика Василь відправив Панахиду за спокій душ полеглих в боях з московськими та німецькими окупантами України. Слово про побратимів УПА виголосив учасник багатьох переможних боїв Лев Футала.

Дмитро Вох

П'ята лекція пам'яті проф. Д. Гусара-Струка

ТОРОНТО, Канада. – П'ять років тому, 19 червня 1999 року, помер відомий україніст, проф. Данило Гусар-Струк. П'яту річну меморіальну лекцію пам'яті вченого під назвою „Київ крізь мит та уяву“ прочитав 14 травня проф. Тарас Кознарський з Відділу слов'янських мов та літератур Торонтського університету. Після лекції Роман Сенкус, редактор „Журналу українознавчих студій“, представив новий випуск журналу (том 27, числа 1-2), присвячений пам'яті Д. Гусара-Струка. Серед присутніх були Оксана Струк, вдова по Д. Гусарові-Струкові, його мати Дарія Гусар та інші члени родини.

Спеціальний випуск „Журналу українознавчих студій“ на пошану Д. Гусара-Струка складається з вісімнадцяти статей про українську літературу та однієї статті з лінгвістики. Статті охоплюють творчість українських письменників, яких професор Д. Гусар-Струк глибоко шанував і яким присвячувались його курси в університеті. Серед цих імен — Тарас Шевченко, Ольга Кобилянська, Василь Стефаник, Петро Карманський, Павло Тичина, Микола Куліш, Богдан Ігор Антонович, Михайло Рудницький, Емма Андіївська, Богдан Рубчак, Ігор Калинець, Василь Стус, і пострадянські автори Юрій Андрухович, Віктор Неборак, Олександр Ірванець, Оксана Забужко, Юрій Іздрик, Юрій Покальчук та Наталка Білоцерківська. Майже всі (за винятком однієї) статті до цього випуску написали колеги професора Д. Гусара-Струка або його колишні студенти Марк Андришук, Ярослав Балан, Віталій Чернецький, Олег Ільницький, Роман Коропецький, Галина Кошарська, Михайло Найдан, Алла Недашківська, Марко Павлишин, Наталя Пилип'юк, Марія Рєвакович, Марина Романець, Мирослав Шкандрій, Волтер Смирнів, Марко Стех, Лідія Стефановська, Роман Сенкус і Максим Тарнавський.

Спеціальний випуск „Журналу українознавчих студій“ можна замовити через електронну мережу на вебсайті www.utoronto.ca/cius або звичайною поштою, звернувшись на адресу: Canadian Institute of Ukrainian Studies, University of Alberta, 450 Athabasca Hall, Edmonton AB T6G 2E8 CANADA.

КІУС

До відновленої Етнічної ради штату Нью-Джерзі ввійшла Боженка Ольшанівська

ТРЕНТОН, Н. Дж. – Губернатор штату Нью-Джерзі Джеймс МекГріві призначив голову АГРУ Божену Ольшанівську на позицію члена Етнічної дорадчої ради Нью-Джерзі. Вже вдруге Б. Ольшанівська служить в такій ролі. Першого разу губернатор Джеймс Флоріо призначив її до цієї ради, де вона була від 1991 до 1993 р.

Під час каденції губернатора Крістін Вітман Етнічна рада штату Нью-Джерзі не була чинна. Теперішній губернатор відновив Етнічну раду, як обіцяв в 2002 році під час відзначення Незалежності України у резиденції губернатора Драмтвекеті.

Боженка Ольшанівська є відомою активісткою в обороні прав людини в США і Україні. Від 1986 року вона очолює організацію – Американці в обороні людських прав в Україні (АГРУ) і Український крайовий центр – історико-інформативну мережу – (АНЧЕЙН).

Обидві організації працювали в обороні покривджених – політичних в'язнів в СССР.

Боженка Ольшанівська активно пропагувала оборону прав людини, виступаючи на громадських зібраннях в США і Канаді, на міжнародних конференціях в Європі і СССР (до 1991 року), в Україні та Росії (після 1991 року). Б. Ольшанівська часто відвідувала українські громади в Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Чикаго, Дітройті, Філадельфії, Вашингтоні, Гартфорді, Мінеаполісі, Торонто з метою поширення інформації і збірки фондів на оборону покривджених. Виступала на конференціях у Відні (1986 р.), Москві (1987 і 1991 рр.), брала участь в поході за мир з Одеси до Києва (1988 р.), була в Україні в часі референдуму 1991 року, зустрічалася з урядом Ізраїля в справі суду воєнних злочинців (1986 р.). Під тиском численних її листів члени урядів співпрацювали і допомагали у різних ситуаціях і акціях. В рамках Ліги українських виборців Б. Ольшанівська підтримувала кандидатів, які були прихильні до українців (Милисент Фенвик, Джимі Картер, Бил Бредлі, Джим Фльоріо, Бил Клінтон, Джеймс МекГріві, Роналд Райс та ін).

З губернатором МекГріві Б. Ольшанівська познайомилася в Трентоні, Н. Дж., в Палаті се-

Боженка Ольшанівська і Джеймс МекГріві

нату Н. Дж. під час відзначення річниці Великого голоду в Україні 1932–33 р. Це відзначення спонзорував сенатор Роналд Райс в сенаті Нью-Джерзі на просьбу АГРУ. Сенатор Р. Райс також вніс поправку до законопроекту про Голокост, який мав бути частиною програми для шкіл в Нью-Джерзі. Внесення цього законопроекту дістало великий розголос і звітування в американській пресі через вплив учительських профспілок. Додаток вимагав, щоб до програми в школах також була включена історія геноцидів Великого голоду в Україні 1932–33 р., вірменського геноциду і геноциду в Камбоджі.

Губернатор МекГріві виявив приязнь і симпатію до українців, як посадник міста Вудбридж, сенатор в штаті Нью-Джерзі, а тепер як губернатор штату.

Володимир Боднар,
заступник голови АГРУ

Пролунав останній дзвінок навчального року

ПАСЕЙК, Н. Дж. – В Школі українознавства закінчився навчальний рік. В зв'язку з цією подією 5 червня відбулось свято останнього дзвінка.

О 9-ій годині ранку учні разом з вчителями і батьками пішли до церкви, де о. Ігор провів святкову відправу, поздоровив зі закінченням навчального року, закликав учнів наполегливо вивчати українську мову, історію та культуру України. Потім опікуни клас підвели підсумки навчання за рік, вручили учням повідомлення про успішність. Після цього у великій залі зібрались учні, батьки, матері, члени родин та гості. Було багато квітів, відчувалась святковий настрій присутніх. Свято відкрив директор школи В. Кривоніс, який привітав учнів та їх батьків та матерів з закінченням навчального року і повідомив, що його закінчили 100 учнів. Це був рік напруженої і наполегливої праці.

В школі працювало передшкілля, де вчитель Н. Блаватська добре підготувала дітей до навчання в першій класі. Успішно оволоділи програмним матеріалом першокласники, яких вчила Н. Біляківська. Наполегливо працювали учні інших класів. В цьому році школу закінчили випускники Дусько Коциповський, Марко Панчик, Остап Семеняк та Юра Симчик. Вони успішно склали кінцеві іспити і 5 червня одержали дипломи.

Учні школи брали активну участь в житті громади, їх художні виступи стають звичним явищем. Керівники української громади належно оцінюють працю школи. В цьому році кредитівка „Самопоміч“ (Я. Федун, М. Целюк) виділила для школи 1000 доларів, „Асоціація“ (М. Бакалець) – 250 доларів.

З добрими побажаннями виступив голова батьківського комітету Орест Темницький. Випускник Ю. Симчик подякував вчителям за одержані знання і пообіцяв використати їх на користь України. Вдячні батьки випускників вручили директору чек і лист, де написали: „Ми, батьки матурального класу, від щирого серця дякуємо Вам за навчання наших дітей. І в знак цього ми до слів подяки долучаємо цей скромний чек на потреби школи“.

Було зачитано святковий наказ. За відмінні успіхи в навчанні та зразкову поведінку чимало учнів було нагороджено грамотами, багатьом оголошені подяки.

Після урочистої частини під керівництвом вчителя Олеси Гривнак відбувся концерт учнів. Свято в школі закінчилось останнім дзвінком. Випускник Юра Симчик взяв на плечі першокласницю Таню Куцап і обійшов залю. Таня дзвінком повідомила про закінчення навчального року.

В. Кривоніс

Презентація „Кобзаря” з ілюстраціями Миколи Стороженка

Наталія Степаненко-Реймонд з новим виданням „Кобзаря”

ВАШІНГТОН, Д.К. – В Посольстві України в США 22 квітня відбулась презентація творів художника Миколи Стороженка – нових ілюстрацій до „Кобзаря” Тараса Шевченка.

На презентації президент видавництва „Дніпро” Володимир Войтович сказав, що у 2014 році вся українська громада відзначатиме 200 років з дня народження Т. Шевченка. З приводу

представлених творів він сказав: „Ми всі повинні працювати в його напрямку, почистити повнокровно його ім'я та велике вчення. У кожному творі Шевченка – місяньське начало. І версія Миколи Стороженка – це слово, поставлене в контекст. Зміст – не просто побутовий. В ньому – все. Передбачення. В композиційному рішенні немає етнографічного пляну, а є кон-

цептуальне бачення. Не плоске, а об'ємне. Головне – не сюжет, а зміст. Не ілюструвати географічне, хронікальне, біографічне життя, а відтворити найсправжніше: Шевченко жив мовби і на Землі, і на Всесвітньому атмосферному колі”.

Ще у 1994 році видавництво „Дніпро” замовило М. Стороженкові цикл графічних творів до „Кобзаря” Т. Шевченка з коментарями художника, разом 40 робіт. Так що в новому „Кобзарі” не тільки творчість Т. Шевченка, але й графічні та поетичні твори художника М. Стороженка. Це точка зору його на саме єство поезії Т. Шевченка. Художник створював їх все своє життя, починаючи з 17 років.

Протягом створення нового „Кобзаря” було багато зустрічей, надзвичайно цікавих розмов, але не було жодного дня, щоб майстер не працював над цією художньою епопеєю. Спливло десятиліття, перш ніж читач взяв до рук унікальне видання – пам'ятник художньої культури.

На думку Миколи Стороженка, треба було заглибитися в поезію так, щоб зрозуміти космологічну ситуацію, природу творчості, вдумуватись в кожне слово. Наприклад, „Гайдамаки”, на думку художника, мають подвійне дійство, подвійну

акцію. „Катерина” вміщує дуже широке поняття. Це не тільки сумний текст, а й філософські категорії. Так, образ Катерини – конкретний, але в підсвідомості закладено космічне. Стороженківського „Кобзаря” треба читати та розглядати все життя. Не вистачить й року, щоб пройти через цю книгу. Вона повинна бути поруч. Об'ємна, насичена, з багатьма коментарями та додатками.

Київ та Вашингтон стали побратимами через ім'я Т. Шевченка, який сказав: „Чи діждемося Вашингтона з новим і праведним законом. А діждемося таки колись”. Нагадала про це секретар Посольства України Наталія Голуб, яка доклала багато зусиль, щоб провести цю зустріч.

2004 рік – це 190 років з дня народження поета та 40 років з дня відкриття пам'ятника молодому Шевченкові у Вашингтоні.

Наталія Степаненко-Реймонд

Уточнення речення

В дописі Володимира Токара „Варто б укласти словник наголосів”, вміщеному в розділі „Мова про мову” („Свобода” з 4 червня, ч. 23), пропав один рядок, обізвавши зміст речення. Подаємо його у первісній формі: „Словник варто було б записати на „тейп” чи компакт-диск і продавати у наших книгарнях”. – Ред.

**„Юрчику, не турбуйся!
У нашому віці
забезпечення є дешево!”**

**„Так, Наталочко, я знаю,
але чи знають про це мої батьки?”**

**УНСоюз допоможе
зменшити Ваші турботи.
За докладними інформаціями
просимо телефонувати**

1-800-253-9862

Terri Hess Director of
Public Relations

У нас Ваш другий дім!

ACHIEVE

REHAB AND NURSING FACILITY

Пропонує послуги в короткотерміновій реабілітації,
перепочинку та довготерміновій опіці

* Фізіотерапія	* Перепочинок
* Лікування певного роду зайняттям	* Піклування ран
* Реабілітація вад слуху	* Реабілітація дихальних вад

* Спеціалізується у хворобі Альцгеймера та інших ментальних хворобах.

Зверніть увагу, що наша відновлена
місцева бібліотека включає українські книжки
та українську музику.

Ми маємо також етнічну їжу.

Знаходимося при 170 Lake St., Liberty, NY 12754,
тільки 30 хвилин їзди автом від Кергонксону.

Приймаємо апікації на працю від україномовних кандидатів.

За інформаціями звертатися до **Terri Hess:**

(845) 292-4200, дод. 223

Видано до 80-річчя д-ра П. Пундія

Гідно відзначено 80-літній ювілей доктора Павла Пундія виданням присвяченого йому 12-тому „Лікарського збірника” (Львів-Чикаго, 2003 р. 712 стор.), заснованого 1898 року Євгеном Озаркевичем в серії видань Наукового товариства ім. Шевченка (НТШ) у Львові.

Докторові Павлові Пундієві, який народився 1922 року на Тернопільщині, під час Другої світової війни, як і багатьом українцям, доля простелила далеко не всипаний трояндами шлях до таборів переміщених осіб у Німеччині, а далі – до США. Там він, працюючи лікарем, поринає в діяльність Українського лікарського товариства Північної Америки (УЛТПА), як постійний член його правління. Великі його організаційні та творчо-видавничі здобутки як архіваріуса УЛТПА.

Зрештою, українська медична громадськість про нього знає, а детальніше можна ознайомитися з життєвим і творчим шляхом, громадською діяльністю П. Пундія із статей Ірини Даценко, К. Іванової, Є. Толмачової, М. Йонди, Вероніки Євтух, Я. Ганіткевича, а також з опублікованих у цьому „Збірнику” статей до його попередніх ювілейних дат.

У „збірнику” поміщені статті П. Пундія про відомих українських лікарів, медиків-учених, громадських діячів (Є. Озаркевича, В. Плюща, Р. Осінчука, Ю. Мовчана, Т. Лапичака, М. Панчишина, Софії Парфано-

вич, Ю. Липи, В. Кархута та інші), про українські лікарські громадські організації в Україні та поза нею, про внесок українських вчених у світову медицину, участь українських лікарів у національних громадських організаціях. Тут же – серія статей П. Пундія, опублікованих у різні роки в українській пресі США, про українських лікарів (переважно – в діаспорі), його спогади про колег, які відійшли у вічність. Окремий розділ займають опубліковані в різні роки та в різних періодичних виданнях рецензії та публікації за авторством (співавторством) П. Пундія. Працю над „Збірником” значно полегшує іменний показник, який займає понад 20 сторінок. Окрасою „Збірника” є велика кількість фотоілюстрацій, які підвищують його інформативність.

Дванадцятий том „Лікарського збірника” НТШ є не тільки ознакою заслуженої поваги до особистості доктора Павла Пундія, але й вагомим внеском в скарбницю історії української медицини.

Д-р Любомир Пиріг,
академік АМН,
член-кореспондент НАНУ

Доповідь дніпропетровського гостя

НЮ-БРАНСВІК, Н. Дж. – Комітет допомоги Україні (КДУ) Центрального Нью-Джерзі, який співробітничав з редакцією єдиного україномовного щомісячника „Бористен” у Дніпропетровську, влаштував у залі Української католицької церкви доповідь письменника, шеф-редактора журналу „Бористен” Фіделя Сухоноса „Політична ситуація перед президентськими виборами в Україні”.

В імпрезі взяли участь о. Роман Пігула; представник журналу „Бористен” в США Іларіон Хейлик; професори І. Головінський і В. Стойко, голова КДУ Михайло Шульга, диригент церковного хору Богдана Гнатів та ін.

Ф. Сухонос, який тепер гостює в США, є представником тієї середньої генерації нашої інтелігенції в батьківському краї, котра змогла зберегти національні почуття та патріотичну настанову в найбільш жорстку добу московського тоталітаризму. Адже юність Фіделя Сухоноса припала на розквіт брежнєвщини, коли, здавалося, вже ніколи не відбудеться відродження нашої мови та культури, а тим більш державності.

Однак, закінчивши фізико-технічний факультет Дніпропетровського університету і опанувавши фах ракетобудівника, Ф. Сухонос не став осторонь болючих проблем свого народу. Коли Україна проголосила незалежність, він започатковував громадсько-мистецький журнал

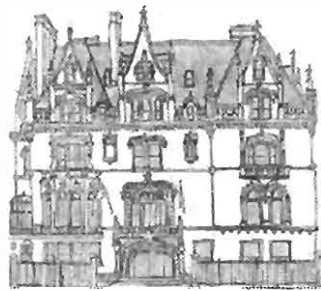
„Бористен”, котрий безперервно виходить протягом 14 років. На рахунку редакції щомісячника – видання україномовних книг, проведення різного роду патріотичних імпрез, гуманітарні проекти з допомогою української громади США і Канади. Цю діяльність Ф. Сухонос поєднує з письменницькою працею (він автор 14 книг) та працею головного редактора на Дніпропетровській регіональній телестудії.

Виступ Ф. Сухоноса пройшов у формі діалогу з присутніми на доповіді.

Окрасою зустрічі з гостем став виступ Заслуженого артиста України Ростислава Василенка, котрий виконав уривок з поеми Володимира Сосюри „Тарас Трясило” та гумористичну новелу Фіделя Сухоноса „Базарчик на узбіччі”. Порадували присутніх пісні у виконанні вокального дуету Соломії Стахів та Миросі Штурмай.

Співпраця КДУ з редакцією щомісячника „Бористен” триває. Нині партнери готують видання публіцистичного збірника статей авторів з України і діаспори „Україні – українського президента”. Книга буде містити не лише пропагандистські матеріали на користь кандидата в президенти України Віктора Юшенка, а й відкриватиме трагічні сторінки історії нашого народу – колективізацію, Голодомор, насильницьку русифікацію, нищення провідників нації.

Дам'ян Геча

ДОПОМОЖІТЬ ЗБЕРЕГТИ ОДНУ З НАЙБІЛЬШИХ ЦІННОСТЕЙ НАШОЇ ГРОМАДИ!

До особливо важливих подій у житті української громади в Америці належить й ця: федеральний уряд США і уряд штату Нью-Йорк нещодавно призначили 340,000 доларів для відновлення будинку, котрий має статус Національного історичного заповідника, а водночас є будівлею, в якій розміщується Український Інститут Америки – одна з найважливіших, найбільш представницьких українських установ у США.

Частина цих грантів, котра належить до державної програми „Зберігаймо цінності Америки”, започаткованої Президентом Білом Клінтоном, вперше адресована нашій громаді, якій держава довірила справу відновлення історичного будинку УІА.

Ваша допомога для нас залишається важливою і необхідною, оскільки треба взяти до уваги, що:

- Обидва гранти призначені як „matching grants”. Це означає, що гроші від держави будуть одержані тільки за умови, коли така сама сума буде докладена до суми грантів з боку Інституту, іншими словами – з боку української громади.
- У випадку, коли ми не зможемо зібрати відповідної суми, перед нами стоятиме ризик втратити державні гранти, а з цим – і бажання уряду США надавати нашій громаді подібні гранти в майбутньому.

- Ці гроші були призначені спеціально для відновлення застарілої електричної системи будинку Інституту. Відновлення цієї системи дозволить Інституту здійснювати різноманітні і важливі програми на високому рівні і у відповідних зовнішніх умовах.

Фінансова підтримка з боку української американської громади і всіх приятелів Українського Інституту Америки є головним чинником, який може забезпечити успішне майбутнє нашої неприбуткової громадсько-культурної установи. Від 1948 року наша організація була віддана справі ознайомлення з історією і культурою українського народу, зокрема з художньою творчістю, і водночас інформування загальної публіки щодо багатьох різноманітних внесків нашої української громади в житті Америки.

2 East 79th Street
New York, NY 10021
ukrainianinstitute.org

„Вікно в Україну”

Please detach and send in with your donation.

“Save America's Treasures”

Please check one:

- ☐ President's Circle \$5,000+
☐ Patron \$3,000+
☐ Benefactor \$2,000+

(Members of the President's Circle will be invited to a special reception to preview the Master Building Plan of the Institute.)

- ☐ Supporter \$1,000+
☐ Sponsor \$500+
☐ Friend \$ _____

- ☐ Enclosed is check made payable to The Ukrainian Institute of America for \$ _____

- ☐ Please charge my credit card in the amount of \$ _____
☐ Mastercard ☐ VISA ☐ AmEx

Name on card _____

Address _____

City _____

State _____

Zip _____

Account number _____

Expiration Date _____

Signature _____

Дякуємо за вашу підтримку!

Всі добровільні пожертви можна відтягнути від податків, посилаючись на розділ 501(c)(3) Податкового закону.

The Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, New York, 10021, Tel.: (212) 288-8660
www.ukrainianinstitute.org

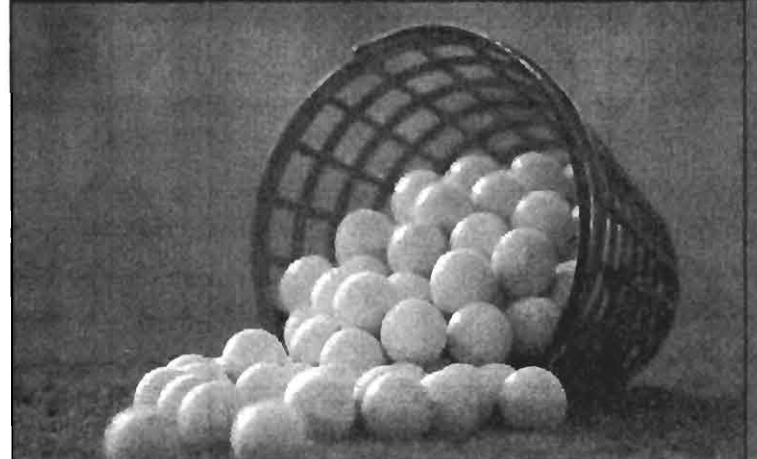
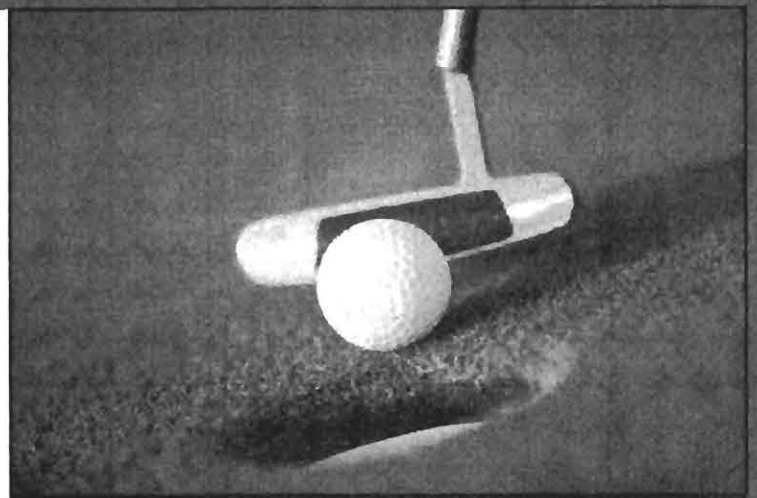
1-6 серпня, 2004 р.

ТИЖДЕНЬ ГОЛЬФА НА СОЮЗИВЦІ

Якщо цікавитесь гольфом, приїжджайте до нас на тиждень заваби та гри в гольфа на чудових гольфових площах. Тижденева ціна включає: 5 нічлігів, сніданок та обід щодня, сорочинка, 4 1/2 рунди гри в гольфа (від понеділка до четверга), переїзд до та від піль гольфових, відкриття ігор та вечеря в неділю вечором, денні нагороди прощальний бенкет та нагороди для переможців. Запрошуємо денних гравців.

Тижневий плян гольфа (можуть бути зміни)

Понеділок - Nevelle Golf Course
Вівторок - Wall Kill Golf Club
Середа - Concord Golf Club, початок 8-ма ранку, полуденок 1-ша по пол., 2-га по пол. продовження ігор
Четвер - Grossingers Golf Club - початок о год. 10-й ранку.

Golf Week & Sports Jamboree

ТИЖНЕВА ЦІНА:

750 дол. від особи якщо два гравці в кімнаті
1050 дол. якщо гравець з дружиною або чоловіком у кімнаті
950 дол. якщо один гравець у кімнаті

ДЕННА ЦІНА:

150 дол. від особи якщо дві особи в кімнаті
190 дол. від особи якщо одна особа в кімнаті
(повищчі ціни включають вечерю, нічліг, переїзд, гру в гольфа, та сніданок).

ДЕННІ ГРАВЦІ: 100 дол, включає – переїзд до та від гольфових площ, гру в гольфа та обід

6-8 серпня 2004 р.

2-ге РІЧНЕ СПОРТОВЕ "JAMBOREE"

Приїжджайте на вікенд спортивних змагань та розваг. Запишіть поодинокі особи або цілу команду на змагання:

VOLLEYBALL
SOFTBALL
ROLLER HOCKEY
FOOSBALL

Для тих, хто не цікавиться спортом, буде багато смачної їжі, музика, та розваги цілий вікенд.

П'ятниця вечір:

Козацький кабаре з участю Ігоря Бачинського та Рона Когута.

Субота:

Виступ – "Бараболя" та забава до звуків оркестри „Буря“.

ЦІНА:

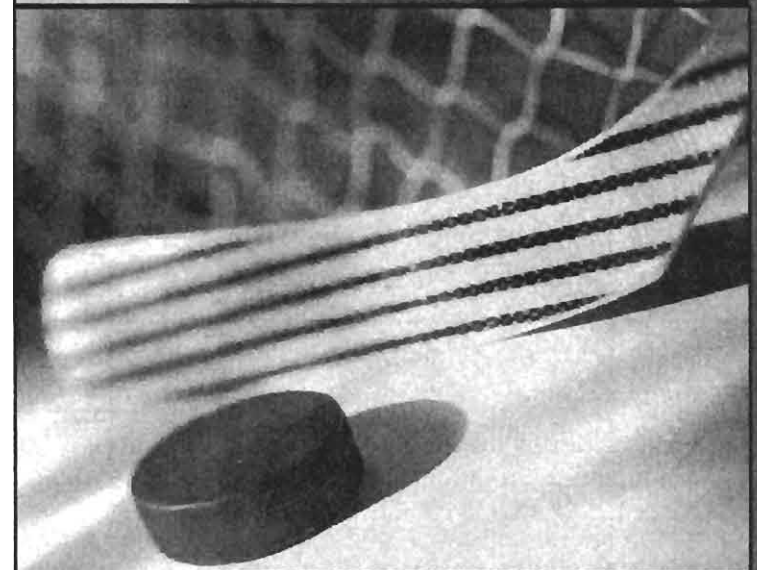
30 дол. від особи включає:
сорочинку, "BBQ", та вступ на цілий вікенд.

За дальшими інформаціями
звертатися до управи Союзівки:

(845) 626-5641

216 Foordmore Road, PO Box 529, Kerhonkson, NY 12446

www.soyuzivka.com

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Липень 2004 р., ч. 47

Вручено нагороду Фундації ім. Івана Багряного

Зліва: Олег Черногуз, Галина та Олексій Воскобійники

Фундація ім. І. Багряного свого часу заснувала тепер вже популярну і досить престижну в Україні нагороду ім. Івана Багряного. Цього року лавреатом цієї нагороди став письменник з України Олег Черногуз за книжку „Український кентавр”.

23 травня в галерії ім. Олександра Черника, в Українському освітньо-культурному центрі, що в Філадельфії, відбулося урочисте вручення цієї нагороди письменникові-гумористові, який знаний широкій громадськості не тільки як

автор відомих творів, але і як колишній головний редактор журналу „Перець”, секретар ради Спілки письменників України двох скликань, засновник видавництва „ВУС”. Почесний диплом і нагороду Олегові Черногузові вручила голова Фундації ім. І. Багряного Галина Воскобійник. Зі словом про відзначену книжку й загалом про самотню творчість і мужню громадянську позицію автора виступив колишній редактор дитроїтських „Українських вістей” д-р Сергій Козак. Він зокрема відзна-

чив вміння членів управи Фундації знаходити „в морі імен і творів” справді найвартісніші, адже книжка Олега Черногуза – це не лише збірка талановитих статей і фейлетонів на актуальні теми, а й мужній крок автора на шляху утвердження демократії в Україні.

В той же час відбулося представлення праць двох авторів – Олега Черногуза „Український кентавр” і Олексія Воскобійника „Повість моїх літ”. З книжкою спогадів відомого підприємця, яку нещодавно перевидано й англійською мовою, присутніх ознайомив д-р Михайло Найдан. Книжка Олексія Воскобійника – це історія життя людини, яка звідала жахи Голодомору, репресій 1937 року, інші „принади комуністичного раю”, неспокій Другої світової війни й таки вижила. А потім – вже у вільному світі – стала людиною, гідною як свого українського народу, так і своєї другої батьківщини – Америки. На відзначенні в акторському виконанні прозвучали сторінки представлених книжок.

Для того, щоб презентація книжок і вручення нагороди ім. І. Багряного перетворилися на справжнє свято українського слова, багато зусиль доклала Віра Тодорів, якій допомагав її чоловік Богдан. Загалом же ця подія, завдяки Фундації ім. І. Багряного, безперечно увійде в історію літературного життя Філадельфії як одна з найвизначніших.

С. Таїсин

Навчальний посібник видано в Харкові

Харківське товариство „Україна-США-Канада” та Літературно-мистецький клуб ім. Ів. Багряного в Харкові видали коштом Фундації ім. Ів. Багряного в США 70-сторінковий посібник для учителів Харківщини „Нас не зітруть із рубрики”. Ця книга, яку упорядкував представник Фундації в Харкові Вадим Усань, містить конспекти учителів Людмили Алексєнко, Раїси Гаєвської, Лариси Ковшак, Лідії Мащенко, Інни Рудь та Людмили Сотник. Педагоги в своїх працях розглядають твори Івана Багряного – романи „Тигролови” та „Сад Гетсиманський” та збірки різних поезій – з погляду пізнання молоддю України „білих” та „чорних плям” історії України з позицій виховання любові до Батьківщини справжнього патріотизму, людяності, справедливості, дотримання традицій і звичаїв українського народу.

Готові конспекти лекцій стануть доброю поміччю вчителям та студентам-філологам при опрацюванні творів Івана Багряного, який у Харкові був ув'язнений і пізніше описав свої митарства у творі „Сад Гетсиманський”.

Книгу Олега Черногуза можна придбати в Фундації, присилаючи чек на 10 дол.

З року в рік зменшуються ряди Багрянівського руху. Щойно від нас в потойбічний світ відійшли активні колись особи – Олексій Бойко, який багато допомагав ОДУМ-ові та ТОП-ові, та колишній голова ГУ ОДУМ-у, активний член УРДП та його проводу Леонід Чудовський. Висловлюємо щире співчуття їх родинам. Вічна їм пам'ять!

За заповітом Петра Кирилюка

Старанням виконавців заповіту Петра Кирилюка – Марійки Кобзан-Дяків та Василя Кравицького з Сейнт-Кетеринсу в Канаді, Фундація ім. Ів. Багряного, яка видавала газету „Українські вісті” в Дітроїті, отримала один пай (шер) з 19-ти його спадщини в сумі 16,582 канадських доларів.

Петро Кирилюк народився 27 червня 1922 року в Україні. Він любив українську музику та спів, цікавився політикою та історією, любив читати та мав велику пошану до Церкви. Ще малим хлопцем П. Кирилюк і його родина пережили трагічні роки Голоду 1933 року, хоч він рідко говорив про ті болючі часи. З України П. Кирилюк виїхав до Бельгії, переїхав до Канади. Жив в Онтаріо, працював на електростанції. В 1982 році перейшов на пенсію й переїхав до міста Сейнт-Кетеринс, де мав друзів і був активний в православній громаді при церкві св. Юрія. Останні роки перебрався мешкати до центру міста й там трагічно загинув 19 червня 2001 року. Ще за життя він приготував заповіт, розділивши свою спадщину сім'ю організаціям в Канаді і США та Києво-Могилянській академії в Києві.

Поховано св. п. Петра Кирилюка на українському кладовищі в Овквілі біля Торонто. Ми щиро вдячні виконавцям його заповіту, які боронили його добре ім'я в суді та старалися, щоб його заповіт був виконаний згідно з бажанням покійного.

Вічна йому пам'ять!

Дякуємо!

Від часу останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви до Фундації такі особи: 16,582 канд. дол. – Марійка Кобзан-Дяків та Василь Кравицький – виконавці заповіту Петра Кирилюка з Канади, який трагічно загинув 19 червня 2001 року, 795 дол. – д-р Леонід Мостович (з них 500 дол. призначено для журналу „Березіль” в Харкові), 500 дол. – о. Олексій Лимонченко в пам'ять Олександра Скопа, 255 дол. – Галина й Іван Довгоп'яти (Англія), 200 дол. – Ніна Косовська, 118 дол. – Іван Головацький (Австралія), по 100 дол. – Діана і Борис Шерстюки, Галина і Віктор Мартиненки та Валентина і Леонід Чудовські, 76 дол. – Антон Рибіський (Австралія), 75 дол. – Марко Малий, по 50 дол. – Людмила Доброноженко в пам'ять батьків Ніни і Дмитра Ніколенків, Віктор Андре в пам'ять спочилих дружини Євгенії та брата Миколи, Наталія і Арнольд Бірки, Галина Білоус, Медислав Литвиненко та Роман Бігун, 38 дол. – Леонід Царик, по 25 дол. – Юрій Криволап, Іван Білик та Володимир Корженівський, 12 дол. – Ольга Кусів, 10 дол. – Михайло Семенець.

Управа Фундація щиро дякує всім жертводавцям й просить і далі підтримувати Фундацію своїми жертвами, щоб вона могла допомагати пресовим органам в Україні, що ведуть виховну, просвітницьку й освідлюючу працю, видавати книги про Голод 1933 року, переслідування, розкуркулювання, заслання, русифікацію та інші „блага” комуністичної системи та „опіку” старшого брата з півночі.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує
Олексій Коновал

Так личить молодий Шевченко зеленій американській столиці

Одна з урочистих миттєвостей свята

Пам'ятник...

(Продовження зі стор. 1)

„дружби з демократичною та незалежною Україною у підтриманні миру та добробуту у всьому світі“.

Подібна думка пролунала також у зачитаних привітаннях від Президента України Леоніда Кучми та майбутнього кандидата в Президенти США сенатора Джона Керрі.

Леонід Кучма зокрема написав, що Україна вибрала „омріяну віками незалежність, до якої наш народ кликало полум'яне слово Тараса“ і що сьогодні Україна „впевнено розбудовує демократичну державу, зміцнює міжнародну безпеку, несучи прапор миру у багатьох гарячих точках планети.“ Сенатор Дж. Керрі написав у своєму вітанні про важливість України як союзника Сполучених Штатів, а також про важливість підтвердження Україною своєї відданості демократії шляхом забезпечення вільних та справедливих президентських виборів у жовтні цього року.

Бурхливі та тривалі оплески викликало зачитане привітання від Віктора Ющенка. Він не згадував про вибори, а надіслав „низький уклін усім, хто долучився до благодійної справи спорудження монументу – українцям і друзям України“. В. Ющенко назвав теперішнє свято „ювілеєм великого громадянського подвигу, який здійснила українська громада сорок років тому“, коли у Вашингтоні постав пам'ятник Т. Шевченкові. Він відзначив, що цей монумент став „не лише символом любови розсипаних по світу українців до рідного краю, до своїх коренів“, але й „нагадав народам та

їх урядам про героїв боротьби за волю України, про порушення прав людини і народу, про злочин Голодомору і геноцид“.

„Через океан, через залізну завісу,“ говорить далі в листі В. Ющенка, „українці Америки простягнули Шевченків образ українцям України. Цей образ нищив стіну, збудовану радянською пропагандою, нагадував про єдність народу, про його віковичне прагнення до свободи про боротьбу за

державність. І сьогодні Шевченко стоїть як опора незримого мосту, що єднає українців всього світу, як заклик до спільної праці, до збереження національної ідентичності, примноження наших культурних багатств, до розбудови і захисту демократії.“

Першим із присутніх виголосив своє вітання Посол України в США Михайло Резнік. „Для мене велика честь бути сьогодні разом з вами біля пам'ятника великому

Кобзареві, будівничому українського духу і слова“, – сказав він. Посол відзначив, що пам'ятник, встановлений сорок років тому, став „символом незламності духу тих, хто несе в своїй душі національну ідею, освячену Кобзарем.“ А тепер, коли світ змінився, сказав посол, пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні продовжує стояти як символ того, що „у новому полі-

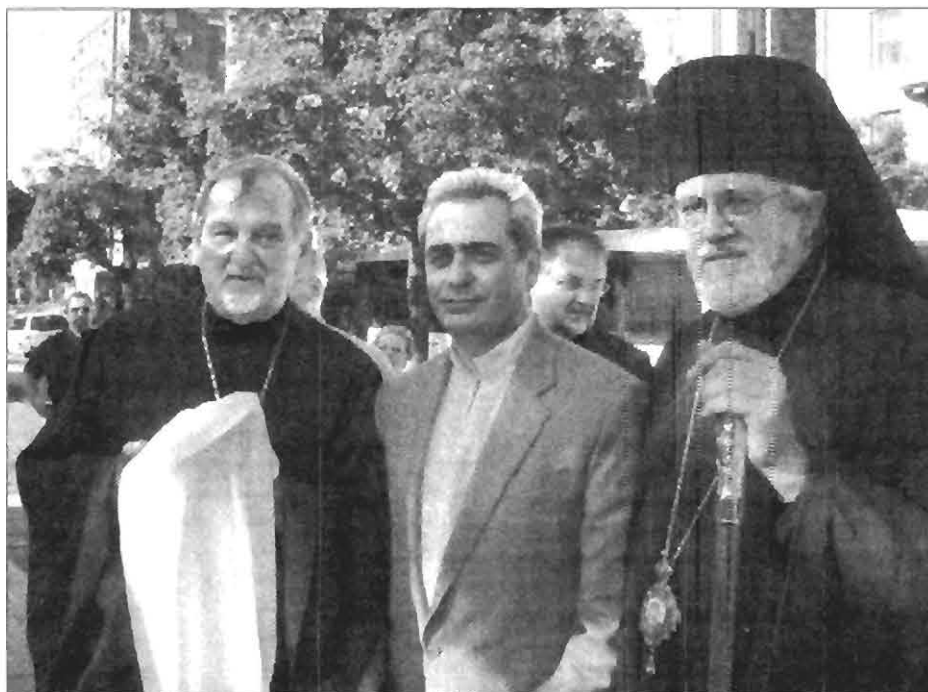
(Закінчення на стор. 17)

Члени відділу УККА - Лонг Айленд, Н.Й., на святі

Митрополит УКЦ Стефан Сорока, за ним Архiepиcкoп УПЦ в США Всеволод і о. Нестор Івасів, парох УКЦ Св. Родини у Вашингтоні

Зліва: Митрополит УПЦ в США Константин, Посол М. Резнік і Архiepиcкoп УПЦ в США Антоній

С. Качарай і Б. Урбанович

Квіти до пам'ятника принесли наймолодші

Співає хор „Думка“

Пам'ятник...

(Закінчення зі стор. 16)

тичному житті Україна і Америка зв'язані одна з одною.” Посол М. Резнік також зачитав привітання від Президента України Л. Кучми та прем'єр-міністра України В. Януковича.

Митрополит УКЦ Стефан Сорока виступив від імені обох Церков. Він наголосив, що вашінгтонський пам'ятник Т. Шевченкові колись допоміг звернути міжнародну увагу на зневаження людських прав і свобод в Україні тодішнім радянським режимом. Але й сьогодні, продовжив Владика, „наші брати і сестри в Україні ще потребують голосу українців у всьому світі проти продовження знущання над народом“, оскільки там панують можновладдя, корупція і жахлива бідність, яка примушує мільйони шукати праці за межами своєї країни. „Ця статуя зображає Тараса Шевченка людиною дії та закликає піднятися на захист всіх пригноблених,“ – сказав Владика і висловив впевненість, що великий Кобзар у теперішній ситуації „закликав би народ піднятися і виступити проти сьогоднішніх гнобителів“.

Генеральний секретар Світового Конгресу Українців Віктор Педенко сказав „Нехай цей пам'ятник стане знаком єдності української громади в Америці, знаком соборності, нехай навколо цього пам'ятника об'єднуються всі українські орієнтації, чи вони належать до давніших видів еміграції чи нової, чи вони старшого віку чи молодшого“.

Проникливо й розважливо вголосив слово про всесвітнє історичне значення Тараса Шевченка київський науковець, доктор філологічних наук, професор, академік Петро Кононенко.

Справжньою перлиною свята став концерт українських хорів „Думка“ з Нью-Йорку і „Аколада“ з Філадельфії, які виконали твори Тараса Шевченка „Лілея“ і „Садок вишневий“, а також поему Юлія Рибчинського „Шлях до Тараса“ та композицію Анатолія Кос-Анатольського „Наша дума“.

На завершення урочистостей біля Шевченківського пам'ятника учасники разом з хором потужно заспівали безсмертні Кобзареві „Реве та стогне“ і „Заповіт“.

Фото: В. Горбач, Г. Белименко та П. Войцеховський

На Союзівці зустрілися американські батьки і адоптовані ними діти з України

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 18-20 червня на гірській оселі відпочинку Українського Народного Союзу – Союзівці відбулась зустріч американських батьків із дітьми з України які були ними адоптовані. За сприяння Українського Народного Союзу, їх запросили Посольство України в США і Генеральне консульство України в Нью-Йорку. В зустрічі взяли участь консул Олена Кіцюк і другий секретар з питань культури, освіти, науки та охорони здоров'я Наталя Голуб з Вашингтону, віце-консул Андрій Наджос і консул Андрій Олефіров з Нью-Йорку, президент УНСоюзу Стефан Качарай, перший заступник президента УНСоюзу Марта Лиско, яка активно співпрацює з Посольством України у ділянці зв'язків з українською громадою, працівник департаменту соціального забезпечення Пенсі Бровн з Плимуту, Мас., активістки організації „Широкі обрії для дітей“ Лідія Спатару і Еріка Пелагія. На зустріч прибули понад 30 родин з дітьми. Загальне число учасників сягнуло 120 осіб.

Відбувся обмін досвідом, під час якого батьки висловили намір прилучати новонад-

баних дітей до української культури. Цій меті служили в програмі відпочинку вечере-презентація українських страв, які приготували працівники Союзівки, і концерт української пісні, у якому взяли участь оперний співак Роман Цимбала, бандуристка Алла Куцевич, дуети – сестри Габрієла і Лідія Орос, сестри Наталя і Надія Павлишини.

Коли батьки зібралися для спільної розмови, дітей розважали українські виховательки Стефа Гаврилюк, колишній член Головного уряду УНСоюзу, і Катя Капустенко. Вони влаштували для малят ряд українських дитячих розваг пізнавального характеру. Батьки, які саме перебували на семінарі у бібліотеці оселі, спершу помітно тривожилися з приводу залишених дітей, але коли почули дитячий сміх і веселі голоси, заспокоїлися і продовжили розмову. Серед запитань, які їх цікавили, було й прохання з'ясувати, чому дипломатичні служби України виявляють зацікавленість долею адоптованих дітей. Дипломати пояснили, що діти з України до їхнього повноліття мають право на опіку і захист держави, тому відвідини, зустрічі мають на

Андрій Наджос і Олена Кіцюк

меті виключно допомоги американським батькам. Працівники дипломатичних установ України докладно поінформували присутніх про сучасні вимоги українського законодавства у сфері міждержавного усиновлення дітей і звітування про умови їх проживання і розвитку.

Зустріч на Союзівці в цілому була відпочинком батьків і дітей, які мали нагоду оглянути оселю, скористатися її басейном і спортивними спорудами, познайомитися між собою. В деяких родин адоптовані діти були приєднані до власних, і важко було не зауважити, що серед них немає жодної різниці. Під час концерту ведучою була Наталя Голуб, яка вміло скористалася нагодою розповісти гостям про бандуру, традицію української пісні, українські звичаї, охоче танцювала під спів артистів. Створенню сімейної атмосфери сприяв Роман Цимбала, який співав для всіх, але й для окремих мам і татів, гостей, запрошував присутніх до танцю, був своїм серед своїх. Зворушливий випадок стався під час останньої пісні у виконанні обох дуетів і Алли Куцевич. Раптом підвела звуко-техніка і дівчата негайно перейшли на спів без музичного супроводу, імітуючи звуки оркестри, що дуже сподобалося присутнім.

Така зустріч відбулася вперше. УНСоюз всіляко сприяв її проведенню. Усі учасники висловили надію, що подібні імпрези стануть традиційними. Вирішено, що наступного року батьки з адоптованими дітьми знову прийдуть на Союзівку.

З приводу зустрічі я узяв інтерв'ю в Олени Кіцюк.

– Як можна порівняти Україну з іншими

(Закінчення на стор. 19)

Стефан Качарай серед дітей

Стефа Гаврилюк і Марта Лиско з Павлом, Ташиєю і Сашею Чурчярдами

Учасники зустрічі на Союзівці

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 18)

– Як можна порівняти Україну з іншими країнами щодо адаптування дітей?

– За матеріалами Іміграційної служби США, Україна за минулий рік посіла п'яте місце за числом дітей, адаптованих громадянами США і ввезених в країну. В Україні за цю ділянку відповідає Центр з усиновлення дітей Міністерства освіти і науки. Дуже багато американців виявляють зацікавлення усиновленням дітей саме з України, і я маю надію, що ті сім'ї, які усиновили дітей з України, щасливі з ними. Їх люблять.

– Скільки адаптованих з України дітей є в Америці?

– Понад 5 тисяч.

– Чому для зустрічі обрано саме Союзівку?

– Багато сімей, які усиновили дітей з України, шукають можливості на-

дати їм інформацію про Україну. Одні шукають інформацію про українську кухню, інші шукають українські школи. Інформація про українські школи менш відома і американці віддають адаптованих дітей до російських шкіл. Шукають шляхів до танцювальних ансамблів і знаходять їх, навіть без нашої допомоги. Ми вирішили допомогти і в цьому сперлися на підтримку УНСоюзу, особливо Марти Лиско. Проведення зустрічі на Союзівці була ініціативою і підказкою провідників УНСоюзу. Я відчуваю, що сім'ї, які приїхали на Союзівку, залишилися задоволені перебуванням на оселі. Багато з них цікавилися, чи можна провести тут інші вихідні дні.

На закінчення зустрічі організатори запропонували гостям анкету. Ось відповіді в одній з них: „Ми знову приїдемо на зустріч. Дуже добре було б повторити її на День батька. В програму для батьків варто включити ознайомлення з українською культурою – дитяча майстерність, танці, казки, музика, кухня, історія, мова. Дитяча програма повинна б включати українську мову, мистецтво, казки. Темою спільної розмови могли б стати звичаї українського народу. Ми дуже задоволені відпочинком на оселі. Дякуємо, що нас запросили. Кімнати і харчування були чудові. Ми мали приємність від спілкування з українцями“.

Л. Хмельковський

Пенсі Бровн і Андрій Олефіров

Стефа Гаврилюк з дітьми

Виконавці українських пісень перед концертом на Союзівці

Еліза Дакнорт має нового друга

Павло Чурчярд намалював прапор України

Діти розважаються

Під час концерту

УКРАЇНА І СВІТ

Виповнилося 90 років Національному пантеонові „Козацькі могили”

Свято-Георгієвський храм
на „Козацьких могилах”

РІВНЕ. – 11-13 червня в селі Плєшева відбулось урочисте відзначення 90-ліття заснування меморіалу „Козацькі могили” і чоловічого монастиря при ньому, які в Україні стали Національним пантеоном.

Кожного року на дев'яту п'ятницю по Великодні відправляється Панахида за спокій душ козаків, полеглих під час Берестецької битви 1651 року, перепоховання тлінних останків яких відбулось дев'яносто років тому в саркофазі Свято-Георгієвського храму на „Козацьких могилах”. Цьогорічною Поминальною Службою 11 червня розпочалось відзначення ювілею. Служив Панахиду Митрополит Рівненський і Острозький УПЦ КП Даниїл, в сослужінні більше сотні священників.

Наступного дня в Будинку культури села Острів відбулася науково-практична конференція, присвячена ювілейній даті, яку очолив ректор Київської духовної академії і семінарії Владика Димитрій, Архієпископ Переяслав-Хмельницький.

У неділю, 13 червня, десятки тисяч людей зібралось на урочисту Літургію і Панахиду з різних регіонів України. Святу Літургію служив Патріярх Філарет, в сослужінні семи владик та десятків священників і дияконів.

Після відправи відбулось багатотисячне

народне віче, на якому головними промовцями були народні депутати Василь Червоний, Юрій Костенко, Володимир Яворівський, котрі закликали любити рідну землю, свій народ як любили козаки, що в ім'я свободи і незалежності України віддали своє молоде життя під час Берестецької битви.

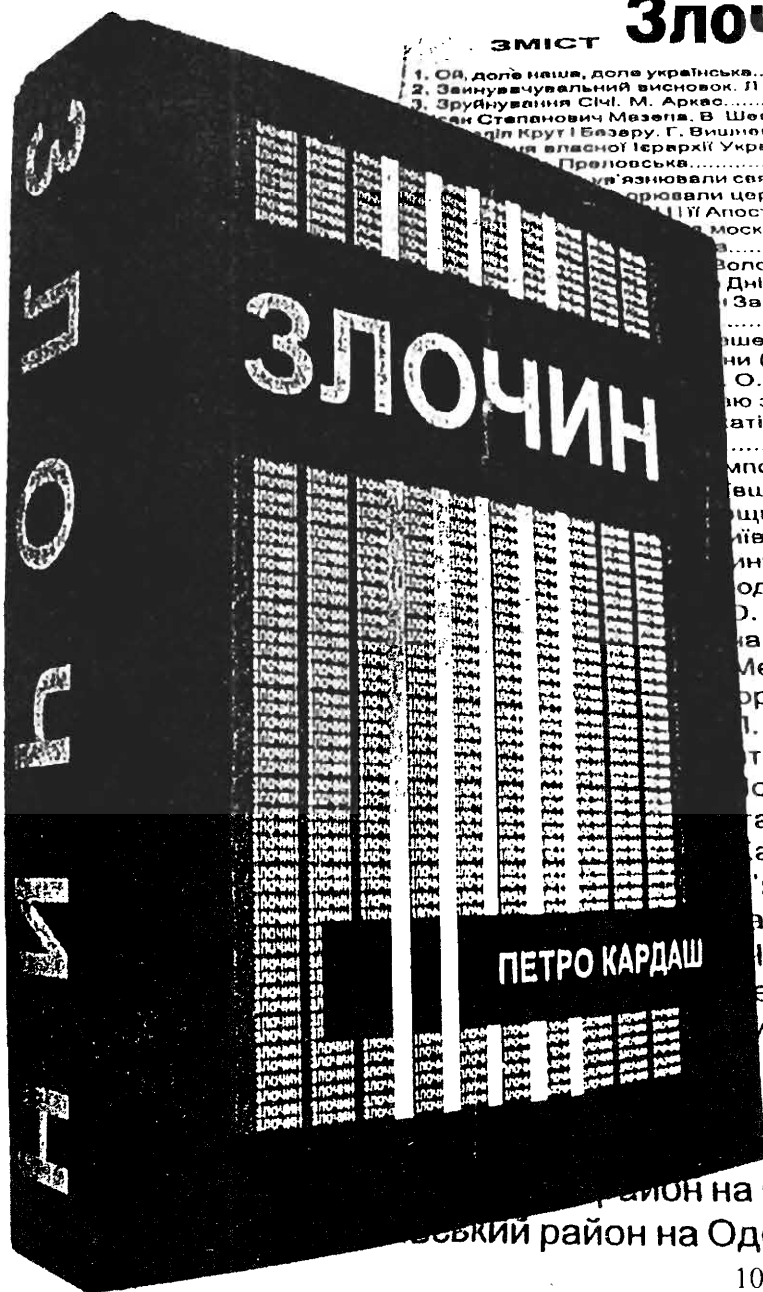
Відбувся концерт духовних піснеспівів, виступили молоді кобзарі з Рівного, учасники самодіяльних мистецьких колективів Рівненської області.

Володимир Рожко

Службу Божу править Патріярх УПЦ КП Філарет

Злочин проти Українського народу

ЗМІСТ	
1. Ой, доле наша, доле українська... Б. Рудницький	
2. Звинувачувальний висновок. П. Лук'яненко	
3. Зруйнування Січі. М. Аркас	
4. Степанович Мазепа. В. Шевчук	
5. Діла Круті Базару. Г. Вишневий	
6. Власна ієрархія Українською Автокефальною Православною Церквою	
7. Преловська	
8. Язювали священників. Прот. о. М. Явдася	
9. Орошували церкви на в'язниці. І. П. Матюшенко	
10. Апостола Правди. Ф. Габелко	
11. Московсько-більшевицьким окупантом	
12. Вологодський	
13. Дніпропетровщині. М. Кушнір	
14. Запорізької області. К. Дуда	
15. Шетипіський	
16. ни (СВУ). А. Болдубольченко	
17. О. Коновал	
18. ю з власного життя. О. Наконечний	
19. аті. О. Галкін	
20. мпозіуму "Голодомор-33". Володимир Ток	
21. авщині. В. Нестор	
22. ищині. Т. Якименко	
23. иївщині. Н. Богуславський	
24. инуле. О. Кушнір	
25. одищі. О. Кушнір	
26. О. Кушнір	
27. на Дніпропетровщині. І. Лісовський	
28. Межовий	
29. орізької області. Ю. Писарева	
30. І. Пісний	
31. ставщині. Р. Суслик	
32. олтавині. В. Васюта	
33. авщині. І. Мельниченко	
34. арківщині. В. Прокопенко	
35. янець-Подільської області. П. Дейн	
36. арківщині. П. Рудь	
37. ьнігівщині. С. Чередниченко	
38. ьрсонщині. Г. Шумило	
39. ищині. А. Миколенко	
40. на Сумщині. К. Діброва	
41. ищині. І. Іваненко	
42. Сумщині. І. Перепелиця	
43. район на Сумщині. П. Нечипайло	
44. ьський район на Одещині. С. Юшко	

КНИЖКУ МОЖНА НАБУТИ:

DELTA BOOKS - ЧІКАГО

WEST ARKA - ТОРОНТО

YEVSHAN - МОНТРЕАЛЬ

SURMA - НЬЮ ЙОРК

BAZAR BOOKS - КЛІВЛЕНД

EKO.ART.GALEERY - ДЕТРОЙТ

ARKA - НЬЮ ЙОРК

UKRAINIAN BOOK STORE EDMONTON

Замовити можна по телефону:

847-359-0467 Мирон Луцак

Понад 550 ст. свідчень про те, як віками нищили Україну. Все підтверджено документами.

10000 книжок "Злочин" пішло в Україну для безкоштовного розповсюдження

В Австрії заснували нагороду для журналістів

ВІДЕНЬ, Австрія. – 17 червня Австрійське представництво міжнародної журналістської організації „Репортерів без кордонів“ встановило нагороду „Свобода слова-2004 – сигнал для Європи“ для журналістів країн – нових сусідів Європейського союзу: Білорусі, Молдови, Румунії та України.

Нагорода встановлюється для журналістів, які не досягли 40 років. Зразки журналістських праць (друковані статті, теле- і радіорепортажі тощо) повинні складатися з оригіналу та авторизованого перекладу англійською.

До журі конкурсу увійшли колишній представник ОБСЄ з питань свободи слова Фраймут Дуве, знавець з проблем Центральної та Східної Європи Крістін фон Коль, президент організації „Ув'язнені журналісти“ (Стокгольм) Моніка Неглер-Вітгенштайн, посол Австрії в США Ева Новотни, колишній секретар міністерства закордонних справ Австрії Альберт Роан. Останній термін подання конкурсних праць – 15 вересня 2004р. Презентація нагороди відбудеться в січні 2005 р. у Відні, Австрія. Нагорода становить 15,000 євро і стала можливою завдяки підтримці банку OMV. Контактні координати: Margaretenstrasse 70, A-1050 Wien, Austria. E-mail: info@rog.at

Інститут масової інформації

Підготування до IV Всесвітнього форуму українців

КИЇВ. – Підготування до нового IV Всесвітнього форуму українців, що має відбутися в серпні 2005 року, розпочато зі створення громадського комітету з представників провідних організацій світового українства, заявлено на пресовій конференції, котру 25 травня для вітчизняних і закордонних журналістів провели голова УВКР Михайло Горинь і голова секретаріату УВКР Максим Розумний.

Рішення про початок підготування до Форуму було прийняте на зборах УВКР у березні. Всесвітній форум українців є вищим статутним органом цієї організації, створеної у 1993 році. Засновниками УВКР були Світовий конгрес українців, Європейський конгрес українців, Світова федерація українських жіночих орга-

нізацій, товариство „Україна-Світ“ та інші авторитетні організації України й українського закордоння. Їхні представники, а також керівники об'єднань українців у Росії, Казахстані, інших країнах пострадянського простору увійдуть до громадського комітету з підготування і проведення IV Всесвітнього форуму.

Одним з головних завдань новоствореного комітету стане випрацювання принципів і механізмів обрання делегатів Форуму з організацій-членів УВКР, а також консультації з органами державної влади України стосовно програм Форуму та організації супутніх заходів – виступів творчих колективів, круглих столів, виставок і презентацій.

УВКР

Літні акції пластунів України

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – На початку червня пластуни спільно зі школою для обдарованих дітей „Планета щастя“ провели акцію, присвячену Дню захисту дітей. Після півгодинної подорожі по Дніпру понад 150 дітей на Зеленому острові взяли участь в іграх „Лісові духи“ (для найменших) „Скарби інків“ (для середньої вікової групи) та „Ключі від форту Баярд“ (для старших). У змаганнях можна було випробувати себе у стрільбі дротиками, пролізти через зачаровані ворота, сплетені із шнурів, виявити свій інтелект, збудувати вежу, позмагатися у швидкості і навіть взяти участь у боротьбі „сумо“. На переможців чекали нагороди.

Пластуни Рівного в перший тиждень червня провели акцію допомоги дітям-сиротам і дітям з малозабезпечених і багатодітних сімей. В ній взяла участь понад 100 пластунів. Зібрані 16 скринь з одягом діти разом з представниками обласного Центру соціальних служб для молоді роздавали в декількох містах об-

ласті. Дітям було передано також Біблії, отримані Пластом від УПЦ КП. В той же час для студентів технікумів і професійних училищ з малозабезпечених сімей було організовано вечір, на якому діти представили свої мистецькі виступи.

Пластуни Полтавщини в День захисту дітей взяли участь у Ярмарку соціальних технологій, який відбувся в обласній бібліотеці ім. І. Котляревського.

Сергій Летенко

Пластуни Дніпропетровська долають смугу перешкод

Всеукраїнський Благодійний Фонд – Фондація ім. Тараса Шевченка України

Україна, 290053, Львів, вул. Володимира Великого, 50 Тел. (0322) 64-84-67

ШАНОВНА УКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДО!
ЗБУДУЙМО ВЕЛИЧАВИЙ ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ
В місті ЯЛТІ, у Криму, з приводу 190-ї річниці
від дня народження геніального поета і великого сина нашого народу.

Імена і прізвища жертводавців на пам'ятник Т. Шевченкові у місті Ялті, у Криму, які будуть викарбувані на одній із плит постаменту цього пам'ятника:

Фундатори (\$500): Із Канади – Євгенія Пастернак, Люба і Марія Любенко, Михайло Хромей і Й. Д. Черкас, Стефан Твердохліб, Конгрес Українців Канади (Тандер Бей), Суспільна Служба Канади (Тандер Бей), Українська Кредитова Спілка (Торонто), Михайло і Марія Гоголь. Із США – Товариство Української Мови ім. Т. Шевченка (Чикаго).

Почесні фундатори (\$1.000): Із Канади – Наталка Бундаза, Петро Малофій, Мирослав і Іванна Яремус, Євген і Надія Коструба. Із США – Фондація ім. Івана Багряного, В'ячеслав А. Цетенко, Роман і Софія Ткачук.

Меценати (\$5.000 ам. дол.): д-р Василь Іваницький, президент Фондації ім. Т. Шевченка в Україні.

Всі шановні жертводавці, що бажають приєднатися до однієї із вищезгаданих категорій жертводавців, які будуть викарбувані на постаменті пам'ятника, можуть доплатити свої пожертви до потрібної їм для цього суми або підвищити свою категорію.

ЩИРА ПОДЯКА ВСІМ ВАМ, ШАНОВНІ ЖЕРТВОДАВЦІ. ХТО НАСТУПНИЙ?

Закінчуючи, звертаємося з гарячим **ПРОХАННЯМ** до всього українського громадянства, а особливо до українських кредитовиків, українських купців і промисловців та українських товариств допомогти **ЩЕДРО**, щоб ми уже в найближчому часі зібрали потрібну суму грошей, аби заплатити ливарні в Буенос-Айресі, Аргентина, за відлиту в бронзі чудову статую **Тараса Шевченка** на пам'ятник поета у місті Ялті, у Криму (3,5 метра висоти).

Всі жертводавці від \$50 і більше одержать **посвідки** для відтягнення від податку, а ті, які пожертвують \$500 і більше, одержать додатково **безплатно мініатюру статуї Т. Шевченка** з цього пам'ятника поетові, відлиту по-мистецьки з бронзи (висота мініатюри 35 см) і їхні імена будуть викарбувані на одній із плит постаменту пам'ятника в такому порядку:

фундатори - \$500
меценати - \$5,000

почесні фундатори - \$1,000
почесні меценати - \$10,000

Всі ті жертводавці будуть Почесними Гостями на Уроцистому Відкритті Пам'ятника.

Пожертви просимо висилати на таку адресу:

TARAS SHEVCHENKO CENTER - 2150 Bloor St. West, Suite 96
Toronto Ontario Canada M6S 1M8 **Tel.: (416) 239-4407**

На чеках просимо писати: Т. Shevchenko monument in Yalta
ЗА ВАШІ ПОЖЕРТВІ – ЩИРА ВАМ ПОДЯКА.

За Президію Фондації

Орест Косик,
Орест Косик,
директор

Іван Драч,
Іван Драч,
депутат Верховної Ради,
колишній міністр України

д-р Василь Іваницький,
д-р Василь Іваницький,
президент Фондації, почесний громадянин м. Львова

Diaspora

1914 Pine St.
Philadelphia, PA 19103
215-732-3732 • 1-800-487-5324

EASTERN UKRAINE

June 4-15 — 12 days — LVIV-Bakhchisaraj-YALTA-KYIV-Kaniv \$2300

PYSANKA

June 15-25 — 11 days — LVIV-Iv. Frankivsk-Jaremche-Kolomyja-CHERNIVTSI-Khotyn-Kam. Podilskiy-KYIV \$2350

KALYNA

July 1-15 — 15 days — LVIV-Pochaiv-TERNOPIL-YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA \$2850

SOKOLY

July 16-25 — 10 days — KYIV-LVIV-Yaremche-Kolomyja-Khotyn-Kam. Podilskiy-YALTA-KYIV \$1850

POLONYNA

July 25-Aug. 5 — 12 days — ODESA-Kherson-YALTA-Bakhchisaraj-Symferopil-KYIV \$2100

INDEPENDENCE TOUR I

Aug. 13-27 — 15 days — LVIV-Pochaiv-TERNOPIL-YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA \$2850

INDEPENDENCE TOUR II

Aug. 17-31 — 15 days — YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA-CHER-KASSY/Chyhyryn-Subotiv-UMAN-Moryntsi-Kyrylivka-ODESA \$3050

SMEREKY

Aug. 17-29 — 12 days — YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA-Cherkassy-Chyhyryn-Subotiv-UMAN-Moryntsi-Kyrylivka \$2750

BEREHYNIA

Sep. 5-16 — 12 days — KYIV-Kaniv-POLTAVA-ZAPORIZHIA-Khortycia-Kherson-ODESA \$2100

LOWEST airfares on AEROSVIT
JFK-KYIV-ODESA-LVIV

\$850+tax **\$635+tax**
15 June-31 Aug 15 Sept.-31 Oct.

YOUTH FARES
(ages 12 to 24) — **\$680 + tax**

*Please call for
tour brochure*

СПОМИН ПРО ДАЛЕКЕ МИНУЛЕ

Лину думкою в рідне село

Лину думкою далеко, в моє давнє бойківське село з дерев'яними хатами, покритими солом'яною стріхою, серед гір, що зеленіють густими смереками. Коло села були три ріки: одна велика та глибока, а дві – малі, так звані „млинівки”, на яких були побудовані два млини.

Коли я був малим хлопчиком, то не раз дивувався, чому всі три ріки плинуть тільки в одному напрямку, зникають за обрієм і ніколи не вертають.

Коли я став підростати, то життя ставало усе веселіше: пробував їзди на коні, плавання в ріці, ловлення малих риб та лазіння на дерева, щоб поглянути, чи в гніздах пташок є вже малі пташенята... Мої сусіди, яких діти бавились зі мною, ставилися до мене досить приязно та часом частували мене кислицею, чиром, мамалигою, борщем, пирогами та голубцями.

Ми, малі хлопці, жили з природою, цілий час проводили на полях, в лугах, лісах, горах та над ріками. Нам говорили старші, що вся ця природа кругом нас дана Богом. Ми вірили, що за погані вчинки Бог карас. Недаром ми молились на колінах два рази в день перед іконами.

На літні вакації моя сестра та інші студенти приїжджали додому. У сусідньому селі був учитель, товариш мого тата, який мав дві дочки і одного сина. Всі були студентами у Львові. Вони брали й інших студентів, щоб дихали свіжим повітрям в бойківських горах. Вони часом їздили до Підлютого чи Осмолоди тягаровими поїздами, що возили дерево до тартаків. Поїзди та певна частина лісів були власністю Митрополита Шептицького.

Коли студенти приходили до нас, то жартам і співам не було кінця. Не раз і з мене сміялись, що я називав себе русином та бабаком, бо повторював „ба-ба-ба” за кожним майже словом. Всі бойки на селі звали себе „русинами” та „бабаками”, включно зі мною, тобто повторювали „ба”... Моя старша сестра, коли приїжджала на літні вакації, мала проблему зі мною, бо старалась зробити мене „перекінчиком”, тобто перемінити з русина на українця.

Один студент сказав, що дасть мені „пйитку” – 5 золотих, коли я перестану „бабакати”. Я йому відповів: „Ба та коб-сти дали”. Мусів того „ба” позбутися, коли пізніше вступив до гімназії.

Якось студенти йшли полем, де дівчата жали жито та співали. Один студент йшов босоніж. Коли дівчата його побачили, то почали нову: „Ой паничу, паниченьку, тоссі запаничив, ой кобисси в мого любка ходаків позичив”. Всі сміялись, а він пояснив: „Мої черевики є для Львова, а босі ноги – для села”.

Коли я закінчив п'яту класу народної школи, мої родичі готувались до виїзду на нове місце замешкання близько Станиславова (Івано-Франківськ), де мій тато успадкував землю та побудував досить великий дім. Коли татко став учителювати на новому місці, то вся родина переїхала під Станиславів. Мені було шкода покидати моє рідне бойківське село. Батьки теж плакали, коли ми минали сільську сиглу. Сигла – це велика поляна, де паслись корови і коні. Вона належала до двох сіл і одного міста. Колись це була фарма польської графині. Коли в 1848 році в Австрії панщина була знесена і гра-

финя кудись виїхала, то сигла стала власністю селян.

На новому місці люди не нагадували мені бойків та їх звичаїв. Вони мали інший одяг і не носили ходаків, а коли говорили, то бабання не було чути. Одне, що мені було важко зрозуміти, чому сільські жінки цілували тата в руку, коли заходили до нас. Ніколи я не бачив, щоб цілували мою маму.

Я вже був трохи старшим хлопцем і бачив, як чоловіки цілували руки жінок, головні з інтелігентних кіл. Коли я запитав сестру, чому селянки цілують тата в руку, то вона мені пояснила, що це старий, ще кріпацький, з часів панщини, звичай, де треба було цілувати панську руку дідичів, графів, баронів та інших можновладців. Я сестрі сказав, що мій тато – не з тих панів.

Коли я приїхав з татом до міста, воно зробило на мене велике враження, бо такого я ніколи не бачив. У Станиславові було вісім гімназій, ще й інші школи – учительські семінарії, торговельна, промислова, чимало початкових народних шкіл. Життя та наука в гімназії були нелегкі. Треба було вивчати українську, польську, німецьку та латинські мови, у вищих класах була також грецька. Коли я вже був у ліцеї, її вже не було. Наставлення професорів було лагідне. Коли професор приходив до класу, всі вставали струнко. Коли хтось з хлопців не виправився, то професор міг сказати: „Випрямся з тих портків”. Ми носили мундири з лямпасами, відзнакою та кашкети. Ходили по правій стороні хідника, а коли зустрічали професора, то скоро знімали кашкети. Коли були вже старші, то, головні на вакаціях, займалися спортом, бавились на природі, співали, танцювали з дівчатами та навіть часом цілувались.

В ті часи, будучи вже майже кавалером, я вже носив ручний годинник, мав фотографічний апарат та ровер. Ровер мені був дуже вигідний для відвідування знайомих. Також я вже почав глядіти за гарними дівчатами. Моя перша, глибока любов була з однією гімназисткою. Коли в нашій гімназії відбувались заваби два рази на рік, то я все з нею танцював, а літом приїжджав ровером її навідати. Одного разу, коли ми прогулювались коло річки, вона почала співати „Через річеньку, через биструю, подай рученьку, най поцілую. Рученьки не дам, душі не згублю, тай ти не скажу, кого я люблю. Люблю медок, бо солоденький, люблю козака, бо молоденький”.

Приїшов 1939 рік і, як грим з неба, до нас прибула советська навала. Життя стало зовсім інше. Моя люба дівчина вже не приїхала до Станиславова кінчати свою освіту. Я довідався, що вона була з одним учителем в дуже близьких взаєминах. Після того як НКВД того учителя розстріляло, вона кудись виїхала. Так моя перша любов скінчилась.

Тато та сестра учителювали. З харчуванням не було проблеми, бо ще мали корови, свині та кури, а в городі – всяку ярину. Советська влада хотіла мене забрати до війська, в летунські частини. Я вирішив вступити в советську школу, щоб оминати призова. Мої товариші називали мене „льотчиком”, яким я ніколи не був. Мені приїшлося жити в гуртожитку з моїми товаришами.

Через якийсь час я познайомився з гарною дівчиною, яка була досить інтелігентною, співала та часом грала ролі в аматорських театрах. Ми разом ходили майже цілий рік. Одного разу ми посварились, коли проходили міст над залізницею. Мені не стало контролю на мої емоції і я скинув з мосту подарунок, який ніс для неї. На цьому наша любов скінчилась. Але прийшли інші... Я любив писати любовні листи та діставати відповіді, повні романтичного змісту. Моя мама, яка була дуже скромна, не схвалювала мою поведінку. Одного разу вона знайшла у моїм портфелі любовний лист від дівчини. Я ще спав, як вона почала кликати мого тата. Я пробудився й почув розмову: „Прочитай лист, я дуже переживаю, бо я хочу, щоб він був ксьондзом. Як ти думаєш, чи він ним буде?”. Мені було жаль мамі.

По закінченні школи та вже під час німецької окупації я подався до Львова на медицину. Один зі студентів жив зі мною в одній кімнаті гуртожитку ще за советів. Тепер він був у Львові, де його через якийсь час вояки УПА розстріляли в моїй кімнаті. Ніхто не знав, що він був агентом у польській поліції, а опісля – НКВД. Коли за німецької окупації гестапо знайшло в секретних документах про його службу в гестапо. Він був дуже добрим спортсменом і єдиним сином одного учителя. Я дивувався, що він мене не видав більшовикам чи німцям, бо часто чув мою погану думку про одних і других. Він теж знав, що я належав до ОУН. Мені його поведіння було досить дивне, однак мусів повірити, що наша приязнь мала більшу вартість, ніж його заняття.

Солодкі спогади дитинства

У пам'яті 7-літнього хлопця закарбувався день, коли мама привела мене до нашої школи. Сонечко заходило, а мені вчувався аромат тієї сполуки, якою мастили дерев'яну підлогу.

Коли зачую той запах нафти, то пригадую класу, в якій учився. Другий мій брат, Михайло, приїшов до класу, щоб виручити нас, малих дітей, бо вже зима була сніжна, холодна, а в той день було дуже сильна буревія.

Ми мешкали кілька кілометрів за селом, на хуторі Псарі, в місцевості між Бережанами і Перемишлянами. Брат увійшов до класу, обліплений снігом. Баранкова шапка, кожух, бартки на ногах. Бартки – то плетені з соломі чуні, які втягали на чоботи і через них мороз не холодив ніг. Брат просив учителя Лева Войчака, щоб відпустив дітей з Псарів. Нас було четверо, то він приїхав саньми забрати нас додому, бо в таку замить ми могли б заблукати. Ми усі були дуже раді їхати саньми.

Пригадую, як брат Михайло їхав до Америки в 1929 році. Хата була повна людей, бо то щось велике, як людина їде до Америки. Швагер Гринько має везти брата до Вівкова на станцію. Я дуже плакав, бо не пустили мене їхати. Кажуть, вже дру-

га година ночі, а ти малий, то йди спати. Коли моя сестра Марина виходила заміж, то вже мені йшов 10-ий рік. Дали мені велику функцію – розставляти вози, якими приїхали гості. По обіді курцям не стало махорки. Вуйко Мартин каже: „Іди в село по махорку”. Я не хотів йти, бо як лишити хату, де грають, їдять. Але вуйко був колись австрійський вояка, хитрий. Дав 20 грошів, то я вихором помчав по махорку.

Вечором музики перейшли до стодоли грати для молоді, бо старші вже „не до танців”, хочуть тільки пити пиво. Стодолу прибрали за пару днів перед весіллям. Ми теж ще були „не до танців”, але треба там бути і приглядатись з засіків по обох боках току. Тік – то тверда долівка, зроблена на твердо, де молотять ціпами збіжжя. І мої ровесники мали спати там в соломі, в засіках. Деся після півночі почувся крик: „Хлопці, наших б'ють!”. Староста, кремезний дядько, з лопатою розігнав бійку, а ми не виставляли голів зі соломи і нам не попало.

На другий день, біля полудня, вже мій швагер Василь везе музикантів до Нараєва, бо 7 кілометрів нести бубен і бас, то задає. Я дуже любив коні і вприсився їхати. Верталися додому.

Василь знав, що я люблю тримати віжки, і дав мені, яка то була радість! Коні були – лисі каштани. Батько плекав їх, то сусіди кепкували: якби не сипав тим каштанам стільки вівса, то був би ще багатший.

Потім були хрестини другої доньки Марині. Зима, багато снігу. Увечері веземо перину. Василь брат, Петро, кум з села Подусільна, веземо його родину з Псарів до Подусільни. Треба їхати через Бомків лісок. Я притулювався до Василя, кажу: „Мені холодно”. Поправді, то мені було моторошно в лісі.

У 1939 році почалася війна. Василь, покликали до польського війська. Я, 16-літній, залишився. Сестра з малими дітьми, мама, а батько помер в 1936 році. Той великий переворот люди, котрі ще живі, не забудуть. Як нас „визволили”, щоб заслати на Сибір.

Гітлер напав на Сталіна в неділю, 21 червня. А в 1942 році я був покликаний до „Бавдінсту”, під фронт, направляти залізні рейки і пости. Там було дуже погано. В Кракові по вишкочі молоді забрали до фабрик. Так було зі мною аж до закінчення війни. Від 1949 року живу в США, але, коли випадає нагода, поринаю в солодкі спогади дитинства.

Лев Фігурський,
Йонкерс, Н. Й.

Д-р Ярослав Павліський,
Талагасі, Фльорида

Т. Шевченко і М. Гоголь у монографії Юрія Барабаша

Лавреат Національної премії України імені Тараса Шевченка 2004 року Юрій Барабаш все життя присвятив дослідженню української літератури. Його монографія „Коли забуду тебе, Єрусалиме. Порівняльний аналіз життєвого й творчого шляхів Тараса Шевченка і Миколи Гоголя“, як і її автор, має власну, тернисту біографію. Про це після бесіди з автором монографії написав Олексій Науменко, співробітник київського Інституту досліджень діаспори.

Поштовх до серйозного зацікавлення Юрія Барабаша літературою дав Микола Карпов – народний учитель з Обухівщини. Потім він вступив на журналістське відділення Харківського університету, яке пізніше об'єднало з факультетом журналістики Київського університету. Познайомився з поетами П. Тичиною, В. Сосюрою, М. Рильським, написав збірку статей про українську поезію, що вийшла в Києві 1957 року. Потім ще одну видав у Харкові. Третя книжка була присвячена кінопрозі Олександра Довженка, що тоді в усіх викликала захоплення. 1969 року захистив докторську дисертацію в Київському університеті книгою про українську літературу 1920-их років. Згодом став директором Інституту мистецтвознавства, потім – директором Інституту світової літератури, заступником міністра культури СРСР. Далі – важка хвороба. Повернувся до Інституту світової літератури науковим працівником, де й працює тепер.

Монографія „Коли забуду тебе, Єрусалиме...“ відзначена найвищою державною нагородою України. Але початок цієї історії не такий щасливий, як її кінець. Коли у видавництві прочитали рукопис, то вжахнулися: цитується висловлювання Т. Шевченка про Росію, про „москалів“ і тому подібне. Це був безпрецедентний випадок. Історія тягнулася сім місяців: писали рецензії, думали, розмірковували... Суть зводилася до того, що Гоголь – російський письменник, „русский человек“, і про українське коріння і культурні традиції не може бути й мови. Писа-

ли, що ця праця некоректна з наукової точки зору, бо „як можна рівняти Шевченка з Гоголем“? М. Гоголь, мовляв, письменник світового масштабу, і тому подібне. Це був випадок запеклої, нищівної цензури. Аж раптом озвався рідний Харків. Директор видавництва „Акта“ Галина Федорецька запропонувала видати цю книжку. Навесні 2001 року автор привіз до Харкова свій матеріал, а у вересні того ж року відбулася презентація книги на книжковій виставці у Львові

Т. Шевченко і М. Гоголь довго жили в одному місці – в Петербурзі, але свідчень про їхні особисті контакти немає. Вони знали один одного заочно. Взагалі, проблему „Гоголь і Шевченко“ першим поставив сам Т. Шевченко, який до останніх днів ставився до Гоголя з великою повагою, високо цінував його, як письменника і мислителя, дуже шкодував, що не мав змоги познайомитися з ним. Однак, висловлював і критичні зауваження на адресу М.Гоголя. Зокрема в передмові до другого, так і не здійсненого, видання „Кобзаря“ Т. Шевченко писав: „На жаль, українці досі не пишуть своєю рідною мовою“. І проводив паралелі з шотландською літературою: себе порівнював з Робертом Бернсом, який писав рідною шотландською мовою, а М. Гоголя – з Вальтером Скотом, котрий писав англійською, тобто чужою мовою, бо своєї посправжньому не знав.

Щодо М. Гоголя, то він, по суті, і не знав Т. Шевченка. За єдиним свідченням 1851 року, за рік до своєї смерті, М. Гоголь сказав, що пова-

жає Т. Шевченка як художника. Щодо літератури, то його дратувала „невироблена, мужицька малоросійська мова“. Він вважав, що всі слов'яни – і чехи, і серби, і поляки, і українці – повинні писати мовою Олександра Пушкіна, „владичною мовою“, тобто імперською.

Справа в тому, що питання російськомовності М.Гоголя – непросте питання. Українська літературна мова на той час не була розроблена належним чином. Тож М. Гоголь відчував, що не зможе цією мовою висловити те, що хоче, і досягти тих вершин, які ставив перед собою. А він завжди ставив собі наймасштабніші орієнтири, оскільки був людиною амбітною. Він прагнув стати письменником, щонайменше, загальноімперського масштабу. І не міг це зробити за рахунок батьківської хатньої мови, яку знав з дитинства.

Саме Т. Шевченко дав могутній поштовх до розвитку української літературної мови. А найголовніше, він дав поштовх українській національній свідомості, осягненню себе, ідентифікацію себе як українця.

І хоч М. Гоголь змушував себе стати російською людиною, у ньому все-таки жив українець. Це було глибоке душевне роздвоєння, що тривало до останніх його днів.

М. Гоголь був старший за Т. Шевченка на п'ять років. Т.Шевченко і ставився до нього, як до старшого, але водночас писав: „Ти смієшся, а я плачу, великий мій друже!“. Тут Т. Шевченко виявив два аспекти ставлення до України. В цій антинормі вже криється зерно рівняння двох письменників. Проте Т. Шевченко

Юрій Барабаш

був скромною людиною. Він не писав „я створив“, а лише – „я скомпонував“.

Скромний і смиренний ззовні, всередині М. Гоголь був значно амбітніший за Т. Шевченка. Наприкінці свого життя він навіть претендував на роль пророка, вчителя. У листах до своїх друзів, яких часом це ображало і дратувало, він радив, як вони мусять поводитися, що мають читати. Наприклад, уже старому Аксакову він писав: „Візьміть книжку Фоми Кимпійського і обов'язково щоранку перед сніданком читайте“. Аксаков відповідав, що читав Фому Кимпійського ще тоді, коли про того нічого не чули. Губернаторові М. Гоголь писав, як треба бути губернатором. Дружині губернатора пояснював, що вона мусить робити. Поміщикові нагадував, який той має обов'язок перед Богом і своїми селянами, як він мусить вести власне господарство... М. Гоголь вважав, що має таке право.

Про М. Гоголя за кордоном існує величезна література. Багато вчених в Італії, Франції, Америці вивчають

(Закінчення на стор. 27)

Scope Travel – the Ukraine Specialists !!

 Scope Travel Inc. 973 378-8998 800 242-7267 FAX 973 378-7903 scope@mycomcast.com www.scopetravel.com	Tour	Dept	Itinerary	Escort	
	WESTERN UKRAINE I	Jun 25	Kyiv, Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky, Budapest	Olena Karpinich	
	UKRAINE POLAND, HUNGARY I	Jul 14	Kyiv, Lviv, Krakow, Budapest	Kvitka Semanyshyn	
	STUDENT TOUR	Jul 28	Kyiv, Dnipro Cruise, Lviv, Yaremche + Budapest	Walter Karpinich	
	WESTERN UKRAINE II	Jul 30	Kyiv, Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky, Budapest	Marusia Cyhan	
	ALL OF UKRAINE II	Aug 11	Lviv, Dnipro Cruise, Kyiv and Budapest	Roma Yakymec	
	EASTERN UKRAINE PLUS	Aug 18	Kyiv, Poltava, (Sorochynskyj Fair), Lviv, Karpaty, Chernivtsi, Krakow	Kvitka Semanyshyn	
	BEST OF UKRAINE II	Aug 20	Lviv, Yalta (Crimea), Kyiv	Chystyna Chraplyva	
	UKRAINE POLAND, HUNGARY II	Sep 15	Kyiv, Lviv, Krakow, Budapest	Olena Karpinich	
	UKRAINE SINGLES TOUR	Oct 08	Kyiv, Lviv, Krakow	Adriana Helbig	

2004 Guaranteed departures – Call today!!

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Весняний квіт - від Мороза

Група діячів української культури. Зліва: М. Мороз, Н. Лисанюк, О. Архипенко, Ю. Дивнич-Лавріненко, Євген Маланюк, Й. Гірняк, І. Сумик; другий ряд: В. Гординський, В. Возняк, М. Бутович, С. Гординський, 1957 рік.

Прізвища „Мороз” – одне з найпоширеніших в Україні. Якщо вірити академічному мовознавству, що українські прізвища походять або від місцевості проживання, або від характеру людей, то власники прізвища „Мороз” (а їх можна зустріти від Сяну до Дону, і від Прип'яті до Чорного моря) мали б бути людьми кріпкими, гострими, холодного розуму, шпаркого темпераменту. Цей же Мороз, про якого ми поведемо мову, є до парадоксальності протилежним щодо всіх цих ознак. Чудовий мистець Михайло Ількович Мороз (народився 7 липня 1904 року в селі Пліхові на Тернопільщині, помер 27 вересня 1992 року в Статен Айленді, штат Нью-Йорк, США) був лагідним на вдачу, ліричного настрою, м'якого люблячого серця. Це швидше людина весняного квіту, літнього липневого вітерця, а не шпаркого зимового морозу.

Та все ж цей добрий чоловік виявився дуже життєздатним, бо його не здолали крижані морозні вітри ні в поневоленій чужинці України, коли він був молодим, ні еміграційні буревії, які він переживав у зрілі роки. Скінчив свій земний біг на 88-му році життя, залишивши по собі цілу картинну галерею першокласних малярських творів, добру славу серед людей і, з милості Божого Промислу, гідне місце своїй душі біля престолу Спасителя як добрий християнин. Ми, в Україні й діаспорі, згадуємо Михайла Мороза в соту річницю від дня його народження передусім як одного з найвизначніших мистців портретного й пейзажного жанрів українського образотворчого мистецтва ХХ століття.

І не має великого значення, де знаходяться його картини (а вони

є в престижних галеріях і навіть у Білому Домі у Вашингтоні); головне, що вони несуть у собі український подих, стилістику українського малярства. Де б не були картини Веласкеса, вони лишаться еспанськими, а твори Сезанна – французькими.

Одержавши різнобічну професійну освіту на Заході, зокрема у приватній Академії Рудольфа Жульєна в Парижі, Михайло Мороз ніколи не зрікся – ні словесно, ні пензлем – своєї належності до школи славного львівського мистця й педагога Олекси Новаківського. І хоч у своїх численних розмовах та інтерв'ю Михайло Мороз не любив заглиблюватися, до якого стилю чи напрямку він сам відносить свою творчість, однак його чудова кольористична симфонія свідчить, що він був одним з яскравих представників українського варіанту імпресіонізму. Як і попередні „великі стилі”, скажімо ренесанс, бароко чи класицизм, імпресіонізм не був приватизований однією школою чи однією країною, а виявився у багатьох дуже цікавих національних модифікаціях, маючи ряд спільних рис, і насамперед – квітучим, вражаючим розмаїттям барв. Потужні мазки Морозового пензля супроводжують його творчість від двадцятих до початку дев'яностих років ХХ століття. Це був добротний український імпресіонізм – в портретах, але насамперед у пейзажах.

Оскільки йдеться про майже три тисячі творів (таке число називають знавці його творчості), то виникає запитання: „Як міг мистець розвиватися, не повторюватися навіть у такому неканонізованому, нерегламентованому малярстві, як імпресіонізм?”. Відповідь про-

М. Мороз. „Собор св. Юра”, 1939 рік.

ста: М. Мороз сталий, вірний, міцний у стилі, але безконечно розмаїтий у манері! Тому кожний етап його малярської саги не схожий на попередній багатьма нюансами. І навіть нема достеменної подібності в окремих творах. Дарма, що М. Мороз часом один і той же мотив або об'єкт (скажімо, гуцульські красавиці, пізніше Партенон в Афінах, Колізей у Римі, церкву в Гантері, штат Нью-Йорк, тощо) змальовував багато разів, з різних місць, при різних погодах, при різному освітленні. Вірність стилю при одночасній вибагливій зміні манери – ось сутність Мороза-мистця, його винахідливості й спостережливості.

За звичай припускається, що коли український мистець навчався, скажімо, у Франції, то його мистецтво в ділянці стилю, і навіть манери, повинно бути наслідувальним щодо Клода Моне, Поля Сезанна чи ще когось. Українське мистецтвознавство радянської доби виробило дуже погану методу „наслідування”, „впливів”, „запозичень” з усіх усюд, а особливо з Московщини.

На доробок Михайла Мороза треба поглянути саме з неповторності його захоплення Божим сві-

том. В концептуальному пляні пейзажі М. Мороза ближчі до романтичних пейзажів Тараса Шевченка, ніж до красивидів усіх французів, разом узятих. Імпресіонізм М. Мороза краще родичається із старими й новітніми українськими мистецькими напрямками якраз захопленням – аж до благоговіння – гармонією, яка панує в природі і в самій людині. Цьому захопленню М. Мороза не навчили ні його французькі вчителі в академії Жульєна, ні навіть Олекса Новаківський. Бо воно нуртувало в нього у генах. Барви, форми, мотив, ритміка – все це йде від захопленого, любовного сприйняття, а не є самоціллю чи, тим більше, штукарства, яке часто лежить в основі західних моделей імпресіонізму.

Михайло Мороз – знаменитий мандрівник. Мандрувати спонукали його не стільки обставини емігрантського життя, скільки природний потяг до пізнання світу і відображення його на полотнах. Свій громадянський гарт і виразну національну свідомість він здобув у боях, разом із старшими братами, за Українську Народну Республіку. Був поранений, двічі хворів

(Закінчення на стор. 25)

УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ВОЛОШКИ“

Субота, 24 липня 2004 р., год. 7:30 веч.

McKeesport Riverfront Park, 5th and Water Street.,
McKeesport, PA

Вступ вільний, безкоштовне паркування. Принесіть своє крісло.
На випадок дощу, концерт відбудеться у „McKeesport High School“

За інформаціями звертатися на: (412) 678-1727
myrec@capslock.net • www.myrec.org

ПЕРЕЇЗДЖАЙТЕ ДО СОНЯШНОЇ ФЛОРІДИ

Купівля – це найкраще капіталовкладення.

Продавець

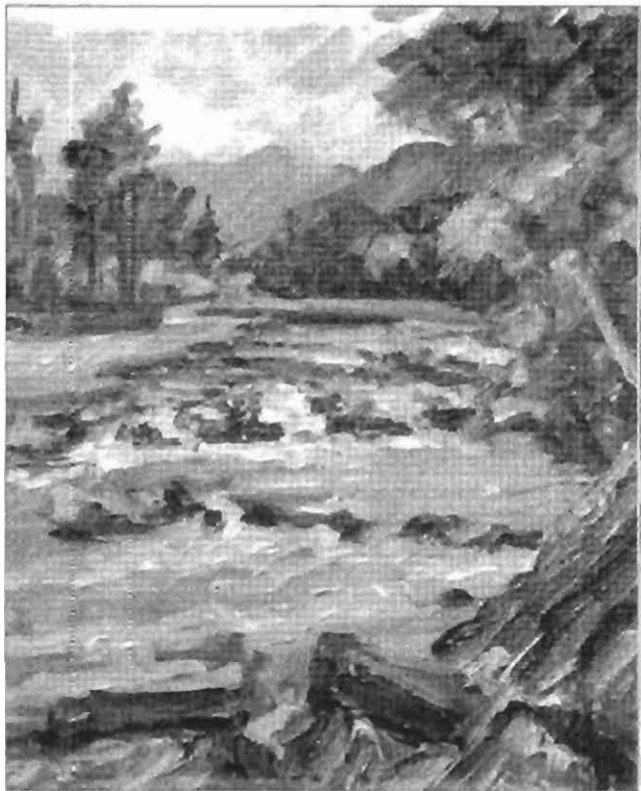
Ліля Нанашко-Бамбас

Тел. прямиий: 407-376-1515

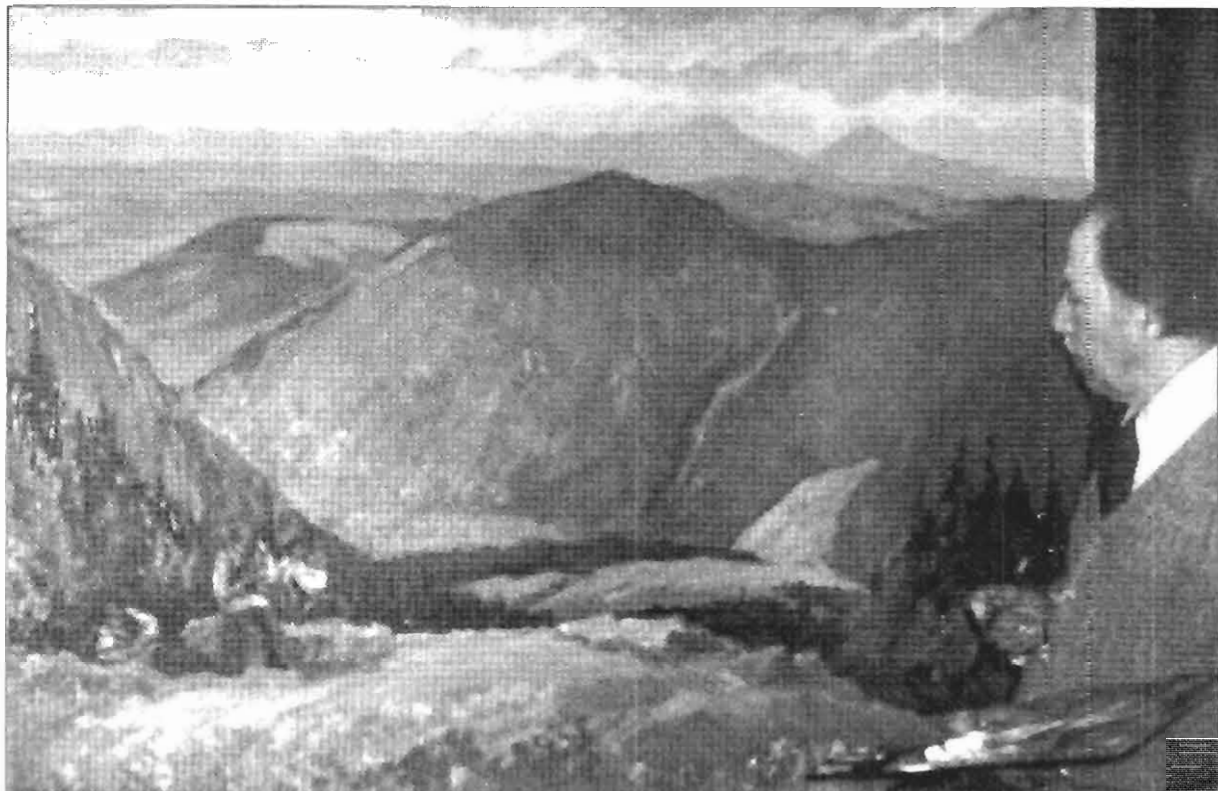
e-mail: lilyfla@bellsouth.net

Свобідно володію українською і російською мовами.
Приватні і комерційні будинки у кожному кутку Флориди.

Breese, Craft & Hensley, LLC
Licensed Real Estate Brokers

М. Мороз. „Кетскільський Черемош”, 1967 рік.

М. Мороз біля своєї картини з пейзажем Карпат

Весняний...

(Закінчення зі стор. 24)

на тиф. Та молодий організм переміг недуги, і Мороз бореться у 20-их роках за освіту: спочатку в гімназії, потім у Мистецькій школі О. Новаківського. Його талант помічають не тільки друзі й сам О. Новаківський, але Митрополит Андрій Шептицький та ректор Богословської академії Йосиф Сліпий. Школа Новаківського в роки навчання в ній М. Мороза (1923–1927) – це не тільки студії на Святоюрській горі в особняку мистця Яна Стиги (особняк купив Митрополит Андрій спеціально для цієї школи) й численні літні, зимові, осінні поїздки в Карпати „на етюди”. Отут, в районі гуцульського селища Космача, й почало формуватися Морозове „мистецтво вражень” (саме так можна було б назвати по-українському імпресіонізм) ще до його поїздки в Париж.

Карпатська малярська сага М. Мороза, його пейзажі гір і швидкоплинних річок-бистриць – непорівнянна з тисячами інших малярських пейзажів цього краю, а його малю-

вали багато мистців. М. Мороз уміє єднати елегію і драму в природі, епічне й ліричне відчуття, пливкість і контраст (картини „Весна”, „Ріка”, „Розтоп”, „Довбушівські звори”, „Церква”, „Космач”). Як і інші мистці, зокрема Іван Труш, М. Мороз захоплюється побутом і звичаями Гуцульщини („Водохрещі”, „Гуцульське весілля”, „Тужна пісня”), вродою гуцулів („Гуцулка Параска”, „Синя чічка”, „Княгиня”). Митрополит Андрій дає 1927 року 23-річному Михайлові стипендію, щоб трохи повчився малярству в мистецькій столиці світу – Парижі. Чотири роки Парижу (1927–1931) не зробили з Мороза європейця, що кпить з усього українського. Він там ще більше полюбив Україну. Мандруючи з Грищенком, Гординським, Хмелюком по Франції, а відтак зі своїм учителем О. Новаківським по Італії, М. Мороз мріє про свою майбутню працю – викладача мистецтва в Львівській Богословській академії.

М. Мороз ревно вірив у Бога, був активним християнином. У тяжкі часи Другої світової війни він – частий гість на Святоюрській горі. На ці роки припадають його прекрасні психологізовані портрети Андрія Шептицького, Климентія Шептицького, Йосипа

Сліпого. У воєнні роки Михайло Мороз одружується з Іриною Гаврищук. В 1942 році народився в них син Ігор. Невдовзі мистець з родиною залишає отчий край і йде у світ на скитання. Звідав гіркого побуту в таборах біженців у Німеччині, голод і холод, але ні на день не полишав творчості.

Новий розквіт його таланту починається після переселення з родиною до США 1949 року. Углиб цієї велетенської країни їхати не захотів, а осів з сім'єю в Нью-Йорку. Саме місто з його уславленими висотними будинками-баштами його не вабило. М. Мороз заприми- тив дуже гарні околиці на північ від Нью-Йорку – Кетскільські гори, які своїми верхами й гамірними потічками нагадували Карпати. Тут роками й десятиліттями „священнодіяв” він зі своїми полотнами та мольбертами. У пейзажах цього краю, а також острова Статен Айленд, де невдовзі Морози купили дім і там оселилися, мистець домігся вражаючої виразності природи, яка зворушує душу своєю красою, розмаїтістю барв, монументальною величчю. Мистець понижуює ліричну ноту, зате вивисує потужну життєву силу природи, якимось тріумфальне буян-

ня зелених дерев, оживляючи красу весни, пружність водяних потоків. Багато разів він малював океан, передаючи його велич і потугу його хвиль. Чотириразове відвідання Риму (1967–1975), а також материкової Греції дало мистцеві нову поживу й нові імпульси для створення цілісного образу „старої Європи” з її античними руїнами і новою культурою. Європейські мандри разом з дружиною Іриною поповнили доробок Мороза ще 50-ма пейзажами і портретами.

Як портретист, Михайло Мороз виразно тяжіє до психологізму, але при цьому не полишає концепції репрезентативного портрета, в якому доводить до досконалості чуття гідності людини. Серед 200 портретів в доробку Мороза – визначні релігійні діячі, насамперед Владики Шептицький і Сліпий, політики і громадські діячі української діаспори, автопортрети, портрети дружини Ірини та сина Ігоря.

Про них слід сказати окремо. Щасливе родинне і творче життя М. Мороза багато в чому завдячує дружині й синові. Ірина Мороз в найкращий спосіб забезпечила мистцеві добротне „запілля”: лад і затишок удома, підтримку в усіх творчих починаннях. І рідко яка дружина, по упокоєнні мужа, змогла б так багато зробити для поширення знань про маистра, як вона, Ірина Мороз.

Дмитро Степовик,
доктор мистецтвознавства
і богослов'я

Досить ґрунтовну статтю про життя і творчість Михайла Мороза прислав також до редакції „Свобода” наш автор з Гуцульщини Дмитро Пожоджук, слушно підкресливши, що цей славетний український мистець був блискучим диригентом, організатором хорів. Щиро дякуємо Д. Пожоджукові за цей матеріал.

Scope Travel - the Ukraine Specialists!

UKRAINE SINGLES TOUR

10 Day All Inclusive Departure
(Ages 21 - 45)

ADRIANA HELBIG
Escort

OCT 8 - 17, 2004
Kyiv, Lviv, Krakow

New Tour! only \$1390

Newark Departure, First-class Hotels,
Transfers, Sightseeing, Gala Farewell

Ласкаво просимо до нас!

www.scopetravel.com 800-242-7267, 973-378-8998

JOHN A. LIPOWSKI, ESQ

АДВОКАТ

60 Washington Street,
Morristown, NJ 07963

- Компенсації в наслідок аварії на роботі
- Банкрутство

Безкоштовні консультації
в адвокатському бюро

(973) 540-9127

Вірші поета з України – на далекій Камчатці

Данило Кулиняк

поет з України надіслав дві свої збірки. Камчатських українців зацікавила не тільки творчість цього поета, але й його доля. Він був на Чорнобильській АЕС під час вибуху і зазнав радіаційного враження.

Камчатський поет Сергій Котов навчався з ним в Херсонському мореплавному училищі і розповів, що Данила виключили з училища за антирадянську діяльність.

Народився Данило 2 квітня 1948 року в бойківському селі Старий Кропивник (на той час Дрогобицької, нині Львівської області), в родині священнослужителя Греко-Католицької Церкви.

*„Владно кличуть мене
таємничі і рідні Карпати,*

ПЕТРОПАВ-
ЛОВСЬК-КАМЧАТ-
СЬКИЙ, Росія. – 31
травня в Клубі укра-
їнської культури при
обласній бібліотеці
ім. Крашеніннікова
відбувся вечір поезії
Данила Кулиняка.
Ніла Висоцька, яка
прожила на Камчатці
понад 10 років, пода-
рувала Д. Кулинякові
книжку місцевого по-
ета Святослава Полі-
щука, і у відповідь

*Де дрімучі ліси, неприступні,
вершини старі,
Де, як тури, ревуть
непокірні стрімкі перекасти,
А на гривах потоків
кермують плоти плотарі...
Там дитинство моє залишилось,
жорстке, як Говерла,
А принадне таке,
як димок із далеких долин...
Гордоючолі Карпати!
Ви в серці моєму не вмерли, –
Я ваш син“ –*
пише Данило Кулиняк.

Данило Кулиняк зростав у багатодітній родині, яку переселяли кілька разів за церковну діяльність батька. В 1963 році вступив до мореплавного училища, бо мріяв стати капітаном далекого плавання. 16 грудня 1964 року його заарештували співробітники КГБ за створення молодіжної організації „Вісники свободи України”. На громадському суді дехто вимагав розстрілу юнака, але його тільки виключили з мореплавного училища, оскільки молодіжна організація не встигла проявити себе у якихось діях.

П'ять років у місті Ромен він працював на посаді науковця в місцевому краєзнавчому музеї і постійно пропагував українську національну ідею, разом з однодумцями виготовляв та поширював „самвидав”. „Майбутнє є збирання урожаю, що прашури посіяли давно.

А ми його вирощувати маєм – сьогодні наливається зерно.

Батьків, дідів онуки не забули – глибоке небо завжди голубе.

Але хоч раз зневаживши минуле, ти назавжди зневажиш і себе“, – пише Д. Кулиняк

В березні 1973 року Д. Кулиняк виступив на захист Івана Дзюби, після чого був заарештований до війська в Забайкалля. Повернувся в 1976 році. З дружиною Наталею Околітенко купили хатину в селі Лютіж, на березі Київського моря, де він став працювати інспектором рибної охорони. Він писав:

*„Упаду маленькою пилінкою, Україно, в твій
Чумацький шлях.*

*Проросту неспілою билінкою, Україно, на
твоїх полях”.*

А далі чорнобильська трагедія, тяжка хвороба...

На початку вечора приємно здивували учні російської школи під керівництвом члена клубу Гульняри Шкотіной, які показали уривок за книгою М. Гоголя „Вечір на хуторі біля Диканьки”. Діти в українських шатах співали українську пісню, хоча серед них не було українців.

На вечорі звучала класична музика у виконанні Валерія Кравченка (піано) та Лева Зіневича (скрипка). Вірші читали Галина Скрябіна, Лариса Юхименко та Ніла Висоцька. Співали пісні на свої вірші Сергій Пономар, Анатолій Федорів та Вадим Шкотін. Читали вірші і камчатські поети – Геннадій Барков та Валентина Могилевська.

Едіта Познякова

На вечорі українців Камчатки

Медаля для Христинки Махно

Христинка Махно

НЬО-ЙОРК. – Христинка Махно приїхала з України до Нью-Йорку чотири роки тому, а саме тепер завершила навчання у початковій Публічній школі ч. 169 в Брукліні.

Нещодавно у цій школі відбувся традиційний кінець року, у програмі події було проголошення найкращих учнів. Серед них є Христинка, проголошена першою ученицею з-поміж п'яти класів цієї школи, здобувши титул „School Valedictorian”. Її також нагородили

спеціальною медалею та чашею за усі успіхи у навчанні.

На випускному вечорі Христинка Махно мала семихвилинне слово, як найкраща з усіх учнів, в якому вона коротко оповіла про своє навчання та успіхи, привітавши аудиторію українською мовою.

Цей успіх Христинки можна справді дуже тепло вітати, коли брати до уваги її відносно коротке перебування на терені США, а з цим і короткі роки вивчення англійської мови.

Рівночасно вона успішно закінчила другий рік навчання в Українському Музичному Інституті в Нью-Йорку, у класі скрипки (учителька Галина Ремезова). Христинка Махно часто виступає як юна співачка на українських імпрезах та фестивалях в Нью-Йорку, Йонкерсі, на „Лемківській ватрі” та інших. Свій спів вона вдосконалює під керівництвом Анни Бачинської.

Її батько – відомий поет, автор декількох збірок, учасник міжнародних поетичних зустрічей, Василь Махно, працює в Науковому Товаристві Шевченка в Нью-Йорку.

О. К.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

календар подій

2 ЛИПНЯ

Аскольд Бук – год. 10-та веч.

3 ЛИПНЯ

Славко Ставничий –
„Tiki bar” 2 – 4 год. по пол.
Фолклорний ансамбль „Черес”
4 – 6 год. веч. на свіжому повітрі.
Мистецька виставка
Ірени Гомотюк-Зелик.
Забава – „Темпо” і „На здоров'я”.

27 ЧЕРВНЯ – 4 ЛИПНЯ

Перший табір „Пташат”.

2 – 4 ЛИПНЯ

Фестиваль з нагоди
Дня Незалежності Америки.

4 ЛИПНЯ

Виступ Славка Ставничого – „Tiki bar”
від 1 – 4 год. по пол.
Забава – інформації в наступних числах
„Свободи”.

10 ЛИПНЯ

Концерт хору „Думка”, год. 8-ма веч.
Забава – „Обереги” – 10 веч.

4 – 11 ЛИПНЯ

Другий табір „Пташат”.

10 – 17 ЛИПНЯ

Перший „Discovery Camp”.

17 ЛИПНЯ

Забава – інформації в наступних числах
„Свободи”.

21 ЛИПНЯ

Гуцульська вечірня. Виступ Олі
Худоби-Фриз і Андрія Мілавського.

24 ЛИПНЯ

Забава – „Галичани” – год. 10-та веч.

28 ЛИПНЯ

Гуцульська вечірня. Виступ Олі
Худоби-Фриз і Андрія Мілавського.

31 ЛИПНЯ

Виставка кераміки
Дарії „Диці” Ганушевської.
Забава – „Черес” – год. 10-та веч.

1 СЕРПНЯ

Відкриття тенісових змагань.
Виступ тріо Аскольда Бука.

1 – 6 СЕРПНЯ

Тиждень гольфа на Союзівці.

6 СЕРПНЯ

Кабарет Рона Кагута і Ігоря Бачинського
– год. 10-та веч. (тільки для дорослих).

7 СЕРПНЯ

Концерт „Бараболя” на свіжому повітрі у
„Веселці” – год. 2-га по пол.
Мистецька виставка родини Козаків.
Забава – „Буря” – 10 год. веч.

6 – 8 СЕРПНЯ

Другий річний „Sports Jamboree”.

13 СЕРПНЯ

„Pub night” – до звуків оркестри „Луна”.

14 СЕРПНЯ

Забава – „Луна” – 10 год. веч.

14 СЕРПНЯ

Вибір Міс Союзівки.

15 СЕРПНЯ

Фестиваль – день Івано-Франківської
області – інформації в наступних числах
„Свободи”.

8 – 21 СЕРПНЯ

Традиційний український танцювальний
табір ім. Роми Прийми Богачевської.

21 СЕРПНЯ

Концерт таборової танцювальної групи
ім. Роми Прийми Богачевської і виступ
Олі Худоби-Фриз, год. 8-ма веч.
Забава – „Фата Моргана” – 10 год. веч.

14 – 22 СЕРПНЯ

Тиждень клубу „Suzie – Q”.

22 СЕРПНЯ

Фестиваль – день Тернопільської області,
– інформації в наступних числах „Сво-
боди”.

28 – 29 СЕРПНЯ

Фестиваль – дні Львівської області.
Забава – інформації в наступних числах
„Свободи”.

3 ВЕРЕСНЯ

Забава – „Луна” – год. 10 веч.

4 ВЕРЕСНЯ

Забава – „Фата Моргана” і „Темпо”.

5 ВЕРЕСНЯ

Забава – „Темпо” і „Ворони”.

НОВІ ВИДАННЯ

Появилася перша збірка творів Юрія Мулика-Луцика

Д-р Юрій Мулик-Луцик

У Вінніпезі вийшла перша збірка вибраних філософських творів професора д-ра Юрія Мулика-Луцика, народженого на Волині 31 листопада 1913 року, що пізніше жив і працював у Вінніпезі і спочив 12 червня 1991 року. Збірку творів мислителя зібрав його земляк, студент, співпрацівник та друг о. д-р Степан Ярмусь, при співпраці дружини автора – Валентини Мулик-Луцик.

Книгу становлять понад 45 есеїстических творів, що друкувалися в різних видавництвах. Упорядник збірки у вступній статті „Юрія Мулика-Луцика повернути в інте-

лектуальні простори України!” пише: „Так, настає час, що лихою долею вигнаних колись кращих синів-дочок України на скитання по чужих країнах, – можна, і треба повертати на їхню Батьківщину. Дехто з них дочекалися цієї хвилини, а дехто не дожив до того, щоб довідатися, що Україна стала незалежною і що для неї вже можна працювати на рідній землі, не виснажуючись по не таких-то привітних закутках чужини. Хоч тій чужині треба бути вдячними за те, що оприютити-зберегла багато кого з нас, навіть дала нам нагоду працювати для збереження своєї української істотності й наснаги боротися за визволення своєї незабутньої батьківщини України”.

Одним із тих, хто не дожив до тієї благословенної хвилини, щоб почути, що Україна стала незалежною, був Юрій Мулик-Луцик. Незвичайна людина, доктор філологічних наук, науковець, філософ – пристрасний працівник у царині науки, національного освідомлення, культури, зокрема релігійної мислі.

У книжці – 340 сторінок факсимільних репродукцій з різних видань. Тираж збірки – обмежений. Збірку рекомендується науковцям, студентам філософії, любителям релігійної думки, науки й взагалі культури.

о. Степан Ярмусь,
Вінніпег, Канада

Книга про людину з гарячим серцем

У Видавництві „Золоті літаври” – Україна, Чернівці, 2003 року появилася книжка-монографія „Добром нагріте серце” авторства Нестора Мизака, присвячена пам’яті колишнього ректора Українського Вільного

Університету, громадського діяча д-ра проф. Петра Гоя. Тверда художня обкладинка, друк і папір офсетний, 267 ст., наклад 500, багато групових, громадських світлин.

Проф. Гой – людина, гаслом життя якої була віддана праця українській науці, сприянню українській студіючій молоді. Будучи довголітнім керівником Ньюйоркської фундації УВУ, він став подвижником в здобуванні стипендійних фондів для студій українознавства. Він також засновник архіву і бібліотеки української діаспори. Залишив по собі пам’ять палкого українського патріота і громадського діяча.

Оксана Луцька

Докладну розповідь про цю книжку „Свобода” подала 4 січня в публікації о. Івана Майковича „Презентація книжки „Добром нагріте серце”.

Т. Шевченко...

(Закінчення зі стор. 23)

Його творчість, пишуть про нього книжки. Дехто вважає М. Гоголя попередником літератури ХХ століття. Знаходять в його фантастичній прозі коріння майбутньої модерної та постмодерної літератури. Інші бачать в ньому відкривача російського національного характеру. Проте, як письменника, котрий сказав щось про Україну, його знають мало.

Цікаво, що російський письменник Володимир Набоков, котрий свого часу прочитав курс лекцій про М. Гоголя в одному з американських університетів, надзвичайно високо поставив „Мертві душі” і „Ревізора”. Але при цьому зауважив: „Я з жахом уявляю собі, щоб М. Гоголь усе життя писав свої українські повісті”. Тобто він вважав їх просто жартами, провінційною, несвідомою літературою. По суті, таке ставлення пішло ще від О. Пушкіна, який хоч і допоміг М. Гоголеві порадами та невеличкими рецензіями, підтримував обидві книги „Вечорів на хуторі біля Диканьки”, але по-справжньому їх не зрозумів. Для нього це була весела екзотична Малоросія – теплий сонячний край, де люди співають, танцюють, жартують. Зрештою, так Україну сприймала тоді більшість росіян. За кордоном і досі не все розуміють в М. Гоголя. Проте, він має великий розголос і велику славу. Його люблять, читають, передрукують і вивчають. На жаль, цього не можна сказати про Т. Шевченка. Тут є об’єктивна причина.

Оманлива простота поезії Т. Шевченка не дає змоги вловити її в перекладі. До речі, те ж відбувається і з О. Пушкіним, якого за кордоном практично не знають. Взагалі, перекласти таку „просту, звичайну поезію” дуже важко. Це не Шекспір чи Гете, в котрих поезія філософськи насичена. Т. Шевченка за кордоном знають як великого українського по-

ета, але відчутти магію простого Шевченкового слова не можуть. Тим більше, вони не можуть уявити, чим була на той час Україна. Це об’єктивна причина. З другого боку, наша спільна провина, що ми лише говоримо про Т. Шевченка як поета світового масштабу, однак мало робимо, щоб розкрити цей масштаб, показати, в чому ж його глибина. Як він зміг піднятися від української провінційної дійсності до загальнолюдських проблем, до таких поем, як „Марія”, „Неофіти”, до таких надзвичайних філософських віршів, як „Минають дні, минають ночі...” і „Заворожи мене, волхве...”? Ці твори гідні того, щоб бути у всесвітній скарбниці лірики. Але вони не донесені людям в інших країнах.

І М. Гоголь, і Т. Шевченко не любили Петербургу. Хоча б тому, що приїхали з України до абсолютно чужого міста з неприємним для них кліматом. М. Гоголь сприймав Петербург як болото. Т. Шевченко виступає „на позовах” з Петербургом як імперським містом. Він нагадує про те, що в цьому болоті під прекрасними палацами лежать українські козацькі кістки, що саме тут забили Павла Полуботка. Через Петербург Т. Шевченко побачив усю криваву історію України, що була пов’язана з імперією. Врешті-решт ця імперія зробила з України околицю. Тож для Т. Шевченка Петербург – це символ національної ганьби і трагедії.

Багато українські мистців були змушені пройти шляхами М. Гоголя і Т. Шевченка. Відомо, що більшість славетних співаків Росії походила і походить з України. Ця традиція почалася ще з Розумовського, котрого перевезли колись до Петербурзької капелі. За радянських часів усе вирішувалося у Москві і на користь Москви. Хоч зараз зовсім інший час, інші умови, постаті далеко не того масштабу, як М.Гоголь та Т.Шевченко, однак „московський левітан” досі поїдає українські таланти.

Книга київської дослідниці

Найновіше видання УІТ, Чернівецького університету та Національного університету „Острозька академія” – це книга київської дослідниці Людмили Сакади „Український історик – Генеза, тематика, постаті”. Редактор Любомир Виняр, наукові редактори Ігор Гирич, Юрій Макар. Київ-Нью-Йорк, 2003, 328 стор. Ціна 20 дол. (з пересилкою) за адресою: Ukrainian Historical Association, P.O.Box 312, Kent, Ohio 44240, USA.

У книзі, яка є першою в новій книжковій серії УІТ „Історіографічні студії”, подано історію журналу, висвітлення на його сторінках теоретичних аспектів української історіографії, ролі та місця українських істориків, проблем спеціальних галузей історичної науки, підхід до питань джерелознавства та його ролі у розвитку археографії.

Управа УІТ

СЛУЖБИ БОЖІ НА СОЮЗІВЦІ

Під час літнього сезону,

починаючи від неділі, 4 липня 2004 р.

на СОЮЗІВЦІ

будуть відправлятися

ПРАВОСЛАВНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в каплиці св. кн. Володимира, о 10-й год. ранку

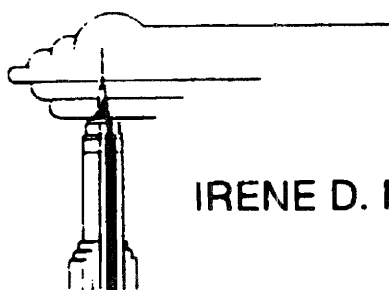
о. Юрій Базилевський

(212) 614-3283

Ukrainian
East Village Restaurant
BUFFET-STYLE CATERING

140 SECOND AVENUE
(BET 8th & 9th STS.)

NEW YORK, NY 10003

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

Сто років тому „Свобода“ писала...

В числі від 7 липня 1904 р.:

Четвертий Юлій. Свято Заяви Независимости Сполучених Державь, вже минуло, а зь нимъ и стрѣлянина та фаєрверки. Американцѣ выдають рікъ – річно кілька мільонівъ на штучні огнь, порохъ, и набоѣ, які зьуживають сего одного дня. Коштовна забавка – нема що казати. По примѣру Американцѣвъ идуть и Русины та стрѣляють на 4-го Джулая. Цѣкава рѣчь, скільки грошей выдали Русины на порохъ и т. ин. минулого Понедѣлка? Допевна годѣ се знати, але єсли Русинівъ є 300,000 въ Сполученихъ Державяхъ, а кождый выдавъ лишь одного centa на револьверы, фаєркракеры и т. д. то загаломъ на сѣ дурницѣ выдали Русины 300.000 центівъ або 3 тысячѣ долларівъ! И чи не шкода тихъ грошей? Чи не лѣпше булобъ выдати ихъ на яку корыстну рѣчь, або на яку патріотични цѣль якъ Народный Фондъ, або Еміграційный Дімъ? На жаль, Русинъ не навчивъ ся ще газдувати въ Америцѣ. На чужі цѣли або на дурницѣ – все грошѣ знайде, але на рѣчи, котри дѣйстно щось варта, котрі можуть принести корысть загалови – на це у него нема.

Зь Лемківщини. У насъ збираєсь на лихі часы. Панує неустанна погода безъ каплѣ дощу. Сонце страшно докучає, травники, пасовиска и сѣножати по сухихъ мѣсяцяхъ геть повисихали. Зеренце задрібнѣло зь великой посухи, тілько озимина красна, а ярина геть задрібнѣла, въ деякихъ мѣсяцяхъ жадного хісна не принесе. Капусты отомъ часѣ вже неразъ были поокопувані, а сего року въ Петровімъ постѣ доперва садять вечерами и воду носять, поливають. Такъ люде бѣдують, але праця ихъ не дуже користна; якъ скропило въ Суботу по Русальохъ такъ пізнѣше не є и не є дощу.

Письма надіслані на конвенцію Р. Нар. Союза.

Сьвітла Конвенціє Союза!
Десять літ вже нині
Щасливо минає,
Як наш Союз руский
Славно розвиваєсь.
Нехай же так Союз
Сияє віками,
Нехай сьвіт пізнає,
Що ми Русинами.
Мати Русь велика
Україна з нами,
Стане єще висше
Вспільними силами.
Держім ся ж Союза
Чисто рускої волі
А діждем ся в сьвітї
Лучшой красшой долі.

Желаючи як найкрасшого розвою і сьвітлої будочности нашій організації, кличу „Вперед!”

Матвій Семенюк
Cadwallader, Pa.

Lansford, Pa. Делегатамъ и урядникамъ Руского Народного Союза, мы лянсфордскі Русины, члены Р. Н. Союза, засилаємъ просьбу, чтобы на тій юбилейній Конвенції ухвалили, чтобы наша організація лѣпше розвивала ся якъ до теперъ, и най Богъ опѣкуєсь нею. А Вамъ всѣмъ желаємо „Многая и благая лѣта”.

Писали Андрo М. и Petro G.
В числі від 14 липня 1904 р.:

Голосы представителей европейской культуры про самостійність українського народу. Вѣдома рѣчь, що московській царь „указомъ” зъ р. 1876 выдавъ варварській закаръ уживати украинської мовы въ школахъ, урядахъ та літературѣ. И хочъ поступъ та культура въ Европѣ пішли відъ того часу далеко на передъ – стогне ще й до нынѣ украинській народъ въ Росіи підъ тягаромъ згаданого „указу”.

Заказати трийцять мільонамъ даного народу уживати матерньої мовы въ публичнімъ житю – це найбрутальнѣйшій вчинокъ, якого допустивъ ся коли царь-деспотъ!

Тождъ не диво, що, хочъ „указъ” сей, не нынѣшний, вінъ пригадуєть ся вѣчно рускій суспільности, бо вінъ впливъ ся въ кровь и кости єи культурного розвою. Не давно перекруковала сей „указъ” „Рутеніше Реві”, що виходить відъ 3 роківъ у Вѣдни на нѣмецкій мовѣ, та въ слѣдъ за симъ поспытала ріжнихъ вченихъ и політиківъ европейськихъ про ихъ гадку въ сѣмъ напрямѣ. Понизше подаємо письма, котрі у відповѣдъ наспѣли до редакції „Рутеніше Реві”.

Дословный перекладъ на руську мову звучить:

Адольфъ Гединъ, посолъ до шведського парламента въ Штокгольмѣ: „Вы справдѣ не въ силѣ зобразити собѣ оствовѣня, якого я дізнавъ, застаналяючи ся надъ квестією, котру відкрыває намъ „Рутеніше Реві” въ своихъ выводахъ. Мы, на жаль, вже трохи привычали ся до переслѣдуваня, котре терплять наші скандинавські братя въ Шлесвѣку та Ляхи въ Прусахъ відъ пруського ряду. Але російська система духовного морду, морального знасилуваня – прямо чудує насъ. Це нечуваный ступѣнь вырафінованя. Сеся перемѣна мовы, оперта на злочинно-довільний та абсурдній назвѣ (малоросійській) змѣряє до той цѣли, чтобы руську мову и руську народність підчинити великоросійському (московському) народови (...).

В числі від 21 липня 1904 р.:

„Свобода” роздасть зовсѣмъ безплатно 12 курсівъ Мѣждународныхъ Кореспонденційныхъ Шкілѣ тымъ 12 дѣтямъ, дѣвчатамъ або хлопцямъ, котрі до дня 1-го Септембра 1904 зберуть найбільшу суму грошей на Руській Народный Фондъ въ Америцѣ. Всѣ зібрані грошѣ підуть до касы Руского Народного Фонду.

Наукові курси у Львовѣ. „Товариство прихильників української літератури, науки і штуки”, про якого заснованє мы згадували въ своимъ часѣ, зазначило вже свою дѣяльність тымъ, що устроило у Львовѣ высші наукові курси, щось въ родѣ університету, въ котрімъ відбувають ся виклады голвно зъ обсягу украинської науки. Проф. Грушевській дає повный оглядъ історії України-Руси, д-ръ Франко повный оглядъ історії украинської літератури, проф. Вовкъ зъ Парижа викладає про украинську етнографію, Микола Ганкевичъ викладає історію революційныхъ рухівъ въ XIX столѣттю въ Західній Европѣ, проф. д-ръ Студинській дає оглядъ doby Маркіяна Шашкевича, професоръ гімназії зъ Коломыѣ п. Раковській викладає про походженє чоловіка.

Мову того часу збережено

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи“

Микола Кончик. „Які чудові шляхи Господні” – вірші, присвячені пам’яті дорогого отця Степана Рисея. Видавництво „КОЛО”, Дрогобич, 2004 рік.

Лонгин Цегельський. „Від легенд до правди” – спомини про події в Україні, пов’язані з Першим листопадом 1918 року. Д-р Л. Цегельський (1875-1950) – видатний український політик, активний учасник створення ЗУНР і її перший міністер внутрішніх справ, а після Акту Злуки – заступник міністра зовнішніх справ УНР. Його спомини, без сумніву, належать до найзна-

чніших творів української мемуарної літератури – як з огляду художнього, так і з уваги на глибину і сміливість думки. Видавництво „Свічадо”, Львів, 2003 рік.

Українське історичне товариство. „Михайло Грушевський – ‘Наша політика’, матеріали до історії конфлікту в НТШ 1913 року”. Грушевськіяна, том 7. До цього видання крім названої праці М. Грушевського, увійшов також відгук на неї Степана Томашівського „Наша політика і професор М. Грушевський”. Видавництво „КОЛО”, Нью-Йорк – Дрогобич 2003 рік.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

присвячені 80-річним ювілеям КЛК і ЧСВТ „Чорноморська Січ”

(LABOR DAY WEEKEND)

Субота, 4 вересня 2004 р., о год. 10:00 ранку

Вправи – год. 9:30 ранку

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуєчих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік – хлопці			Вік – дівчата	Число конкур.
1	13/14	100 м.	змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м.	змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м.	довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м.	довільний	11/12	8
9	13/14	50 м.	довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м.	довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м.	довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м.	довільний	11/12	16
17	13/14	50 м.	горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м.	горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м.	горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м.	горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м.	грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м.	грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м.	грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м.	грудний	11/12	32
33	13/14	100 м.	довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м.	довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м.	метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м.	метелик	11/12	40
41	13/14	50 м.	метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м.	метелик	15 і вище	44
ГІНЦІ					
45	10 і нижче	4x25 м.	довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м.	довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м.	довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м.	змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клубовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ до 23-го серпня 2004 року на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове – 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

Ім'я, прізвище: (по-англійськи)	
(по-українськи)	
Адреса	Поштовий Код
Телефон: (.....)	Вік
Хлопець	Дівчина
Клуб/Молодеча організація	
Конкуренція	Час
Конкуренція	Час
Конкуренція	Час

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation”) на адресу:

Marika Bokalo, 641 Evergreen Pkwy, Union, NJ 07083

Tel.: (908) 851-0617

НА ДОЗВІЛЛІ

Поруч з першим космонавтом світу

Анатолій Гороховський

Початок робочого дня 12 квітня 1961 року на Львівській студії телебачення, де я працював головним редактором громадсько-політичних програм, не передбачав чогось надзвичайного. На традиційну редакційну нараду зібралися редактори, режисери, їхні помічники для обговорення програм, які вже були показані телеглядачам, а також програми телевізійного мовлення на наступний тиждень.

Раптом подзвонили з Українського республіканського комітету з радіомовлення і телебачення про те, що незабаром з Москви буде передана важлива урядова інформація. Почалися різні здогадки. А йшлося про перший у світі космічний лет людини – радянського летуна Юрія Гагаріна. Львів тоді ще не приймав програм Центрального телебачення, тому треба було негайно дістати портрет Ю. Гагаріна. Працівники Львівського поштамту допомогли вирішити цю проблему, завдяки чому телеглядачі мали можливість познайомитися з людиною, яка першою побачила нашу планету з космосу.

Програма велася не за здалегідь написаним сценарієм. Запрошені до розмови люди мали можливість говорити те, що думали, а не за попередньо складеними редакторськими текстами, як це було заведено в СРСР.

А незабаром Юрій Гагарін побував у Львові, який був обраний місцем проведення фестивалю радянсько-чехословацької молоді. Організатори фестивалю запросили на свято Юрія Гагаріна. Однак зустрітися з першовідкривачем космосу і взяти у нього інтерв'ю вдалося тільки

кільком журналістам столичних видань. Мені допоміг один з військовиків Прикарпатського військового округу, який попередив, що у штабі повітряної армії передбачається зустріч авіаторів з Юрієм Гагаріним. На розмову з космонавтом мені дали всього п'ять хвилин, а я ж підготував десяток запитань, які довелося скоротити.

Спершу я розповів Гагаріну про те, як наше телебачення відгукнулося на космічний лет, познайомило телеглядачів з його портретом. А потім запропонував перше запитання:

– **Чи були в складі загону космонавтів українці?**

– Безумовно були, хіба може без них творитися історія?

– **Подасте конкретний приклад?**

– Це неважко зробити. Моїм вірним другом і товаришем є Павло Попович – не тільки відмінний космонавт, але й організатор всіх наших розваг. Завдяки йому ми полюбили українські народні пісні і навіть навчилися їх співати.

– **Яка українська пісня найбільше припала вам до душі?**

– Розпрямуйте хлопці коней та й лягайте спочивати. Мені видається, що цю пісню знають далеко за межами України, адже вона мелодійна, а я люблю ті музичні твори, в яких є серцевина, тобто мелодія.

– **Чи доводилося вам зустрічатися з науковими працівниками українців в галузі ракетної техніки?**

– Ви, певно, маєте на увазі Юрія Кондратюка?

– Саме його.

– З його працями я мав нагоду ознайомитися.

– **І останнє за питання: коли**

в рекламних оголошеннях можна буде побачити розклад руху ракетопланів, скажімо, на Місяць чи іншу планету сонячної системи?

– У тому, що такі лети можливі і вони з часом стануть реальністю, я не сумніваюсь. Мені видається, що ця мрія збудеться десь в середині наступного століття.

На прощання Гагарін подарував мені своє фото з дарчим написом. Дуже шкодую, що при переїзді до Америки воно було втрачене разом з валізою, в якому знаходилося.

Пам'ять про перебування Гагаріна у Львові зберегли мешканці міста. Після кожного успішного лету в космос ракети з людьми Центральне телебачення у Москві влаштовувало „Зоряну естафету“, на якій вшановували залого. А львівські кондитери відгукувалися на цю подію новим сортом цукерок, або ж спеціально виготовленим тортом, який працівники Львівської кондитерської фірми „Світоч“ везли на студію телебачення в дарунок космонавтам. Зазвичай ділити привезений на українському вишитому рушникові торт доручалося Юрію Гагаріну, який був закоханий у виробу фірми „Світоч“. Львів'яни називали його ім'ям одну з вулиць міста, а також палац спорту.

9 березня 2004 року Юрію Гагаріну сповнилося б 70 років. Мене зацікавило як на батьківщині космонавта відзначили ювілей? З цим запитанням я звернувся до дочки Юрія Гагаріна – Олени, яка працює директором Кремлівського музею в столиці Росії. В кінці березня вона перебувала в Нью-Йорку на відкриття виставки в Метрополітальному музеї.

– 70-річчя батька було широко відзначене громадськістю Мо-

скви. В концертній залі „Росія“ з цієї нагоди відбулися урочисті збори, а потім – великий концерт за участю провідних акторів країни. На концерті були виконані пісні, які любив Гагарін.

– **Чи брав батько з собою якісь сувеніри?**

– Він мав бажання взяти сувеніри, до яких звук, а також записи пісень, які любив і сам виконував, однак цього зробити не міг через обмеження ваги вантажу.

– **Чи готувався ваш батько до наступного лету в космос?**

– Так, готувався, він був дублем космонавта В. Комарова.

– **Чи довелось йому бути в Америці?**

– Він був в Нью-Йорку лише проїздом.

– **Після загибелі батька вашій родині хтось допомагав?**

– Не можу сказати, що нам хтось особливо допомагав.

– **Певно, у вас була якась особлива пенсія?**

– У мами була звичайна пенсія.

– **Ваша матір не влаштувала свого особистого життя?**

– Ні.

– **Ваш батько загинув 27 березня 1968 року в авіаційній катастрофі, про причини якої існують різні версії. Що ви скажете з цього приводу?**

– Я про це говорила не один раз. Намагаються щось знайти, щось шукають, вигадують. Не знаю, для чого це робиться. Однак, які б дурниці не говорили, щоб не пригадували, в свідомості людей образ мого батька залишиться таким, яким його знали тоді, в 1960-ті роки.

– **У вас є дочка Катерина. Чи не збирається вона присвятити життя космонавтиці?**

– Вона мріє стати археологом.

Коли було закінчене підготування до старту ракети і дано команду ввімкнути двигуни, Гагарін сказав: „Поїхали“. Так щоразу говорив його інструктор з льотної справи Марко Галай. Тепер цей вислів став крилатим.

Як перший космонавт світу грав у волейбол

Від редактора Л. Хмельковського: У 1963 році я гостював в Криму у свого приятеля зі спільного перебування в дитячому будинку Леоніда Дмитрука. Леонід працював фотографом у військовій санаторії, де відпочивали космонавти, тож я попросив його зробити фотографію першого космонавта Землі Юрія Гагаріна. Наступного дня я мав аж чотири світлини. Пізніше я подав їх до газети, у якій тоді працював, і головний редактор охоче узяв три з них, а останню не дозволив вміщувати, тому що на ній летун відбиває м'яч у падінні, а „радянські космонавти не падають“. Тепер маю можливість показати у „Свободі“ усі 4 світлини зі свого архіву.

**Mrs. Roma
Psychic**

Palm - Cards - Crystal Ball Readings
"Tells your past as it was, present as it is, future as it will be."
Helps with all matters of life

God gifted over 50 years exp. Spiritual guidance, 99% accuracy. I will give you advice by phone or mail. I help with love, business, health and marriage. I will tell you what the future holds. If you call, receive one free question. If you write to me, send \$15.00 donation, your DOB, name, address and three questions to receive a gift from the holy land and your reading.

**Полська Ворожка
301-230-1960**

or

12004 Galena Road, Rockville, MD 20852

• **ЗНАЙОМСТВА** •

Дівчина, проживаюча в Нью-Йорку, 30 років, медичний працівник, бажає познайомитись з громадянином США для створення сім'ї.

Тел.: (646) 479-2372

• **КУПІВЛЯ-ПРОДАЖ** •

**ПРОДАЄТЕ
СВІЙ БУДИНОК?**

Зателефонуйте до нас!

Купуємо
6-60 родинні будинки

Charles Podpirka

JRC Management LLC

(718) 459-1651

**ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!
ХОЧЕТЕ МАТИ
СПОКІЙНУ ТА
ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ
- ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ
УНІОСОЮЗУ!**

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972
Clifton, New Jersey

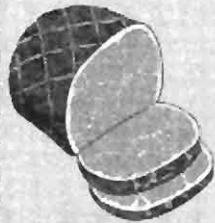
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

**ЙОСИФ
КУПЧАК**

В Л А С Н И К

**JOSEPH
MEAT MARKET**

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: (732) 442-4660

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ШЦІРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

**УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
Федеральна Кредитова Кооператива СУМА
Пропонує

Найновіші, Найшвидші і Найвигідніші Послуги.

- Вікно Каса (Drive thru teller window)
- Mon-Fri: 8:00 A.M. - 3:00 P.M. Fri: 8:30 A.M. - 8:00 P.M.
- АТМ машина - 24 години, 7 днів
- Додаткові години урядування
- Обслуга від понеділка до суботи
- Ранні і вечірні години урядування
- Позики на землю (vacant land loans)
- Позики на будову (construction loans)

Тільки у нашій кредитівці СУМА в Йонкерсі Вам не потрібно шукати за паркуванням, платити за паркування і висідати із машини. Всі Ваші фінансові справи можна полагодити дуже швидко через Вікно Каси (Drive - thru teller window), а також дістати гроші у вигідний для Вас час через АТМ машину.

Головне Бюро:

125 Corporate Blvd.

Yonkers, NY 10701-6841

Phone: (914) 220-4900

Fax: (914) 220-4090

Monday-Thursday: 9:00 A.M. - 3:00 P.M.

Friday: 9:00 A.M. - 8:00 P.M.

Філія у Йонкерсі:

301 Palisade Ave.

Yonkers, NY 10703

Phone: (914) 965-8560

Fax: (914) 965-1936

Tuesday - Thursday: 3:00 P.M. - 8:00 P.M.

Saturday: 9:30 A.M. - 12:30 P.M.

1-888-644-SUMA

E-mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Стемфордї:

Ukrainian Research Center

39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902

Phone/Fax: (203) 969-0498

Tuesday, Wednesday, Friday:

4 P.M. - 8 P.M.

Філія у Спрінг Валї:

Ukrainian Hall

16 Twin Ave., Spring Valley, NY 10977

Phone: (845) 356-0087 • Fax: (845) 356-5335

Tuesday, Friday:

5:30 P.M. - 8:30 P.M.

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ВІД КАЛІФОРНІЇ ДО НЬЮ ЙОРКУ

Українська Федеральна Кредитна Спілка запрошує вас в наші нові філії: Сакраменто (Каліфорнія) та Сиракюз (Нью Йорк).

Взірцева обслуга та широкий вибір послуг стоять в основі нашого успіху. Ми пропонуємо повний спектр фінансових послуг, від моргеджів та комерційних позик до кредитних карток та електронної сплати рахунків. Завітайте на наш вебсайт www.rufcu.org, зателефонуйте на (877) 968-7828 або відвідайте наші філії!

Тамара Денисенко
Генеральний Менеджер/CEO

**UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION**

**UKRAINIAN FCU
Albany**
1828 Third Ave.
Watervliet, NY 12189
Tel: (518) 266-0791
Fax: (518) 266-0791

**UKRAINIAN FCU
Rochester (Main Office)**
824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
Tel: (585) 544-9518
Fax: (585) 338-2980

**UKRAINIAN FCU
Syracuse**
211 Tompkins Street
Syracuse, NY 13204
Tel: (315) 471-4074
Fax: (315) 474-2328

**UKRAINIAN FCU
Sacramento**
6028C San Juan Ave.
Citrus Heights, CA 95610
Tel: (916) 721-1188
Fax: (916) 721-5551

Out of State, Call Toll Free 1-877-968-7828 – Audio Response Line: 585-544-4019

PayWISE
ONLINE BILL PAYMENT
RUFcu direct
www.rufcu.org

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гавайях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:

„FINNAIR“

Ст. Петербург \$660 + податок (RT)
Москва \$610 + податок (RT)
Рига \$610 + податок (RT)
Вільно \$610 + податок (RT)

„AEROSVIT“

Київ \$645 + податок (RT)
Львів \$725 + податок (RT)
Івано-Франківськ \$725 + податок (RT)
Одеса \$725 + податок (RT)

Нові спеціальні ціни на **ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.:**

„MALEV“ (Мадярська авіалінія) до Києва – \$ 560 + податок (RT)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

<http://www.albatravel.com>

e-mail: albatravel@aol.com

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

Якщо Ви ще не
придбали **нове**
авто, то саме зараз
час на купівлю!

1 рік - 2.50%

2 роки- 3.25%

3 роки- 3.75%

5 років-4.50%

Нові авто!!!

Федеральна Кредитова Кооператива

Самопоміч Нью Йорк

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310

Вигідно розташовані філії:

ФІЛІЯ В КЕРТОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerkonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845-626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРИ:
32-01 31ST Ave. Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: SRNYFCU@aol.com

ІНТЕРНЕТ: www.selfreliance.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

Прощальний травень...

На видноколі різнобарвного американського континенту погасла ще одна українська зірка. Яскрава і велична, багатогранна зіронька – творча особистість, яка усе своє натхненне життя трудилася на славу рідного народу. Її сонячна творчість впишеться золотими літерами у скарбницю української культури. Ім'я їй – Рома Прийма Богачевська. Талановита танцюристка, хореограф, педагог, вірна і любляча Доня, Мати, Дружина.

І найбільша велич її не в тому, що вона сяяла поміж нас, а в тому, що своєю невтомною працею засвічувала серця інших, прилучаючи до краси, до гармонії, зігривала наші душі, наснажувала гордістю серця молоді української спільноти за приналежність до великого Роду.

Концертні програми її численних вихованців, зокрема її обдарованих „Сизокрилик” будили козацький дух, українську звитягу, вели нас до глибинних джерел пізнання правдивої історії своєї багаторождальної і героїчної Батьківщини.

Схилимо нині додолу наші національні знамена... Пішла за межу вічності достойна донька України... Доземний уклін і Вічна наша пам'ять вам, дорога пані Ромо. Хай легко літається світлій душі вашій у небесних просторах над Верховиною, понад Україною.

Святослава Гой-Стром,
заслужений працівник культури
України,
Глен-Спей

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ В НЬО-ЙОРКУ (УСК)

зі смутком повідомляє усе своє членство та громаду, що 14 червня 2004 р. відійшов у вічність на 77-му році життя вельмизаслужений член Клубу та довголітній член його Управи

бл. п.

МИРОН ГІРНЯК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17 червня 2004 р. в церкві св. Юра, а похорон на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому пам'ять!

Вп. Дружині Покійного, його Дочці з родиною та ближчій і дальшій родині найщиріші співчуття складає

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО
СПОРТОВОГО КЛУБУ

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНИ

ділиться сумною вісткою з українською громадою, що 14 червня 2004 р. у Ворені, Миш. відійшов у вічність на 81-му році життя

бл. п.

ЛЮБОМИР ТАТУХ

співосновник і активний член Ради Директорів Координаційного Комітету Допомоги Україні, довголітній член ОУН і ОУНз, підстаршина Першої Української Дивізії ГАЛИЧИНА, видатний член багатьох інших організацій, заслужений суспільний і політичний діяч.

Вельмишановній дружині Велті,
синам Денису і Мартину і всій родині
висловлюємо найщиріші співчуття.

ЕКЗЕКУТИВА ККДУ

R.P. Drago Funeral Home, Inc.

Louis G. Pillari – Funeral Director

43-10 30th Avenue
Long Island City, NY 11103
(718) 278-0089

Українська обслуга

Owned by the Podpirka Family

Віра Левицька (1916–2004 р.)

(У 40-ий день смерті)

40 днів тому Віра Левицька, примадонна українського театру, стала перед маєстатом смерті. Прийшли бурхливі хвили болю і жалю за втраченою для нас творчою особистістю, вірною служинцею античної Мельпомени.

Прийшло натомість усвідомлення, що у світі потойбіччя стала вона з гідністю і властивою їй красою перед світлим Престолом Господнім і своїм глибоко проникливим голосом промовила: „Господи, я виконала визначену мені роль у стражденному українському театрі”.

І проходить тоді на уявному екрані рефлекс її творчого життя, повного драматизму. Це вона проходить по помості сцени Оперного театру у Львові в ролі королеви Гертруди (у „Гамлеті”). Величний хід, королівський жест, владний, але глибокий – зболілий голос у драматичній ролі. Це вперше прорікала своє слово Гертруда на українській сцені. Її голос проймав усю істоту разом з усвідомленням Шекспірової правди: „Щось недобре діється в Данському королівстві”.

І ось новий рефлекс давньої прем'єри „Камінного господаря” Лесі Українки, гідного й оригінального переспіву прославленого „Дон Жуана”. Це Віра Левицька в постаті донни Анни, безжалісної, владної й холодної еспанської героїні. Артистка з Божої ласки співає тут з автором твору, доповнює його своєю грою, голосом, красою. Тут Віра Левицька стала наче прототипом пристрасної і владної еспанки. І ми не знаємо, чи була колись на світовій сцені краща донна Анна в Шекспіровій архитворі.

І ще один рефлекс з минулого: це вже виступ Віри Левицької в ролі протагоніста вповні оригінальної своєї задумом і сюжетом драматичної поеми Лесі Українки „Йоганна – жінка Хусова”. Вона – Йоганна, що залишила багаті хороми свого мужа Хуса, купця з властивою йому тихою й душевною порожнечою, і пішла вслід просвітленої постаті Спасителя-Учителя. Після того, як була свідком найстрахотливішої події розп'яття і смерті улюбленого Учителя, Йоганна повертається до дому свого мужа з подружнього обов'язку і мовчки терпить наругу й негідні звинувачення від нього.

Просвітлено трагічною стає її краса і самосвідомлення своєї невинності і

досмертної вірності Спасителю. Це лише рефлекс минулого, але вічно живого у скарбниці нашого духа.

Велике ампула було у Віри Левицької – не передати тут усіх її ролей у різних українських театральних трупах. Були це ролі з народного життя (Анна в „Украденому щасті”), історичні ролі (Ярославна у „Слові о полку...”), характерні (як мадам Аполінера в „Народнім Малахії” Миколи Куліша), ролі в оперетах, в п'єсах з античного репертуару (Ісмена в „Антигоні” Ануї).

Та зупинімося на закінченні на „лебединій пісні” великої артистки: „Медеї” Ануя, за Еврипідом. Режисер – Володимир Шашаровський, давні досвідчені актори – Богдан Паздрій, і незабутня Мура Степова. Ідея і фінансування сина – Юрія Левицького. Це – дар для над усе улюбленої матері. Прем'єра в 1970 р. в Нью-Йорку лягає на сцені – ні, не Віра Левицька, а сама Медея. Це було наче повне втілення її – здавалося – зупинилося биття серця... В свідомості виринув сюжет немирущого Еврипіда, Медея – в осейній діядемі з холодним відблиском трагізму: любов і жагуча ненависть сплелись у одно, а жертвою стало життя невинних...

Віра Левицька просіяла востаннє як метеор на небосхилі. Вона вклала в цю роль досвід всього свого творчого життя. Це була не лише українська театральна поява; це була світова поява. Віра прийняла її як виклик долі. І перемогла.

А на кінець згадаємо одну радіопередачу, за яку вже відповідала Віся Блавацька: це апологія Володимирові Блавацькому в 1953 р. після його смерті. Вірні актори – давні й досвідчені члени його ансамблю висловлювали в поетичній формі свою любов, вірність і вдячність режисерові і великому учителю, що осиротив їх. Драматично глибоко враженням подією звучав голос Віри Левицької у цьому ансамблі, а були там ще всі наші актори: Богдан Паздрій, Ліза Шашаровська-Чепіль, Віся Блавацька, Мура Степова, Пілот Рудакевич, Мушхика Мельник-Сукарева, Володимир Шашаровський, Марійка Лисяк, Володимир Мельник, Володимир Карп'як. Це був „Тренос” українського театру.

Наталія Пазуняк,
Філадельфія

Ділимося сумною вісткою з родиною, знайомими і громадою, що із середи на четвер 17 червня 2004 р., дець близько 3-ої години вночі відійшла у Божу вічність наша дорога ДОНЯ, ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА і БАБЦЯ

бл. п.

КАТЕРИНА СЛІПАЧУК з дому БОРИСЕНКО

Покійна нар. в Бельгії в 1948 р., а у 1954 р. приїхала до Америки.

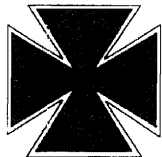
ВІДВІДИНИ і СОБОРНА ПАНАХИДА відбулися в понеділок, 21 червня від год. 6-ої до 8-ої веч. у похоронному заведенні Фарлей при Біскейн Драйв, Норт Порт, Фла.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися соборно у вівторок, 22 червня 2004 р. о год. 10-ій ранку Українській Православній Церкві при релігійному і культурному осередку св. Андрія, Савт Біскейн Драйв, Норт Порт, Фла., а відтак на цвинтарі Індіанс Спрінг в Пунта Горда, Фла.

В глибокому смутку залишені:

протопресвітер о. Михайло	– БАТЬКО і МАРІЯ ТИХОНІВНА
чоловік	– РОМАН
діти	– САША з дружиною АЛОЮ і сином САШОЮ
	– СЕРГІЙ
брат	– ВОЛОДИМИР з дружиною РУСЛАНЮ
племінники	– ТАМАРА і АНТОН з родинами
родини	– СЛІПАЧУКІВ і ЛИТВИНЕНКІВ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.	

Вічна їй пам'ять!

ПРЕЗИДІЯ ВИДАВНИЦТВА „ЛІТОПІСУ УПА“
ділиться сумною вісткою з друзями по зброї
та українською громадою, що 28 червня
2004 р. в Чикаго, США відійшов у вічність

сл. п.

д-р МОДЕСТ РІПЕЦЬКИЙ „ГОРИСЛАВ“

нар. 27 грудня 1921 р. у Львові.

Колишній член визвольних змагань Української Повстанської армії, лікар Лемківського куреня УПА, надрайоновий провідник СБ надрайону „Бескид“, активний визначний член ОУН, активний член Середовища УГВР, член і голова Об'єднання кол. Вояків УПА США і Канади, довголітній голова Видавничого комітету „Літопису УПА“, редактор книг „Літопису УПА“, член Редакційної ради Відділу джерел історії національно-визвольної боротьби ХХ століття при Інституті української археографії АН України, Голова Ради ТзОВ „Літопис УПА“ у Львові, Голова Правління Благодійного Фонду „Літопис УПА“ у Львові, член Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 липня 2004 р. Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Дружині Покійного Марії, синові Андрієві з дружиною Рутою і доньками Масю і Зоєю та синові Юркові з дружиною Наталією і синами Андрієм і Данилом, сестрам Ользі, Марії і Тересі та братові Романові з дружиною Марією і членам дальшої родини в Канаді і в Україні висловлюємо наші щирі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу, в пам'ять Покійного, родина просить скласти пожертви на „Літопис УПА“: Р.О. Box 97, Stn. „С“, Toronto, Ont. Canada M6J 3M7, або на Український Музей в Чикаго, відділ приміщення Літопису УПА.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 28 червня 2004 р.
відійшов у вічність на 83 році життя наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

д-р мед. МОДЕСТ РІПЕЦЬКИЙ „ГОРИСЛАВ“

нар. 27 грудня 1921 р. у Львові, Україна

Лікар, український патріот, визначний учасник УПА і довголітний голова видавничого комітету Літопису УПА, Провідний член Середовища УГВР, член Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади і член УЛТПА.

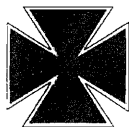
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 2 липня 2004 р. в катедрі св. о. Миколая в Чикаго. Тіло Покійного поховано на цвинтарі св. о. Миколая.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина	– МАРІЯ
сини	– АНДРІЙ з дружиною РУТОЮ і доньками МАСЮ і ЗОЄЮ
	– ЮРІЙ з дружиною НАТАЛІЄЮ і синами АДРІАНОМ і ДАНИЛОМ
сестри	– ОЛЬГА, МАРІЯ і ТЕРЕСА у Львові
брат	– РОМАН з дружиною МАРІЄЮ і донькою ОЛЕЮ у Львові
свати	– ЯРОСЛАВ і ЯРОСЛАВА ПАНЧУКИ
	– МИРОСЛАВ і ОЛЕКСАНДРА КОЛЕНСЬКІ
та ближча і дальша родина в США, Канаді і Україні.	

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо скласти пожертви на Український Національний Музей, 721 Oakley Blvd, Chicago, IL 60612 або на Літопис УПА c/o Ripeckij Family, 5340 N. Lowell Ave, #208, Chicago, IL 60630.

ГОЛОВНА УПРАВА
ОБ'ЄДНАННЯ КОЛ. ВОЯКІВ УПА США І КАНАДИ
ділиться сумною вісткою з друзями по зброї
та українською громадою, що 28 червня 2004 р.
в Чикаго США, відійшов у вічність

сл. п.

д-р МОДЕСТ РІПЕЦЬКИЙ „ГОРИСЛАВ“

нар. 27 грудня 1921 р. у Львові.

Колишній член визвольних змагань Української Повстанської армії, лікар Лемківського куреня УПА, надрайоновий провідник СБ надрайону „Бескид“, активний визначний член ОУН, активний член Середовища УГВР, член і голова Об'єднання кол. Вояків УПА США і Канади, довголітній голова Видавничого комітету „Літопису УПА“, редактор книг „Літопису УПА“, член Редакційної ради Відділу джерел історії національно-визвольної боротьби ХХ століття при Інституті української археографії АН України, Голова Ради ТзОВ „Літопис УПА“ у Львові, Голова Правління Благодійного Фонду „Літопис УПА“ у Львові, член Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 липня 2004 р. Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Дружині Покійного Марії, синові Андрієві з дружиною Рутою і доньками Масю і Зоєю та синові Юркові з дружиною Наталією і синами Андрієм і Данилом, сестрам Ользі, Марії і Тересі та братові Романові з дружиною Марією і членам дальшої родини в Канаді і в Україні висловлюємо наші щирі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу, в пам'ять Покійного, родина просить скласти пожертви на „Літопис УПА“: Р.О. Box 97, Stn. „С“, Toronto, Ont. Canada M6J 3M7, або на Український Музей в Чикаго, відділ приміщення Літопису УПА.

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УГВР І ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНЗ
діляться болючою сумною вісткою з членами і всім
громадянством, що 28 червня 2004 р. в Чикаго, Іл.
на 83-му році життя, відійшов у вічність

бл. п.

д-р МОДЕСТ РІПЕЦЬКИЙ „ГОРИСЛАВ“

курінний лікар УПА, учасник бойових дій УПА в Самбірщині і на Лемківщині, учасник рейду УПА до Німеччини в 1947 р., член ОУН, ЗЧ ОУН і ОУНЗ та її Політичної Ради, керівник безпеки Крайового Зв'язку (КЗ) ЗЧ ОУН, провідний член Середовища УГВР, Голова В-ва „Літопису УПА“, член Об'єднання колишніх вояків УПА в США і Канаді.

Дружині Марії і синам Андрієві та Юркові з родинами
складаємо глибокі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

У 15-ТУ НЕЗАБУТНЮ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ І ПРАДІДУСЯ

бл. п.

РОМАНА КОРОЛЯ

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

12 липня 2004 р.

у катедральному соборі св. Юра у Львові, Україна;
у церкві Пресвятої Богородиці в Рогатині, Україна;
у церкві в Гленкові;
у церкві св. Михаїла в Йонкерсі.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

дружина	– АННА
дочки	– МАРІЯ КОНДЖІАНО з чоловіком ДЖЕРІ
	– ГАЛЯ ГОЛОВІНСЬКА
внучки	– ХРИСТИНА МОРАН з чоловіком ДЖІМІ
	– ТАНЯ ГЕЙСІ з чоловіком РІЧІ
правнучки	– АДРІАНА МОРАН
	– МАРИССА МОРАН

В пам'ять Покійного жертвую 100 дол. на Патріярхат.

Дружина АННА КОРОЛЬ

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І БРАТА

бл. п.

ЄВГЕНА ШИПАЙЛА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

9 липня 2004 р. – в церкві св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.
та

8 липня 2004 р. – в Свято-Миколаївській церкві, в Торонто, Канада.

Про молитви за спокій душі Покійного просять

дружина ВОЛОДИМИРА
сестра ОЛЕКСАНДРА

З великим жалем і смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що 7 червня 2004 р. на 77-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ ЧУДОВСЬКИЙ

ПАНАХИДА була відправлена 11 червня 2004 р. у похоронному заведенні Д'Есопо у Ветерсфілді, Кон.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у суботу, 12 червня 2004 р. в українській православної церкві св. Володимира Великого.

Тіло Покійного поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	- ВАЛЕНТИНА
сини	- ВІКТОР з родиною
	- ВОЛОДИМИР
	- АНДРІЙ
сестра дружини	- ЄВДОКІЯ ПОПЕЛЬ з родиною
брат дружини в Україні:	- ІВАН ШИРАЙ з родиною
брат	- ВОЛОДИМИР з дружиною НАТАЛКОЮ
племінник	- ЛЕОНІД з родиною
племінниця	- НАТАЛЯ з родиною

Вічна йому пам'ять!

2 ЛИПНЯ В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ невіджалуваного дорогого МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ПАПУГИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ

5 липня 2004 р. у церквах:

св. Юра у Нью-Йорку;
св. Володимира в Елізабеті;
в Римі;
в Україні.

Просимо рідних і приятелів згадати Покійного та помолитися за спокій Його душі.

Дружина КАТРУСЯ, дочки з родинами, внуки та правнуки.

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього заснула вічним сном 18 липня 2002 р. по тяжкій недугі наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ, СЕСТРА та ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ СКРОБАЧ з роду БАРАНОВСЬКИХ

Наша щира подяка Владиці Іннокентію Лотоцькому за очолення похоронних відправ, за прощальні слова в часі Служби Божої, та за довголітню приязнь і молитовну підтримку.

Щира подяка нашому парохіві о. Богданові Налісникові, о. Володимирові Гудзанові, о. митратові Ярославові Свищуківі, о. митратові Іванові Кротцеві та о. Миронові Панчуківі за співслужіння у похоронних відправах.

Особлива подяка о. Богданові Налісникові та о. митратові Ярославові Свищуківі за часті відвідини на протязі довгої хвороби.

Сердечна подяка п. Олі Люшняк за теплі прощальні слова від організації "Католицька Акція" та хору "Славути". Щире спасибі членам хору "Славути" за чудові співви під час Парастасу.

Невимовна подяка членам родини за відвідини в лікарні та вдома під час недуги - стрийкові Михайлові Скробачеві з дружиною Іреною, кузинці Оресті Фединак, тіткам Оленці Іванишині і Любі Король, і кузинам Олегові Іванишинові та Вірі Грабець. Ми вдячні родині з Торонто, які не жаліючи труду приїхали на похорон.

Чудовими квітами і вінками прикрасили труну дорогі приятелі та родичі: бл. п. А. і К. Помірко, О. Фединак, О. Іванишин, М. та І. Скробач, д-р Ю. та А. Барановські, Ю. і В. Грабець, д-р А. та Н. Сорсі, Б. і Г. Скробач, Т. Дахнівська з родиною, родини Стеклер і Гол.

Дякуємо всім за участь у відправах, за вислови співчуття, за пожертви на добродійні цілі, квіти, Служби Божі, молитви і тим, що несли домовину.

В пам'ять Покійної зложили пожертви на наступні цілі:

НА УКРАЇНСЬКУ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКУ АКАДЕМІЮ У ЛЬВОВІ І НА ПАТРІАРШИЙ СОБОР У КИЄВІ:

Є. і Л. Андрус, Д. Балух, д-р Р. і С. Барановські, П. Барановська, М. Барановська, Д. Бурштинська, К. Вульчак, М. Гром'як, І. Горчинська, родина Данилюк, А. і Р. Декайло, В. і З. Дичій, С. Залуцька, Н. Іванів, О. Іванишин з родиною, родина Іванишин, М. Кальба, В. і П. Камінські, д-р О. і Ю. Кашуба, О. і Л. Коверко, С. Л. і Л. Король, Л. і М. Кульчицька-Брентлі, Д. Кузик, Н. Кузик, С. Кухан, д-р І. і М. Лисейко, І. і О. Матвишин, Ю. і Л. Матвишин, А. Мельник, І. Мицик, Х. Пазник, М. і Л. Пілецькі, І. і Р. Полухович, І. і А. Прокопович, І. і О. Прийма, бл. п. І. Притоцька, Я. Проців, М. та І. Скробач, родина Соболь, Т. Такой, д-р Б. і О. Ткачук, бл. п. д-р В. і О. Фединак, хор Славути, К. Чайковська, С. і Р. Шінкус, В. Щербольовський, д-р Г. і Г. Щербанюк, А. Щудло, О. Юревич, М. і Д. Ярославич, д-р В. і Е. Ястрембські, д-р І. і Т. Ястрембські, Р. Яцура, І. і О. Яцків, друзі із фірми АЕП.

Разом	2,302 дол.
-------	------------

НА НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ В ЧИКАГО:

Я. і М. Ганкевич, О. і У. Гриневич, бл. п. Ю. і О. Дяченко, І. і Х. Дяченко, О. і І. Кара-ван, д-р А. і Л. Кедала, Б. і Н. Мицик, Л. Полухович, І. і О. Прийма, О. і В. Хринівські, М. Шпитко, Ю. і О. Яримович.

Разом	610 дол.
-------	----------

НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ПРИ СУА:

О. Мартинюк	10 дол.
-------------	---------

ЗА ДУШУ ПОКІЙНОЇ НА СВЯТІ ЛІТУРГІЇ ЗЛОЖИЛИ:

М. і А. Бородайко, О. Й. і С. Весоловські, І. Городиська, Н. Дзидзан, В. Журавська, В. Іваницька, Католицька Акція, В. і О. Климов, Ю. Кокорудз, С. Кочій, бл. п. О. Лехнюк, М. і О. Люшняк, В. і К. Мицак, О. Риндик, бл. п. І. Семкович, К. Скуб'як, бл. п. В. і З. Стецишин, хор Славути, Н. Чуба, М. Шиналь, М. Юревич.

Разом	290 дол.
-------	----------

Усім жертводавцям щире спасибі.

Хай Вас Господь благословить!

Вдячні доньки - ОКСАНА ЯЦКІВ з родиною
- РОКСОЛЯНА ПОЛЮХОВИЧ з родиною

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що 18 червня 2004 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ІВАННА МАСЛОВИЧ з дому СКОРИК

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС відбулися у понеділок, 21 червня 2004 р. в похоронному заведенні Сенько в Брукліні, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 22 червня 2004 р. в церкві св. Духа в Брукліні, Н.Й.

Покійну поховано на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.

В глибокому смутку залишені:

муж	- КИРИЛО МАСЛОВИЧ
син	- ЮРІЙ з дружиною ІРЕНОЮ
доньки	- ВІРА з мужем РОМАНOM
	- АЛЕКСАНДРА з мужем ОЛЕСЕМ
внуки	- ОЛЕНКА, ВОЛОДИМИР, НАТАЛКА, КАТРУСЯ
	- АНАСТАЗІЯ і РОМАН
сестри	- МАРІЯ ЗУБ з родиною в Канаді
	- АННА КРАВЕЦЬ в Канаді
братова	- МАРІЯ МАСЛОВИЧ і родина
свати	- ЕМІЛІЯ РОЙОВСЬКА
	- ВАЛЕНТИНА і МИРОСЛАВ ВОЛОСЯНСЬКІ.

Вічна їй пам'ять!

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

В першу невимовно болючу річницю несподіваного
відходу нашого
найдорожчого мужа і батька,
бл. п.

ОМЕЛЯНА ГЕЛЬБІКА

будуть відправлені Поминальні Служби Божі з
Панахидами за душу Покійного

05 липня 2004	Церква Св. Духа - Великі Фільварки, Броди
05 липня 2004	Храм Св. Юра - Львів
05 липня 2004	Оселя оо. Василіян - Narrowsburg, N.Y.
08 липня 2004	Церква Св. Івана Хрестителя - Ньюарк.

Родину, знайомих і друзів просимо в ці дні згадати
Покійного в молитвах.

Дружина - Марійка
Доньки - Адріана і Зеня

У світлу пам'ять Покійного складаємо по \$1,000 доларів на Капелю
Бандуристів – Меморіальний Фонд ім. О. Гельбіка, на хор ДУМКА в
Нью Йорку та \$500 доларів на Молодечий Центр на оселі оо. Василіян в
Narrowsburg, N.Y.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 3 червня 2003 р. відійшла у вічність на 86-му році життя
наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ і ТЕТА

бл. п.

НАДІЯ ПРОЦИК з дому СКЛЕПКОВИЧ

З глибини серця ми вдячні всім рідним, приятелям і знайомим, які прибули на
похоронні відправи, щоб віддати останню пошану Покійній, і за численні телефонні,
писемні і особисті вислови співчуття.

Дякуємо Преосвященному Владиці І. Лотоцькому, о. митрофорному протопрес-
вітерові Іванові Кротцю, о. Миронові Панчукові, о. Миколі Бурядникові, о. Абрага-
мові Мілеру за відправу Панахиди з Парастасом.

Щиро дякуємо за глибокі прощальні слова на Панахиді швагрові д-ові Павлові
Пундієві.

Окремо дякуємо внучці Калині Процик, яка теплими словами пригадала присут-
нім якою цікавою людиною була бабуся Надія і як багато навчилися від неї її вну-
ки.

Щиро дякуємо Тарасові Бозьові, Андрієві Нечвідові, Олександрові Пундієві, Йо-
сифові Пундієві, Андрієві Пундієві і Ернестові Ваньгові за несення домовини.

Щиро дякуємо отцеві митратові Іванові Кротцеві за глибоку проповідь на упо-
кійній Службі Божій і на цвинтарі. Щиро дякуємо о. Абрагамові Мілеру за участь в
Службі Божій.

Щиро вдячні магістрові Орестові Казанівському за цікавий сполин з молодечих
літ в Україні про бл. п. Надію, висловлений під час тризни.

Щиро дякуємо похоронному заведенню „Музика“ за дбайливе переведення по-
хорону.

Дякуємо за вислови співчуття та підтримку. Ваша присутність та думки про по-
кійну Надію, про її життя, є доказом любови та пошани до її життєвих успіхів та
зацікавлень.

Щиро дякуємо за квіти особам і установам, що звеличали похорон бл. п. Надії.
Щиро дякуємо за пожертви в поєднанні з відходом у вічність бл. п. Надії на:

Парафіяльний собор у Києві	1,000 дол.
Сироти в Україні	1,700 дол.
Служби Божі	665 дол.
Український Національний Музей в Чикаго	100 дол.

чоловік	– ВОЛОДИМИР
син	– ЮРІЙ з дружиною МАРІЄЮ ЛІДОЮ
внучка	– КАЛИНА з нареченим МИКОЛОЮ САВИЦЬКИМ
внук	– ДАНИЛО з дружиною ТАЗЕЮ і дочкою ЛЕСЕЮ
внучка	– СТЕФАНІЯ
та ближча і дальша родина в Україні.	

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА і КРАЙОВА РАДА
УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
з глибоким жалем повідомляє, що 15-го червня 2004 року
відійшов у вічність

бл. п.

ЯРОСЛАВ ГАЙВАС

довголітній член Крайової Екзекутиви УККА, перший голова РОДУ та
колишній директор Крайової Канцелярії УККА, великий патріот та вірний
Син України, який своє життя присвятив справі визволення Батьківщини з
комуністичного полону. Покійний був активним членом української
американської громади і залишив великий вклад праці в житті нашої
громади. Його приклад був поштовхом для багатьох із нас до активної
участі в громадському житті, а наполеглива праця допомагала УККА
успішно і ефективно працювати для добра українців в США та Батьківщини.

Український Конгресовий Комітет Америки
висловлює глибокі співчуття родині Покійного,
а його пам'ять назавжди залишиться між нами.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 22 червня 2004 р. на 92-му
році життя, відійшла у вічність після довгої недуги
наша найдорожча ТЕТА

бл. п.

ГАЛИНА ХАМУЛА з дому ДУДКО

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 24 червня 2004 р. в похоронному заве-
денні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у п'ятницю, 25 червня 2004 р. в
церкві св. Юра у Нью-Йорку, а відтак на цвинтар св. Андрія Первозваного
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:

сестрінка – ЮЛІЯНА ОСІНЧУК з чоловіком МАРКОМ ДАВСОН
опікуни – МАРІЯ і ЙОСИФ ГРУШЕЦЬКІ

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС
„ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ“

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшла на Вічну Ватру у вівторок, 15 червня 2004 р.

бл. п.

пл. сен. кер. ГАЛИНА ХАМУЛА

довголітня членка куреня, член станиці Нью-Йорку,
а опісля Кергонксону, взірцева юнацька виховниця,
зв'язкова 2 Куреня УПЮ ім. Лесі Українки.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині.

ПРОВІД 2 КУРЕНЯ УПС
„ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ“

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

COMPLETE MORTGAGE SERVICE

Поліна Калущнер
президент

Бізнесові, комерційні і персональні позички

**ПРОМІНЬ СВІТЛА
в моргеджових лабіринтах**

1-ий позиковий „брокер“ у Філадельфії.
Понад 10 років досвіду!!!
Спеціальна програма:
**1.25% незмінна позичка
на 30 років**

Удільємо
моргеджі
у 50 штатах

No Points
No Application Fee
No PMI
No Commitment Fee
No Mortgage Broker Fee
Безкоштовна консультація

Спеціальні програми для людей з
поганою кредитною історією,
або без кредитної історії!
Ми не обіцяємо - ми робимо!

Approved with PA Department of Banking
Toll Free 866-896-7277
www.whymortgage.com

Regata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES

Львів/Одеса
929 дол. + tax (round trip)
529 дол. + tax (one way)

Київ
799 дол. + tax (round trip)
450 дол. + tax (one way)

Restrictions Apply

 LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

**157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003**
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

ЄВШАН – YEVSCHAN
подарунки – музика,
книжки – відео
замовляйте новий каталог 2004
1-800-265-9858
www.yevshan.com

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages
throughout the United States and Canada.
For information send a selfaddressed
stamped envelope to: Single Ukrainians
P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111
TEL.: (215) 722-6282

- Багаторазові 5-річні візи в Україну за 185 дол.
- Сприяємо в оформленні і отриманні українських паспортів нового зрізця.

XENIA AGENCY
10241 Rt. 23A,
Hunter, NY 12442
Тел.: (518) 263-4391

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забава, фестивалі.
Святкування роковин.
ОПЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

Фірма „КАРПАТИ“
Licence № 113486759

Виконує малі і великі роботи. Переробляє хати, лазнички, направляє дахи, виконує цементні праці, а також малює назовні і всередині (handyman) сантехнічні і електричні роботи – Василь Чолак
Тел.: (718) 937-1021
Beeper: (917) 935-0280

16.9¢/min
CALL УКРАЇНА

Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world - any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards: calls to Ukraine from 7.6¢/min.

1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA „LIDIA“
SUZANNA SAPOWYCZ
128 E. Crocus Rd.
Wildwood Crest, NJ 08260
Tel. (609) 522-3348

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПОСИЛКИ З ОДЕЖЕЮ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США

СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!